

POLİTİK-GÜNDEM

Baharı militanca karşıyalalım!

Önümüzdeki sürecin görevlerini en iyi şekilde yerine getirmek için "örgütlenerek örgütlenme" anlayışına uygun olarak hareket etmeliyiz. □Sayfa 9

POLİTİK-GÜNDEM

Ordunun sesi medya

Türk ordusu tarafından Irak Kürdistanı'na yönelik başlatılan operasyonda burjuva-feodal medya yine performansı ile dikkatleri üzerine çekmeyi başardı. □Sayfa 9

SÖYLEŞİ

Rejim, dinci gericiğe ihtiyaç duyar

Eskiden komünizm insanlığın kurtuluşu için gerektiği. Şimdilerde bizzat insanlığın varlığını kurtarmak için gerekli... Zira insanlık ve uygarlık ciddi bir tehdit altında... □Sayfa 10

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 12

*Yıl:1 *7-20 Mart 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Emekçi Kadınlar Günü mitinginde buluşalım

1857 yılında Amerikalı kadın tekstil işçilerinin yaptıkları meşaleyi alazlandırmak için, cinsel-ulusal-sınıfsal sömürüye dur demek için

9 Mart'taKadıköy'deyiz!

Tarih: 9 Mart 2008 Pazar
Saat: 14.00
Toplanma Yeri: Tepe
Natilius önu

PARTİZAN

Harekatın süresini gerilla ve Türkiye Kürdistanı'ndaki halk direnişi belirledi

Her yer operasyon, her yer direniş alanı!

Köylüler toprak reformuna hücum etti!

Köylüler, müdürlüğün haberin asılsız olduğu açıklanmasına rağmen toprak sahibi olma umudu ile dilekçe verdi.

Urfa'da toprak reformu yapıldığı haberi üzerine köylüler çağrıyla akın etti. Şubat ayının ortalarında Urfa'da hazineye ait arazilerin köylülere dağıtıldığı haberinin yayılması üzerine binlerce köylü Urfa'da bulunan Toprak Reformu Bölge Müdürlüğü'nün önünde kuyruğa girdi.

Köylüler, müdürlüğü haberin asılsız olduğu açıklamasına rağmen toprak sahibi olma umudu ile dilekçe verdi. Şanlıurfa, Gaziantep, Mardin, Adıyaman, Kahramanmaraş ve Adana'dan 30 bin'e yakın köylü, müdürlük binasının önünde uzun kuyruklar oluşturdu. 650 YKr'luk pulun karborsada 5-6 YTL'ye satıldığı izdihamda köylüler tarım işçiliği ve mevsimlik işçilikten kurtularak toprak sahibi olmayı hayal ediyor. Urfa'da ortaya çıkan bu tablo özellikle T. Kürdistanı'nda toprak sorununun ne kadar yakıcı olduğunu bir kez daha göstermiş oldu.

□Sayfa 5

✓ ABD Savunma Bakanı Gates'in ve ABD Başkanı Bush'un "kısa sürede çekilme" talimatının ardından apar topar bitirilen operasyon, ülke içinde her yerde sürüyor...

Saldırlara karşı örgütlenip birleşik mücadeleyi örelim!

Emekçiler saldırı dalgasıyla karşı karşıya

✓ Tuzla'da iş cinayetlerinin gözlerden gizlenemez boyutuyla sürmesine karşı devlet, bir yandan sorunu çözmek ister gibi şov yaparken, diğer yandan gerçek yüzünü gösterdi.

✓ TEKEL işçileri de özelleştirmeye karşı yaptıkları eylemlerde saldırılardan payını aldı.

✓ Gecekondu sakinleri, Kentsel Dönüşüm'ün ne demek olduğunu en son Başbüyük Mahallesi'nde gördü. Halkın evini başına yıkmak isteyenler direnişle karşılaştı.

✓ Kara hareketinin bitiminin hemen ardından yapılan gösterilere saldıran polis, Mersin'de, Van'da, İstanbul'da terör estirdi. Panzerlerle, tazyikli suyla, coplarla saldıran devlet güçleri, onlarca kişiyi yaraladı ve gözaltına aldı.

✓ Bu saldırıların bununla kalmayacağı açıktır. Saldırlara karşı örgütlenip birleşik mücadeleyi örelim!

TEKEL emperyalistlere peşkeş çekildi!

IMF patentli özelleştirme saldırılarının önemli halklarından biri olan TEKEL'in özelleştirilmesine ilişkin süreç, 18 Şubat'ta, jet hızı denebilecek bir sürede gerçekleştirilen ihaleyle tamamlandı. □Sayfa 2

Hasta değilsin!

F Tiplerinde son dönemlerde artan keyfi uygulamaların son örneği Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde yaşandı. □Sayfa 7

YDG Genç kadın buluşması gerçekleşti

YDG Genç Kadın Buluşması, Ankara'da 2 Mart'ta kadın sorunlarına dair yoğun gündemlerle gerçekleştirildi. □Sayfa 12

Arçelik işçisi sendikal haklarını istiyor

Arçelik'te çalışan 160 işçi, Nakliyat-İş bünyesinde sendikal örgütlenmeye gittikleri için işten çıkarılmışlardı.

Direnişin 60'lı günlerinde görüştüğümüz Arçelik işçileri, direnişlerini ilk günkü kararlılıklarıyla sürdürdüklerini ve sendika haklarını ve işlerini geri alana kadar direnmekte kararlı olduklarını söylüyorlar. □Sayfa 4

Gizlenemeyen bir uşaklık öyküsü

TSK, ABD Savunma Bakanı Gates daha ayağını ülkesine basmadan, talimatı yerine getirdi...

5 Kasım 2007 tarihinde TC Başbakanı Erdoğan'ın ABD ziyaretinde Bush ile nelelerin "pazarlığının" yapıldığı, ardından gelişen süreçte birlikte tek tek ortaya çıkmaya devam ediyor. Övünüle dövünüle "stratejik ortakları" ABD ile olan ilişkilerinin gelişim seyri üzerine onca propagandası yapılan görüşmelerde sözde restler çekilmiş, ABD dize getirilmiş ve PKK'ye karşı ortak hareket etme kararları alınmıştı. Tüm süreç boyunca yaşanan gelişmelerden apaçık olan

gerçekleri göremeyenler, en sonunda I. Kürdistanı'ndan çekilmenin "zamanlaması" ile birlikte bir kez daha bulutların üzerinden inmek ve üç-dört ay sürmüş olan rüyadan uyanmak zorunda kaldılar. Neydi bu "acı" gerçek; Türk egemen sınıflarının başta ABD olmak üzere emperyalizmin karşısında her zaman uşak pozisyonunda olduğu ve ancak onun izin verdiği ölçüde "bağımsız" olabileceği... □Sayfa 3

İşçi köylü'den

Çok zor bir süreçten geçmekteyiz. Sürecin zorlukları bize hem var olan mevcut durumun

doğru analizini ve hem de bu analizler sonucunda ortaya çıkan devrimci sonuçlara uygun olarak militanca bir pratiğin izlenmesini dayatıyor. □Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Çözümü merhamette arama, dağlar merhem olur yarana!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Emperyalizm ve uşaklarının korkularını büyütelim!

Sayfa 4

Pusula

Tartışmalarımızı pratik üzerinden yürütmeliyiz!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Halkların çıkarı devrimci değişimdedir!

Sayfa 13

TEKEL emperyalist tekele peşkeş çekildi!

Kuruluşu 1862 yılına dayanan, 1932 yılında devlet kurumu kimliğini kazanan TEKEL Sigara da özelleştirildi. TEKEL'in özelleştirilmesi ihalesinde en yüksek teklifi, 1 milyar 720 milyon dolarla **British American Tobacco (BAT)** verdi. BAT ihalede teklif ettiği bedeli peşin olarak ödeyeceğini açıklamış. Böylelikle bir kamu kuruluşu daha emperyalist tekelere peşkeş çekilmiş oldu.

Bu emperyalist şirket, TEKEL'in özelleştirilmesine dönük 2003 yılında gerçekleşen ilk ihaleye de katılmıştı. 18 Şubat'ta yapılan son ihaleye ise, BAT'ın dışında, Limak-PI Turkey Ortak Girişim Grubu, Strand Investment, ve CVCI-Doğan-TÜTSAB Ortak Girişim Grubu da katıldı.

İhale sonucunun, Rekabet Kurulu ve Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından onaylanması durumunda, BAT'nin Türkiye pazarında % 7'nin üzerinde olan payı da % 36'ya yükselmiş olacak.

Dünya sigara pazarında Kent, Dunhill, Lucky Strike ve Pall Mall marka sigaralarıyla tanınan BAT, 180 ülkede faaliyettedir. Türkiye'de ise, merkezi İstanbul'da olan ve İzmir'in Tire ilçesinde üretim yapan bir sigara fabrikası bulunmaktadır.

BAT yöneticileri, ihaleyi kazandıktan sonra gece, yanlarına, KİT'leri emperyalist tekelere peşkeş çeken ülke egemenlerinin temsilcilerini de alarak, Reina, Laila gibi, ülke komprador burjuvazisinin ve onların şımarık çocuklarının her türden yozluğu içeren yaşamlarının baş mekânlarını gezmişler. Buralarda sadece eğlenmemişler, aynı zamanda bu mekânların sahipleriyle, bir dizi sigara satışı anlaşması gerçekleştirmişler. (Hatırlanacak olursa, bundan birkaç ay öncesinde kapalı mekânlarda sigara içmeyi yasaklayan ve kapsamı daha da genişletilmek istenen bir yasa tasarısı vardı ve bu tasarıdan nedense son günlerde hiç söz edilmez oldu.)

Efendilere ve uşaklara kutlama, işçilere tazyikli su ve cop!

TEKEL işçisinin, özelleştirme hamlesine hız verilmesinden bu yana sürdürdüğü direniş, ihale günü de sürdü. **Çorum, Tokat, Samsun, Adana, Diyarbakır, Bitlis** gibi illerden Ankara'ya gelen binlerce TEKEL işçisi, ihalenin yapıldığı saatlerde Özelleştirme İdaresi önünde toplanarak eylemlerine devam ettiler.

Eylem sırasında sık sık **"TEKEL vatandır, satılamaz!"**, "Ankara, Ankara duy sesimizi, bu gelen TEKEL'in ayak sesleri!", **"Ölme var dönmek yok!"**, "Hükümet TEKEL'i al başına çal!", **"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!"** gibi sloganlar atan işçiler, Özelleştirme İdaresi'ni çevreleyen demirlere yüklenildiler.

Özelleştirme İdaresi önündeki kitle öğleden sonra daha da arttı. Gelenler sadece TEKEL işçileri değildi. Aynı zamanda, Türk-İş'e bağlı, Harb-İş, Haber-İş Genel Merkezi, Petrol-İş, TÜMTİS,

Tez Koop-İş, Türk Metal, Liman-İş, Çimse-İş, Tes-İş, Belediye-İş, Ağaç-İş gibi sendikaların yanı sıra, yine Türk-İş Ankara Şubeler Platformu, KESK ve Et Balık Kurumu işçileri de TEKEL işçilerini desteklemek için eylem yerine gelmişlerdi.

Kitleye dönük ilk konuşmayı Tek Gıda-İş Genel Sekreteri Mecit Amaç yaparken, işçiler Amaç'ın konuşması sırasında sık sık **"Türk-İş uyuma işçine sahip çık!"**, **"Hükümet istifa!"** vb. sloganlar haykırarak, tepkilerini dile getirdiler.

tirdiler.

Öfkeli işçilere dönük konuşma yapan bir diğer isim ise Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Türkel**'di. Her iki sendika bürokrati da yaptıkları konuşmalarda "fabrikaları kurtaracağız" sözü veriyorlardı. Oysa aynı saatlerde ihale bitmek üzereydi ve büyük olasılıkla birkaç saat önce yaptıkları görüşmelerde sonuca ilişkin bilgileri de vardı. Çünkü Türkel, "Allahın üzerine yemin ettik. Bu fabrikaları beraber koruyacağız!" sözleriyle bitirdiği konuşmasından sadece birkaç dakika sonra, kitleyi dağıtmaya çalışıyordu. Çok açık ki, **işçiler bir kez daha sendikal ihanete uğramışlardı.**

Ancak açık bir sınıf düşmanı tutum içinde olan sendikacıların kitleyi dağıtma girişimleri başarıya ulaşmadı. Sendikacıların ihaneti karşısında öfkeleri daha da artan ve **"Biz yola baş koyduk, bedel öderiz!"** sloganını haykırarak işçiler, Özelleştirme İdaresi'nin demirlerine yüklenerek, sallamaya başladılar.

Çok geçmeden, sendikacıların dağıtamadığı eylemi dağıtmak üzere çevik kuvvet devreye girdi ve işçileri kalkanlarıyla eylem yerinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Polisin bu girişim pek başarılı olmadı, çünkü işçiler eylemi sürdürmekte kararlıydı. Bir yandan sendikacılara öfkelerini dile getirmeyi, sendikacıları teşhir etmeyi sürdürürken, diğer taraftan da, **"Biz kefenleri giydik!"** diyerek, **"Gemileri yaktık geri dönüş yok!"** sloganları eşliğinde kürsünün önünde oturma eylemi başlattılar. Bu süre içinde polisin işçileri eylem alanından uzaklaştırma çabası artarak sürerken, işçiler

tepkilerini sloganlarla dile getirdiler.

Öfkelerini yenemeyen işçiler, bir süre sonra Kurtuluş yolunu trafiğe kapatınca, polisin ablukası da daralmaya başladı. Bunun üzerine **"İşçiyi değil IMF'ye barikat!"** sloganı atan işçilerle polis arasındaki gerginlik tırmandı. Eylem alanını çoktan terk etmiş olan sendikacılar ise, işçilerin haklı öfkesinin hedefi olmaya devam etti.

Bu süre içinde eylemcileri taciz etmeyi sürdüren polis, işçilerin dağılmayarak direnişini sürdürmeleri karşısında, gaz

ra da devam ediyor. İhale sonrası günlerde kendilerini fabrikalara kapatan işçiler, Rekabet Kurulu ve Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun ihaleyi onaylamasını engellemekte, kazanılmış haklarını gasp ettirmemekte kararlı olduklarını haykırmayı sürdürüyorlar.

Fabrikaların içinde süren eylemlere dönük polis ablukası da devam ediyor. Örneğin Cevizli TEKEL fabrikası bahçesinde 24 saat konuşlandırılan çevik kuvvet polisleri, giriş çıkışları sürekli denetleyerek, bir yandan dışarıdan gelecek desteği kesmeyi, diğer yandan da işçiler üzerinde psikolojik baskı kurarak, gözdağı vermeyi hedefliyorlar.

Basının, özellikle de devrimci basının haber almasını engellemeye dönük çabalar olduğu gözlemlenirken, işçilerin basınla görüşmesine ambargo konmaya, eylem kamuoyunun gündeminden uzak tutulmaya çalışılıyor.

Özelleştirmeyi daha baştan kabul ettiği bu süreçte iyice açığa çıkan ve ihale günü polisle işçiyi "baş başa" bırakan bürokrat-sarı sendika yönetimi ise, göstermelik çıkışlarını saymazsak, "suskunluğunu" koruyor!

Adana'da işçilere saldırı

Diğer yandan 2 Mart günü Adana'da düzenlenen "Tekel Adana Sigara Fabrikasına Sahip Çık" yürüyüşü sırasında işçilerle polis arasında arbede yaşandı. Arbedede 3'ü polis 6 kişi yaralandı. Yürüyüş ve miting için İnönü Caddesindeki Türk-İş 4. Bölge Temsilciliği önünde toplanan işçiler, Tekel Sigara Fabrikasına doğru yürüdüler.

Karayolunu trafiğe kapatmak isteyen işçilere polisin saldırısına işçiler elindeki bayrak sopolaryla karşılık verdi. Yürüyüş boyunca gerginlik devam ederken polis zaman zaman biber gazıyla işçilere saldırdı. Fabrika önünde de yolu kapatmak isteyen işçilere saldıran polis 3 işçiyi yaraladı. Olayların ardından miting gerçekleştirildi.

bombaları ve tazyikli su eşliğinde saldırıya geçti. Çok sayıda işçi bu saldırılarda yaralanmasına karşın, yerlere yatarak, direnişlerini kararlılıkla sürdürdüler.

Böylece işçiler sendikal ihanete rağmen, militanca bir duruş sergileyerek, bir yandan sendikal bürokrasiye bir ders verirken, diğer yandan da işçi sınıfının mücadelesine küçük de olsa bir deneyim katmış oldular.

Direniş fabrikalarda sürüyor

TEKEL işçilerinin, fabrikalarının satılmasına karşı mücadelesi ihaleden son-

Tekel işçisi yalnız değildir!

24 Şubat 2008 Pazar günü Adana'da direnişte bulunan TEKEL işçilerine bir ziyaret gerçekleştirildi. Bir araya gelen **DISK, KESK, TMMOB, TTB, İHD, Partizan, Halkevleri, EMEP, ÖDP, SDP, SHP, TKP, Alevi Bektaşî Birlikleri, Alinteri, Çağrı, ATAK, BDSP** ve DHP Adana TEKEL fabrikasında bir basın açıklaması yaptı. **"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz"**, "TEKEL işçisi yalnız değildir", **"TEKEL işçisi direnişin simgesi"**, **"Yılgınlık yok direniş var"** vb. sloganların atıldığı basın açıklamasında okunan basın metninde; "TEKEL sigara fabrikalarının özelleştirilmesine ilişkin planlar özelleştirme sevdaşları AKP hükümeti döneminde uzun bir süredir uygulanmak isteniyordu. 22 Şubat 2008 itibarıyla bu adım atılmış olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz.

...
Dün Adana TEKEL'in ve SEKA'nın yakın zamanda Telekom işçilerinin, YÖRSAN işçilerinin, Ankara sokaklarında 18 Şubat'ta Türkiye'nin her yerinden gelen Tekel işçilerinin ortaya koydukları tutum bizler açısından öğreticidir. Haydi, o zaman TEKEL işçileri ile dayanışmaya. Haydi, birleşik mücadeleyi örmeye" ifadelerine yer verildi. Eylem atılan sloganlarla son buldu.

(Adana)

Çağrımızdır!

Devrimci ve sosyalist basına yönelik engellemeler çeşitli biçimlerde devam ediyor.

Yasaklama, toplatma, dağıtımını engelleme gibi yöntemlerle devrimci ve muhalif basının sesi kısılmaya çalışılıyor. Egemenler, emekçilere umudu ve direniş taşıyan gerçeklerin gücüyle kuşanan bizlerin halka ulaşmasından korkuyor. Son olarak Doğan Dağıtım tarafından kabul edilemeyecek bir anlaşma ile bu süreç yeni bir halka eklenmiş oldu.

Ancak devrimci ve sosyalist basın, okurlarının, emekçilerin, ezilenlerin sahiplenmesi ile bu engelleri aşacak güçtedir.

Gerçeklerden, işçi sınıfının ve emekçilerin, ezilenlerin örgütlü gücünden korkanların korkularını hep birlikte büyütelim!

Tüm okurlarımızı yayınlarımızı abone olmaya, yeni abonelere ulaşmaya, gazetemizi emekçilere, işçilere ulaştırabileceğimiz yeni kitapçukları, bayiler bulmaya davet ediyoruz.

Sesimiz işçi ve emekçilerin, ezilen milyonların bilinçli, örgütlü sesidir! Sesimize ses katın, gerçeklerin ışığını milyonlara ulaştıralım!

Abonelik koşullarımız; işçi-köylü

6 Aylık; 20 YTL
1 Yıllık; 40 YTL

Yeni Demokrat Gençlik

6 Aylık; 10 YTL
1 Yıllık; 20 YTL

Partizan

6 Aylık; 15 YTL
1 Yıllık; 30 YTL

Abone olabilmek için ödeme yaptıktan sonra banka dekontunu yayınevimize faksıyla ya da posta yoluyla ulaştırın. Abonelik bedeline posta ücreti dahildir.

Adres: Gureba Hüseyin Ağa Mahallesi, İmam Murat Sok. No: 8/1 Aksaray/Fatih İSTANBUL

Tel: (0212) 521 34 30 **Faks:** (0212) 621 61 33

Hesap Numaralarımız;

Yurtiçi: Selma Şahin
Ziraat Bankası Aksaray İstanbul Şubesi
48209849-5002

Yurtdışı:

Euro hesap numarası
Selma Şahin
Ziraat Bankası Aksaray İstanbul Şubesi
48209849-5001

Vakıflar Bankası Aksaray İstanbul Şubesi

Euro Hesabı
00158048000527074

Gazetemizi bulabileceğiniz kitapçukları;

Ozan Kitapevi

Hal Cad.19/1 Bandırma- Balıkesir
Tel: (0266) 714 39 11
Faks: (0266) 713 67- 70 Cep: 0536 475 00 36

Adımlar Kitapevi

Hoşnudiye Mah. Doktorlar Cad.
Bayrak Sok. No: 9 (Akbank aralığı) Eskişehir
Tel: (0222) 221 62 29

Ferda Kitapevi

Yenişehir Mah. 19.Sok No: 11
İskenderun- Hatay
Tel: (0326) 614 42 90

Merdin Kitapevi

Meşrutiyet Mah. Turhan Sok. No: 5/A Zonguldak
Tel: (0372) 252 51 58

İşçi-köylü'den

Geneli güncelle birleştirerek, pratik görevlerimizi yerine getirelim!

Çok zor bir süreçten geçmekteyiz. Sürecin zorlukları bize hem var olan mevcut durumun doğru analizi ve hem de bu analizler sonucunda ortaya çıkan devrimci sonuçlara uygun olarak militanca bir biçimde izlenmesini dayatıyor. Egemenler ve ezilenler cephesindeki tüm gelişmeleri ve değişimleri izlemeyi, doğru ve yanlış, gerçek ve yalan olanın arasındaki ayrımı net olarak ortaya koymayı ve bu yönlü bir aydınlatmayı, militanı, emekçi olmayı dayatıyor. Bunun da ilk adımı, örgütlenmeyle ve örgütlenmeyle başlar. Eğer biz sorgulama-inceleme gücünden yoksun kalırsak, çevremizde olan bitenlerin nedenlerini anlamamız, egemen sınıfların ideolojik cepheye yarattığı zehirlenmeyi, yaptığı demagogileri boşa çıkarmamız, bu yönlü kitleleri aydınlatmamız mümkün olmaz. Çünkü sorgulamadan, aydınlanmadan, ne ezilenler sorgulamaya ne de aydınlatmaya sevk edilemez.

Burada şunu gözden kaçırmamalıyız ki; bizlerin bu gerçekleri görmesi tek başına bir anlam ifade etmez. Önemli olan, bizlerin gördüğünü kitlelerin de görmesini sağlamaktır. **Bu da ancak yoğun bir devrimci propaganda ve ajitasyon faaliyetleriyle, militanca bir yürüyüş temposuyla sağlanabilir.** Demek ki bizler zorlu koşullara teslim olmadan, gerçekleri bıkmadan-usanmadan geniş yığınlara taşıma ve bu uğurda savaşma gücünü, özgüvenini kazanmalıyız. Bunun önemli ayaklarından biri de gazetemizdir daha genel anlamıyla yayınlarımızdır. Örneğin türban tartışması temelinde yaşanan ya da yaşılmaya çalışılan saflaşma taktiği, aslında yeni bir taktik değildir. Osmanlı'nın yıkıntıları üzerine kurulan TC, kuruluğundan günümüze kadar egemenler arasında süren iktidar savaşının perdelemeye için her zaman kitleleri oyalayacak, aldatacak bir **düşman** yaratmıştır. Bugün bu oyalama taktiğinin baş argümanı "türban"dır. Öyleyse bu konudaki gerçekleri ve bizlerin tutumunu en geniş kitlelere ulaştırmak önemimizdeki sürecin önemli çalışmalarından biridir. Başbakanlık'a bağlı bir Diyanet İşleri Bakanlığı'nın ve ona bağlı 80 bine yakın din görevlisinin olduğu, din derslerinin halem zorunlu olduğu, devletın gözetiminde yazılı ve görsel medyada sürekli din propagandasının yapıldığı, hakim mezhep dışındakilerin yok sayıldığı, asimile edilmeye çalışıldığı, her türlü özgürlüğün kısıtlandığı, yasaklandığı ülkemizde egemenlerin "türban işi özgürlük meselesidir" çığıllıklarının gerçek yüzünün gösterilmesi ve geniş kesimlere ulaşmasının yolu geniş ajitasyon ve propagandadan geçer. Şurası açık ki, Kürt halkına bombalar yağdıranlar, özelleştirme adı altında ülkenin kuruluşlarını emperyalist tekelere peşkeş çektiler, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçileri IMF'nin reçeteleriyle yoksulluğa mahkûm edenlerin özgürlükten-demokrasiden, hak-hukuktan söz etmeleri gülünçtür. Tüm bu gerçekleri kitlelere anlatmak, kitleleri kendi çıkarları için aldatmaya çalışanların ikiyüzlülüğünü teşhir etmek güncel bir görevdir. Yukarıda da değindiğimiz gibi bunun önemli araçlarından biri de yayınlarımızdır.

Gazetemizin bu köşesinde uzun bir süredir altını çizmeye çalıştığımız gibi devrimci yayınların bu noktadaki önemi vazgeçilmezdir. Yine hepimizin bildiği gibi, söz konusu yayınlar üzerindeki devletin baskısı, terörü de süreklidir. Bunun örneklerini son süreçteki toplatma ve kapatmalarda, baskınlarda ve Yay-sat üzerinden dağıtımların engellenmesinde görmekteyiz. Geniş halk kitlelerine yönelik ciddi saldırılar arka arkaya uygulayan, en küçük eyleme, direnişe azgınca saldıran egemenlerin bir yandan devrimci ve sosyalist basını engelleme çabaları, diğer yandan ise burjuva-feodal basını nasıl kullandıklarını gözlemlemek bu konunun önemini bize gösterecektir. Özellikle sınır ötesi operasyonlar sırasında boyalı basının oynadığı misyon ortadadır.

Bizler bugün bir yandan devletin tüm saldırıları karşısında emekçi halkımızın saflarında yerimizi alırken, diğer yandan da onlara yayınlarımızı götürmeli, sistemin teşhiri üzerinde yoğunlaşmalıyız. Öncelikli görevimiz yaklaşan Mart gündemleri ile birlikte devletin başlattığı imha planına karşı mücadele etmektir. Devletin imha planını bozmak demek, bulunduğumuz her alanda tüm pratik eylemlerin aktif öznesi olma görevini yüklemek demektir. Önümüzde 8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart gibi önemli tarihler bulunmaktadır. Tüm bu tarihsel günleri somut saldırılar ile birlikte ele alarak, geniş kesimleri sürece dahil etmek için propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine hız vermeliyiz. Diğer bir ifadeyle, güncel, genelle birleştirilmeliyiz. Genelini, bugünkü güncel sorunlar içindeki önemini ve anlamını ortaya koyarak pratik görevleri saptamalıyız. Ülkemizin birçok yerinde yapılacak olan tarihsel etkinliklerde bizler de yer almalı, öznesi olmalı ve bu eylem ve etkinliklerimizi gazetemiz sayfalarına taşıyarak yayınlarımızın misyonunu oynamasına vesile olmalıyız.

Gizlenemeyen bir uşaklık öyküsü daha sona erdi

5 Kasım 2007 tarihinde TC Başbakanı Erdoğan'ın ABD ziyaretinde Bush ile nelerin "pazarlığının" yapıldığı ardından gelişen süreçle birlikte tek tek ortaya çıkmaya devam ediyor. Övünüle dövünüle "stratejik ortakları" ABD ile olan ilişkilerinin gelişim seyri üzerine onca propagandası yapılan görüşmelerde sözde restler çekilmiş, ABD dize getirilmiş ve PKK'ye karşı ortak hareket etme kararları alınmıştı. Tüm süreç boyunca yaşanan gelişmelerden apaçık olan gerçekleri göremeyenler, en sonunda I. Kürdistan'ından çekilmenin "zamanlaması" ile birlikte bir kez daha bulutların üzerinden inmek ve üç-dört ay sürmüş olan rüyadan uyanmak zorunda kaldılar. Neydi bu "acı" gerçek; **Türk egemen sınıflarının başta ABD olmak üzere emperyalizmin karşısında her zaman uşak pozisyonunda olduğu ve ancak onun izin verdiği ölçüde "bağımsız" olabileceği...**

Kara değil, psikolojik hareket

Hedefin PKK olduğu, üzerine basılı basılı bildirilen ve (ABD ve Irak yönetimine) güvence verilen sınır ötesi kara harekâtı, bahar ayları beklenmek-sizin, "baskın" gerçekleştirilebilmek amacıyla erkenden başlatılmıştı. Ancak daha önce 24 kez daha olduğu üzere 25. seferde de sahte çığlıkların ötesinde bir "zafer" elde edemedi TC egemenleri.

Çatışmada yaşamını yitiren bir uzman çavuşun, Kürt halkının yoksulluğunu yüzümüze çarpan çıplak ayaklı çocuğunun adının verildiği harekâtta her şey kötü yazılmış bir senaryonun ötesine geçmedi. Anlaşılan öylesine ani bir baskın yapmayı planlıyorlardı ki, figüranlarına rolleri ezberletilememiş, herkes bildiğini okur vaziyette bırakılmıştı. Hava sıcaklığı uydurmalarından tutun ("45 derecede güneş doğdu"), çatışma bölgelerinin tespitine kadar herkes kendi duyduğunu kendince yorumladı, aktardı. Canlı yayında olmasa da, arşiv görüntüleriyle 24 saat şovenist eğitime tabi tutuldu, general eski-

lerinin bilirkişi pozisyonunda yorumlarını dinledik operasyonun sürdüğü 8 gün boyunca. Ama ne var ki, kerameti kendinden münhasır "terör ve askeri" uzman generallerin, harita ve grafiklerle Zıp'ı zapt eden askerlerin Kandil'e yöneldiğini anlatırken, askerlerin "evin yolunu" tuttuğunu öğrendikleri andaki yüz ifadeleri mutlaka görmeye değerdi. 21-29 Şubat arası 8 gün boyunca çeşitli milliyetlerden halkımıza çektilerini çileydi bu. Bu yorumları dinlemek istemeyenler ise, türban soslu laik-şeriat tartışmalarına gömülmeye çalışıldı. Zira kara harekâtının başladığı gün türban yasası da Cumhurbaşkanı Gül'den imzayı alıvermişti. "**Hiç sık olmadı**" yorumları gereksizdi. Zira Osmanlı'dan günümüze devlet işleri hep böyle yürütülürdü.

"Zaten inecektik"

Operasyon başladığından itibaren sürekli bunun sınırlı bir operasyon olacağı egemenler ve sözcüleri tarafından dillendiriliyordu. Zira Irak'ı işgal altında tutan ABD emperyalizminden alınan izin bu kadardı. Bunun sınırı günlerle ifade edilmemiş olsa da, TC'nin yaptığı görüşmelerde operasyonu "sınırlı ve kısa" tutacağına dair taahhütleri emperyalist efendileri ve kendileri tarafından açıklanmıştı.

Operasyonun başlamasından itibaren de gerek ABD olsun, gerek İngiltere, BM Genel Sekreteri ve diğer müdahiller olsun bir yandan saldırıya göz yumarken, diğer yandan süresi ve sınırları konusunda sürekli uyarıda bulunmayı ihmal etmemişlerdi. Öncesinde anlaşılması bir konunun bu kadar sıklıkla gündeme getirilmesinde kukla Irak hükümetinin ve Irak Kürdistanı'ndaki işbirlikçi Kürt Yönetimi'nin baskısı önemli bir rol oynamıştır. Yoksa TC'nin söz dinlemez bir pozisyona girmesi çok da beklenir bir durum değildir.

Yine de zamanlama konusunda TC devleti ne kötüsünü yapmıştı. ABD Savunma Bakanı Gates'in yaptığı görüşmelerde "kısa süre içinde çekilme"nin gerçekleştirilmesi isteğini açıkça ifade

etmesinin ardından, başta Y. Büyükanıt olmak üzere devlet erkânının efelenmeleri, sonrasında düştükleri rezil duruma komedi havası verdi. "**Kısa süre izafidir. Bir yıl da olabilir, bir gün de. Amerikalılar, Afganistan'da terörizme karşı yıllardır savaşıyorlar**" açıklamasını yapan Büyükanıt'a göre (izafen) kışanın açılımı meğer tam bir gün bile değilmiş. Çünkü Gates'in açıklamasının üzerinden bir gün bile geçmeden geri çekilme başlayıverdi. Zaten Gates de, ülkesine dönüştü uçakta "**saniyorum Türkler mesajımızı aldı**" diyordu. Evet Türkler mesajı almıştı. Gates bu sözleri söylerken, Bush da kameraların kar-

şısına geçerek stratejik uşağına verilen direktifi yineliyordu: "**Hızla hareket ederek amaçlarını elde etmelerini ve ardından mümkün olan en kısa sürede çıkmalarını**" istiyordu. Gazetecilerin "**ne kadar çabuk?**" sorusuna yanıt da netti; "**mümkün olduğunca çabuk**". Yani en kısa süreyi Bush daha net ifade ediyordu; Mümkün olan en kısa süre... Anlaşıldı... Yarım gün!

Bu talimat karşısında gereğinin yapılması başta medya olmak üzere tüm operasyon destekçilerinde derin bir kırılma yarattı. Öfkeyle kendini kaybedip "Sakin ola, onurdan monurdan

bahsetmeyin bana... Hangi onur?" (**Hürriyet, Yılmaz Özdil**) diyenlerin yanında, "sağduyulu" davranıp duruma kabul etmeye ve ettirmeye çalışanlar da vardı: "Ortada besbelli ki, kocaman bir 'yanlışlık' söz konusu. ... 'yanlışlık' geri çekilmede değil, geri çekilmenin zamanlaması ve şeklinde." (**Cengiz Çandar, Referans**)

Ne hiddete gerek var, ne de onurdan bahsetmeye! NATO'ya girme karşılığında Kore'ye asker gönderen de bu ülkenin egemenleri değil miydi? Afganistan'da Türkiye askerlerinin ne işi var? Irak'a girmeyi "hata" telakki edip, işgalcilere her türlü yardımcı yapan, bugün onurdan bahsedenerle ay-

fazla asker cenazesinin gizlenemeyeceği açıktır. Cenaze törenleri şovenizm şovuna dönüştürülürken, Bülent Ersoy'un "**evladım olsa askere göndermem**" sözlerine ciddi bir tepkinin gelişmemiş olması halk içinde bu şovların çok da işe yaramadığını göstermektedir. Askere göndermelerde yaşanan bayram havasının da korkuların ve kaygıların gizlenmeye çalışılmasından, mezarlıktan geçerken ısılk çalmaktan başka bir anlamı yoktur. Kendilerinin olmayan ve inanmadıkları bir savaşa evladını vermek hiçbir annenin gönlünün razı geleceği bir şey değildir çünkü.

Büyük Ortadoğu'da Türkiye

5 Kasım Bush-Erdoğan görüşmesinde tam olarak nelerin konuşulduğu, yapılan anlaşma ve pazarlıklar, Kürt meselesinde çizilen planlar gizli tutulmuş, tahminler yürütülmüştü. ABD, Türkiye'yi Büyük Ortadoğu Projesi içinde daha iyi konumlandırmak için daha iyi planlar yaparken Türk hâkim sınıfları da bölgeden kendilerine düşebilecek pay üzerinden Ortadoğu halklarına zulümden başka bir şey getirmeyecek olan projeye dahil olmaya çalışıyor. İran'la dostluğunu her daim dile getiren ve ilişkilerini geliştiren TC'nin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü **Levent Bilman**'ın 26 Şubat tarihinde (kara harekâtının 5. gününde) yapılan "... **son dönemde İranlı yetkililerin İsrail'e yönelik bazı yapıcı olmayan ifadeleri üzüntüyle müşahade edilmektedir**" açıklamaları ilgi çekicidir. İran her daim İsrail'e olan tepkisini en sert ifadelerle dile getirirken, bunun şimdi fark edilmiş (!) olması, zamanlama açısından dikkat çekiyor. ABD emperyalizmi tarafından hedef tahtasındaki ilk isim olan İran'a karşı, üstelik İsrail'in yanında olduğunun göstergesi olan bu sözler, operasyon karşılığında nelerin gündeme geldiğini ortaya koymaktadır. Afganistan'da iyice sıkışan ABD emperyalizminin TC'den daha fazla asker istediği ise zaten açıktan tartışılan bir olgudur. Ek bir bilgi olarak bu operasyon sürerken

ni sınıflar değil mi?

Kısaca durumda bir yanlışlık yok. Gerekenler gerektiği gibi yapılmıştır. **Uşak, tabi ki uşaklığını kabul etmeyecektir.** Bunun için de eşeğinden düşen Nasrettin Hoca gibi "zaten inecektim" açıklamaları yapacaktır.

Operasyonun daha fazla devam etmesinin esas nedeni elbette bu değil. Irak Kürdistanı topraklarında PKK açıklamalarına göre 125 askerini ve ciddi oranda teçhizatını kaybetmesi, buna karşın gerillaların ciddi direnişi ve başta T. Kürdistanı olmak üzere tüm ülkedeki başkaldırı ve eylemler, çekilmenin önemli bir nedenidir. Bu kadar

Sınıfsal Yaklaşım

Ölümü dayatırlar sıtmayı razı ederler sana, Çözümü merhamette arama, dağlar merhem olur yarana!

ABD'nin Kandil'i de kapsayacak boyutta büyük çaplı bir harekâta izin vermediği/vermeyeceği kestirilebiliyordu ama, 21 Şubat'ta başlayan işgal/kara harekâtının süresini HPG'nin direnişi ile beraber Türkiye Kürdistanı'ndaki halk direnişi belirledi (Tali de olsa Irak Kürdistanı'ndaki halk muhalefeti ve iklim koşullarını anmak gerekir). Önce bu gerçekliği tespit etmeliyiz. "Operasyon" boyunca sözü geçen otoritelerin ağzındaki süre azami iki haftaydı ve saldırıya sevk edilen güçlerin durumu da bunu doğrulamaktaydı.

Dağlıca baskını sonrası, Erdoğan'ın Kasım '07 Bush görüşmesinde PKK'ye yönelik oluşturulan plan gereği başlatılan hava saldırılarına, **sınırlı** bir kara operasyonunun eklenmesi sürpriz değildi. Sınırlı olması, ABD'nin Irak'ta KYB ve KDP ile kurduğu stratejik ittifaktan kaynaklanıyor, bu durum sürecin başından itibaren TC ile bu güçler arasındaki ilişkiler bakımından ABD'yi hassas bir politika izlemek zorunda bırakıyordu.

ABD işgali altındaki topraklara, esas işgalcinin oluru ile bir başka devletin orduları ile harekât düzenlenmesi de elbette ki yeni biçimiyle de olsa "**işgal**" sayılmalıdır. Ancak burada sorun, bunun işgal olup olmamasından öte neden yapıldığı, daha doğrusu **yaptırıldığı** üzerinden tartışılma-

lıdır. Zira, 25. kez gerçekleştirilmiş olan bu sınır ötesi harekâtlar başlı başına özel bir inceleme konusu haline de gelmiştir.

Sorunu, "ABD (AKP) askeri çözümsüzlüğü göstermek için bunu yaptı" diye tartışmak isteyenler olduğu gibi, "Türk devleti iç ve dış kamuoyunun tepkilerini ölçmek istedi, bölgeyi tamamen temizleyene kadar bunu sık sık yapacak" diyenler de vardır. Yorumları çok geniş bir düzlemde yayarak çeşitlendirmek mümkündür ama emperyalistlerin planları ile örtüşen ve Türk hakim sınıflarının politikalarına denk düşenin ne olduğunu anlamak için mevcut **konjonktür ve parametreler** içerisinde neler olup bittiğine bakmak lazım gelir.

Tekrar pahasına olsun; ABD emperyalizminin Irak'ta batıya saplanan işgal gemisi, Afganistan'da **batmak** üzeredir. Nitekim 44. Münih Güvenlik Konferansında ABD Savunma Bakanı **R. Gates** müttetiklerin Afganistan'a takviye kuvvetleri göndermeleri durumunda NATO'nun **sonunun** geleceğini belirtmiştir. Bu talep Türk devleti için muharip güçler bağlamında "**emir**" olarak telakki edilmektedir. Konu, Erdoğan, Gül ve Büyükanıt'la "müzakere" edilmiştir!

Irak'tı Kürtler dışındaki müttetifi ki/işbirlikçisi Şiiler olan ABD işgal güçlerinin altı İran tarafından oyulmakta-

dır. Diğer yandan İran, Körfez'de, Lübnan (Hizbullah) ve Filistin (Hamas) bölgesinde de etkin bir konumdadır. İran'a yönelik Irak benzeri nükleer silah üretimiyle ilişkilendirilmeden yola çıkılarak geliştirilecek bir saldırı planı, "**aklama raporu**"nun ardından şimdilik geri bırakılmıştır. Raporun bu yönde çıkmasını, bu aşamada İran'a saldırıya göze alamayan ABD açısından "**hayırlı**" olması başka bir gerçekliktir. Bu durumda, bölgede dengelerin ABD lehine kurulması için diğer faktörlerin devreye girmesi gerekmektedir. Bu faktörler ise bölgesel, yerel ve etnik güçlerdir.

ABD emperyalizmi bu sıkışıklık ve kuşatma altında, hem Müslüman kimliği hem de askeri gücünün tecrübesi ve potansiyeli ile sadık uşağı Türk devletini, bu cephede de elbette ki tepe tepe kullanacaktır. Bunun için Irak'ın geleceğine ilişkin hesaplar ile Kürt ulusuna gerek Türkiye gerekse de Irak'ta uygun bir **konumlanış** aramaktadır. Bu konumlanış Irak'ta belli ölçüde şekillenmişse de Türkiye'deki durum belirsizliğini korumaktadır.

Türk hâkim sınıfları, CHP ve MHP'nin temsil eder pozisyonunda olduğu "vur-kurtul"cu kesimler hariç, baskın bir ittifakla "**siyasi çözüm**"den yanadır. Ne var ki herkesin ağzına doladığı "siyasi çözüm" farklı olduğu için bunu açmakta fayda bulunmamaktadır. ABD'nin AKP ve TSK'ya uyguladığı operasyonların, AB'nin destek verdiği **planın** gelip dayandığı noktada, sözünü ettığımız bu "siyasi çözüm" vardır. Fikret Bilal'in general eskilerine söylediği, AKP'li kimi bakanların aylardır telafuz ettiği, para-medya bir dizi köşe yazarının parça-bölük dile getirdiği bu

"**çözüm planı**"nda; kademeli kısmi aftan, daha uzun süreli televizyon yayınına, seçmeli dil dersinden, yerel yönetimlerdeki düzenlemelere; daha ötesi, anayasada bireysel kültürel haklara uzanacak boyutta açılımlardan söz edilmektedir.

Bu çözüm planı, Ulusal Hareket'in -silahsızlandırılarak- **iradesinin kırılması** eksenine oturmaktadır. Asimilasyonu Avrupalı versiyonu ile merkeze alan bu planın amacı, ulusal hakların bireysel kültürel kodlara indirilme suretiyle yozlaştırılması ve ulusal kimlik hedefinden uzaklaşmasıdır. Aynı devlet, federasyon, özerklik vb. hakların niteliği ve kapsamı bir yana, kendi kaderini tayin hakkı ile "siyasi çözüm" düzeyinde en ileri boyutta telaffuz edilen tüm hususlar arasındaki **özül ve temel** fark, birincisinde iradenin yalnızca Kürt ulusu tarafından kullanılacağı, diğerinde ise buna hiçbir hakkı olmayan iradelerin de karışacağıdır.

Tam da bu noktada gerek emperyalistler gerekse de Türk hakim sınıfları açısından esas sorun, bu çözüme çok da uzak bir mesafede durmayan Ulusal Hareket'in **tam teslimiyet** çizgisine çekilmesidir. ABD açısından kullanılacak en önemli güç, işbirlikçileri KDP ve KYB'dir. Onların baskı ve telkinlerinden yarar umulmaktadır. Türk hakim sınıfları ise AKP eliyle Türkiye Kürdistanı'nda daha fazla güç kazanma peşindedir. Diyarbakır başta olmak üzere bölgedeki yerel yönetim seçimleri **stratejik** önemde değerlendirilmektedir. Erdoğan'ın henüz süreç taze iken hem de Newroz haftasında Diyarbakır dâhil Kürt illerine gezi planlaması dikkate değer görülür.

Bu bağlamda, askeri operasyonla-

"Dünya Bankası'nın, stratejik işbirliği çerçevesinde, Türkiye'ye 6.2 Milyar Dolar kredi verilmesini onaylaması da" bu sürecin bir ürünü olarak karşımıza çıkmakta.

Ancak, I. Kürdistanı'nda sağladığı istikrarı kaybetmek istemeyen ABD emperyalizmi Irak ve Kürt yönetimi ile TC egemenlerini yakınlaştırmak için çaba harcamakta. İki uşağına da uygun biçimde konumlandırma kaygısıyla ama ileriye dönük olarak tamamen yakınlaşmalarını da engelleyerek iki ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi bölgeye dönük, (özellikle de İran gündemi ile ilgili) planlarında önemli bir yer tutuyor. Bu planlar PKK'ye bir rol verilip verilmeyeceği ise önümüzdeki süreçte net olarak görülecektir.

Saldırganlık sınır içinde devam edecek!

Sınır ötesi kara harekâtı kısa süreli bir macera olarak sona ererken, bu saldırıların süreceği kesindir. Nitekim, operasyonun sona ermesinin hemen ardından yapılan "**sınır ötesi harekât karşıtı**" eylemlere devletin dizginlerinden boşanarcasına saldırısı da bunun göstergesidir. Hem yaşadıkları yenilginin acısını sınır içindeki yurtsever, devrimci ve demokratik kesimlerden çıkarmak ve hem de ülke içindeki muhalefeti kabul edilebilir bir düzeye getirmek için saldırılar sürecektir.

Kara harekâtının sonlandırılması olması, her şeyin bittiği anlamına gelmiyor elbette. Hem bu harekâtların tekrarlanması ve hem de yukarıda da belirttiğimiz gibi ülke içindeki muhalefete dönük saldırılar sürece damgasını vuracaktır. Operasyonlar sürecinde bir araya gelen devrimci, yurtsever ve demokratik kurumlar ve çevrelerin bu birlikteliklerini sürdürmeleri için gerekli nedenler varlığını korumaktadır.

Kürt ulusunun demokratik taleplerini sahiplenirken, devletin karşı saldırılarına ortak duruşu örgütlemek ihtiyacı devam ediyor. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bu saldırılara karşı örgütlü mücadelesi devleti bozguna uğratabilecek tek güçtür.

rın PKK'yi bitirmek ya da teslimiyete sürüklemek gibi bir ham hayal taşıdığını düşünmek saflik olacaktır. Bunun için de dış kamuoyuna mesaj veren yan taşıdığı, psikolojik üstünlükle ilgili olduğu, muhtemel askeri eylemleri önleyici ve belli mevzileri bertaraf edici özelliği bulunduğu elbette doğrudur ama daha büyük **fotograf/hesaplar** açısından oluşturduğu yeri yukarıdaki çerçeveye bağlı okumak gerekmektedir.

Burada mesajı ve aynı zamanda **çağırısı** iki ayrı adrese yapmak gerekmektedir. **Birincisi** Ulusal Hareket'e döndürülmüştür. Çeyrek asırdır yürüttüğü savaş neticesinde oluşan birikimin dilanımızı, mevzileri ve muazzam halk desteği sayesinde düşmana **korku** salmakta, ancak izlemekte olduğu politikalar nedeniyle de emperyalist-faşist koalisyona **cesaret** vermektedir. Bu politikaları tartışmak bu yazının konusu değildir. Bilinir ki, bin bir emekle yaratılan en büyük ve muhteşem değerler, proleter devrimlerin en görkemli anıtları bile tuzla buz olurlar. Yaratmak kadar zor olan yaşatmak, yeniden ve yeniden üretmek, çoğaltmak ve ileri taşımaktır. Hele ki tamamlanmamış olan bir süreç varsa bunu sonuca ulaştırmayı başarabilmektir...

Sınıfsal yapıları ve dolayısıyla ideolojik yönelimleri nedeniyle Ulusal Hareket'ten sonuna kadar tutarlı bir duruşu beklenmesi içerisinde olunamayacağı **gerçeği**, onların emperyalizme ve faşizme karşı doğru bir tutum almaya çağırılmayacağını gerektirmez. Yine bu durum, ulusal sorunun çözümü onların geliştirilmekte olduğu hareketin kollarına terk etmek ve onlardan beklenti içerisine girmek anlamına hiç gelmez. Aksi halde, "tavır-

sız" kalan, "yenilsin/ezilsin" düşüncesinde olanlar ya da "uzlaşsın" diyenler için de başka beklentiler/hesaplardan söz etmek gerekecektir (ki belli bir bölümü için gerekir de!).

İkinci çağırımız, yazımızın başında da sözünü ettiğimiz ve yaklaşık iki haftalık planlanan işgal/kara harekâtının yarıda kesilmesini deş rollerden birisine sahip Kürt ulusundan halkımızadır. Diyarbakır'dan başlayıp diğer Kürt illerine yayılarak süren şehitdârlarla alanları ve sokakları kuşatan tepki dalgası, **muazzam** bir etki yaratmıştır. **Madalyonun** bir yüzünde dağlarda silah elde çarpışan, uçak, tank, top desteğiyle yüklenen on binlerce Türk askerini püskürtten gerilla güçleri varken; diğer yüzünde yaşlı, çocuk, kadın, erkek her meslekten, her kesimden Kürt ulusuna mensup halkımız "**AKP şaşırma, bizi dağa taşırma!**", "**PKK halktır, halk buradadır!**" sloganlarıyla alanları zapteden iradesi vardır.

AKP, son seçimlerde bölgede Kürt postu giymiş, ayak oyunları düzenlemiş, aşiretlere sığınmış, dilenci ekonomisinden beslenmiş ve ciddi bir oy artışı sağlamıştı. Şimdi, bir yandan yerel seçimler için daha büyük hesaplarla yüklenicek, ama daha da önemlisi "siyasi çözüm" hesabı için **kitle desteği** arayışına girecektir. Kürt halkı, ölümü gösterip, "**çözüm**" için sıtmaya razı eden bir politika ile kapısına dayanacak olan katillerle ve onların (dolaylı-dolaysız) işbirlikçiliğine soyunan bilimum kalpazanlara aldırış etmemelidir. Hiçbir gücün kendisini büyük bedellerle elde ettiği mücadeleye kazanımları üzerinden, bireysel kültürel haklara teslimiyete zorlamasına, "**modern**" kölelik boyunduruğu takmasına izin vermemelidir!

Arçelik işçisi sendikalarını istiyor

Direnin 60'lı günlerinde görüştüğümüz Arçelik işçileri, direnişlerini ilk günkü kararlılıklarıyla sürdürdüklerini ve sendika haklarını ve işlerini geri alana kadar direnmekte kararlı olduklarını söylüyorlar.

Yaklaşık iki aydır grevde olan Arçelik işçileri, bir dizi eylemle sorunlarını kamuoyuna duyurmaya çalışıyorlar. Arçelik'te çalışan 160 işçi, Nakliyat-İş bünyesinde sendikal örgütlenmeye gittikleri için işten çıkarılmışlardı.

Direnin 60'lı günlerinde görüştüğümüz Arçelik işçileri, direnişlerini ilk günkü kararlılıklarıyla sürdürdüklerini ve sendika haklarını ve işlerini geri alana kadar direnmekte kararlı olduklarını söylüyorlar.

Görüştüğümüz işçilerden, 20 yıllık Arçelik işçisi Bekir Ünal, Arçelik'teki çalışma koşullarını şöyle aktarıyor: "Burası toplama kampı gibi. Dışardan bakan da adını duyunca koşulların rahat olduğunu düşünür. Oysa günde 16 saate varan çalışma koşulları var ve de yeni-eski işçi ayrımı olmaksızın, hepimize en fazla 490

miloyon maaş veriyorlar" diyor. Yılda en fazla 10-15 milyonluk bir artış oluyor-muş maaşlarda. İşten atılan işçilerin tümü taşeronda çalışıyormuş. Ve işyerinde büyük bir ayrımcılığa tabii olduklarını söylüyorlar.

"Mesela" diyor bir işçi, "zaman zaman yemekli toplantılar yapılıyor. Ancak taşeron işçiler bir kenarda izliyor. Gözümüzün önünde yiyorlar, ancak taşerondayız diye bize yedikleri yemekten bile vermiyorlar. Servislerde ayakta gitmek zorunda kalıyoruz." Yani taşeron işçilere fazla çalıştırılıp, az ücret ödenmesinin yanı sıra, tam bir üvey evlat muamelesi yapılıyor.

İşten çıkarılmalarının başlıca nedeninin, patronun örgütlü oldukları sendikayı istemeyip, kendilerini sermayeye yakın, gerici bir sendikal örgütlenme olan, Türk

Metal-İş'e üye yapmaktan istemesi olduğunu söylüyorlar. Direnişteki 5-6 işçi baskılara dayanamayıp, sendikadan istifa etmiş ve işbaşı yapmışlar. Ancak direnişi sürdüren işçiler, "6 ay da sürse 1 yıl da sürse, direnmekte kararlıyız" diyorlar.

(Kartal)

Ben çelik Arçelik reklamını bırak, işçiye bak!

Arçelik işçileri, 23 Şubat günü Taksim'de yürüyüş düzenledi. Gezi Parkı'nda bir araya gelen işçiler, "Arçelik'te işçi kıyımına son, Yaşasın Arçelik direnişimiz" yazılı pankart açarak, Koç Holding'e ait Divan Hotel'in önüne yürüdü. Yürüyüş boyunca sık sık "Ben çelik Arçelik, reklamı bırak sokağa attığın işçiye bak",

"Yaşasın sınıf mücadelemiz" vb. sloganlar atıldı. Divan Otelinin önünde işçiler adına konuşan Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, şimdiye kadar Koç Holding'e ait bütün kuruluşların önünde eylem yaptıklarını hatırlatarak, eylemlerine devam edeceklerini söyledi. (İstanbul)

Yine mi ihmalkârlık?

Kısa bir süre önce Kütahya'da meydana gelen tren kazasında devlet ve medya aracılığıyla ihmalkârlık sonucu olan kazanın sorumlusu işçiler olmuş ve yargılanmaya kadar götürülmüştü. Fakat sorunun özünün bakımsızlık ve yeterli işçi kadrosunun bulunmaması olduğu bizlerce nettir. Devlet az işçiyle çok iş yapma derdine düşmüşken işçilerin ise canla başla iş yaptıkları ortadadır. Aynı ihmalkârlık bu kez Mersin Limanı'nda kendini gösterdi. Mersin Limanı'nın özelleştirilmesinden bu yana birçok iş kazasının olduğunu, çoğu işçinin ise can ve sağlık güvenliği olmadan çalıştırıldığını ve işten atılmalarının yaşandığını biliyoruz.

Mersin Limanı'nda yine aynı manzara 19 Şubat günü bir işçinin ölümü ile kendini gösterdi. Bir gemi boşaltımı sırasında gemiden mal alırken, ağırlığa dayanamayıp kopan vinç parçasının bir temizlik işçisinin üzerine düşmesiyle işçi olay yerinde ölmüştür. "Kazanın" nedeni limandaki iş araçlarının bakımsızlığı ve kontrol ihmalkârlığıdır. Sorun ise milyon dolarla satılan limanın hiçbir bakım ve tertibata gerek duymadan çalıştırılması, işçilerin sağlık ve can güvenliği hiçe sayılarak faaliyete başlamasıdır. Devletin açıkladığı resmi rakamlara göre Türkiye işsizlik sıralamasında dünya ikincisiyken, iş kazaları ve ölümlerin nedeni yeterli işçi kadrosunun olmamasıdır. Kütahya'daki tren kazası da, Tuzla'daki iş kazaları ve ölümleri de, Mersin limanındaki işçi ölümleri de işçi yaşamının ne kadar ucuz olduğunu bizlere göstermektedir.

(Mersin)

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan toplu taşıma ihalesini alan Kevser Turizm'in belediyeye olan borcunu ödemediği gerekçesiyle işten atılan işçiler, işe geri alınacakları sözünü veren AKP'li Büyükşehir Belediye Başkanı Asım Güzelbey'in sözünü yerine getirmemesini protesto etti. Balıklı Parkı'nda 21 Şu-

İşçiler Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Güzelbey'i protesto etti

bat günü bir araya gelen işçiler ve aileleri AKP Gaziantep İl Başkanlığı'na doğru "İşçi kıyımına son, yağmaya hayır" pankartını açarak yürüyüşü geçti. İşçiler yürüyüş sırasında, "Güzelbey bitirdi Antep'e el Fatih", "AKP yağmalıyor, vekiller bakıyor", "AKP'yi istemiyoruz" dövizlerini taşıyarak, "AKP şaşırma, sabrımızı taşırma", "AKP istifa" sloganlarını attı. Yürüyüşü çevreden geçen araç şoförleri korna çalarak, halk da alkışlarla destek verdi. Yürüyüş sırasında TÜMTİS yöneticileri ile polisler arasında kısa süreli tartışmalar yaşandı.

AKP İl binası önünde basın açıklamasını okuyan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, iki yıldır Gaziantep'in gündeminde olan ulaşım sorununun bir türlü giderilmediğini hatırlatarak, "Bizim hak arayışımız sonunda Ankara'da AKP'li Belediye Başkanı Asım Güzelbey ve Gaziantep'li Milletvekilleriyle işçilerin işlerine geri dönmesi

noktasında protokol imzaladık. Ama protokol imzasının ardından iki ay geçmesine rağmen hiçbir sonuç alamadık. AKP imzasına sahip çıkmayarak ikiyüzlü tutum sergilemiştir" şeklinde konuştu.

Güzelbey'in ve AKP'nin yandaşlarına ihale açtığı iddia eden Öztürk, şunları belirtti: "Ocak ayının 15'inde yapılan ihale sonucunda, Güzelbey kendi yandaşı olan bir firmaya ihaleyi vermiştir. Ve ihaleyi alan firma 400 YTL'ye işçi çalıştırarak, haksız yere işten çıkarılan işçileri almamıştır. Belediye ise ihaleyi alan firmaya ayda işçi başına bin 300 YTL ücret ödüyor. Hem işe alınan şoförler haksızlığa uğruyor, hem de işten çıkarılan işçilerin hakları verilmiyor. Bu AKP ve yerel yönetimin nasıl ikiyüzlü olduğunu somut göstergesidir. Bu halk bu ikiyüzlü yaklaşımı mahkûm edecektir" diye konuştu.

(H. Merkezi)

OLEYİS işçileri:

"Sendikadan başka aracı tanımıyoruz!"

Kocaeli Üniversitesi'nde çalışan OLEYİS üyelerinin yeni yıl öncesi başlattıkları direniş, patronun tüm grev kırma çabalarına karşın kararlılıkla sürüyor.

Grevin 59. gününde görüştüğümüz işçiler, patronun baskılarının azalmadan sürdüğünü söylediler.

Hala resmi bir görüşme yapılmadığını da söyleyen işçiler, sorunun araçlar üzerinden çözülmeye çalışıldığını belirttikeler.

Görüştüğümüz işçilerden, 3 yıldır Üniversite bünyesindeki Derbent Uygulama Otelinde çalışan Niyazi Kuzgun, son 25 gündür jandarmanın engellemesi sonucu direniş yerlerine giremediklerini, direnişi dışarıda sürdürmek zorunda kal-

dıklarını söylemekte. Ancak engelleme çabaları sadece bununla sınırlı değil.

İşçiler, "Valinin emri ve bölge çalışma müdürlüğü ve jandarmanın işbirliği ile grev kırıcılık yapılmaya çalışılıyor" diyor.

Bunun hangi yöntemlerle gerçekleştiği sorusu üzerine ise şunları aktarıyor: "Rektör direnişteki işçilerin evlerine adam gönderiyor. Ya ev sahibi ile ya da o kişinin ailesi ile görüşüyor gideler. Ev sahibine 'kiracın grev çıktı, çalışmıyor, kiranı ödeyemeyecek' diyorlar, aileye ise 'eşin çalışmazsa kirasını nasıl ödersiniz, aile nasıl geçinir' vb. biçimlerde baskı uyguluyorlar." Ancak tüm bu baskılara rağmen grevi sürdürmekte kararlı

olduklarını, başlıca taleplerinin ise, örgütlü oldukları OLEYİS Sendikasının tanınması olduğunu vurguluyorlar. Çünkü patronun esas sorunu sendikayı tanımamak. Bunun için de sendikayı muhatap almak yerine, araçlarla anlaşma olanağı arıyor. İşçiler ise "sendikadan başka aracı tanımıyoruz ve tanınmaya kadar da grevi sürdürmekte kararlıyız" diyorlar.

(Kartal)

Emekçinin Gündemi

Emperyalizm ve uşaklarının korkularını büyütelim!

Yaratılan "türban" polemikleriyle (bir taşla birkaç vurma) genel olarak işçi, emekçi ve Kürt halkına saldırıları örtbas etme hedefiyle hareket eden egemen sınıfların saldırılarını katmerleştirmesi, esasında içinde bulunduğu çıkmanın ve göreceli üstünlüğü kaybetmeme telaşından başka hiçbir şey değildir. Sınıf mücadelesinin süreç dâhilinde yayıldığından kaynaklı ardışık gündemler ve saldırıları devreye sokan ülkemizdeki emperyalizmin çanak yalayıcıları sınıflar, efendilerinin talimatlarına harfiyen uyarak uşaklıklarını pekiştirmek için canla başla çalışıyorlar! Öyle ki son 7 ayda 22 tane işçinin öldüğü, çok ağır koşullarda ve düşük ücretle işçilerin çalıştırıldığı Tuzla Tersanelerinde güvenli çalışma koşulları ve yüksek ücret taleplerini kabul ettirmek için üretimden gelen güçle-

rini fiili ve meşru hakları olan "grev" ilan ederek "artık yeter" diyen tersane işçilerine azgınca saldırıyor. Üstelik konunun en yakın muhatapı olan hükümetten Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı F. Çelik "sorumluları cezalandırmanın namerttir" açıklamasını yaparak, esasında kimin "mert" kimin "namert" olduğunu da göz önüne sermiş oluyor. Bu arada bir dipnot olarak AB'den demokrasi ve insan hakları konusunda hala medet umanların boş bir hayalden öte olmadığını da bir kez daha polisin müdahalesi ironik bir şekilde göstermiş olmalı!

Özelleştirme saldırısının en kapsamlı alanlarından olan TEKEL'in ülkenin değişik yerlerinden gelen işçilerin 18 Şubat'taki Ankara eylemindeki saldırı sistemin en küçük hak talep etmeye ta-

hammülünün son sınırlarını gösteriyordu. Öyle ki Ankara'da Tek Gıda-İş Sendikası yöneticilerinin işçilere ihanetine ve devlet terörüne rağmen eylemde kararlı olan TEKEL işçileri halen yerellerde eylemliliklerine devam ediyorlar. 2 Mart'ta Adana TEKEL işçileri ve ilerici devrimci-demokrat kurumların özelleştirme karşıtı yürüyüşlerine yine polis azgınca saldırdı. Burada görülmesi gereken iki noktadan birisi; Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş'in işçileri eylem alanında yalnız bırakması ve bazı illerde eylemlilikleri işçileri pasifize edici, öfkelerini daha geri düzleme indirgeyen eylem biçimleri seçmiş olmalarıdır. İkinci ve olumlu olan nokta ise Ankara eyleminin de gösterdiği gibi işçilerin sendikadan ihanetçi yüzünü daha açık görmeleri, buna tepki vermeli ve sendikal bürokrasiye rağmen militanca eylemde ısrarlı olmalarıdır. Yine işten atılan yaklaşık 400 Yörsan işçisi ve 200 Arçelik işçilerinin sendikalaşma mücadelesindeki ısrar kayda değer notlardır. Milyonlarca işçi ve emekçinin nice

bedeller ödeyerek kazandığı haklara olan saldırıların en kapsamlılarından birisi olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası (SSGSS) çıkarmak için egemenler son rötuşları yapmaktadır. Yasayı çıkarmak için hiçbir engel tanımadıklarını dillendiren AKP hükümeti için yasayı çıkarmak ne kadar önemliyse işçi ve emekçiler için de en az o kadar önemlidir. Emperyalizmin uluslararası yapısal krizinin derinleşmesini engelleme ve "sağlık ve sosyal hakların piyasalaşması" temelinde hazırlanan yasaya karşı hareket (Herkes Sağlık ve Herkes Güvenli Gelecek Platformu) daha geniş halk kitlelerini örgütlemeye ve harekete geçirmeye hedefli politika ve eylemlilikler geliştirmelidir. Öyle ki SSGSS yasası gündemi, ilerleyen günlerde daha ateşli çatışmalara ve daha ciddi saldırılara gebe. Tüm DDSB'liler bu noktadan harekete buldukları her alanda azami ölçüde SSGSS karşıtı çalışmalarla destek vermekle kalmamalı bizzat eylem örgütleyicisi olmalıdırlar. Gerek Tuzla Tersanelerinde gerek

Ankara'da, Adana'da gerekse coğrafyanın dört bir yanında estiren adeta terör havası açtığı ki sistemin; sınıf mücadelesinin yükselmesinden duyduğu derin kaygı ve korkunun boyutunu ifade etmektedir. Görece üstünlüğünü korumak ve krizini dengede tutmak için işçi ve emekçilere yönelik ekonomik, askeri ve faşist saldırılarını artıracak şekilde dilendirmekten çekinmeyen emperyalizmin çanak yalayıcılarına karşı oluşturulacak mücadele hattının anti-emperyalist, anti-faşist içeriğine dikkat edilerek örülmesi önemlidir. Her ne kadar güncel işçi eylemleri sendikaların ideolojik duruşundan kaynaklı siyasal bir niteliği taşıyacak suyan altında yerde öfkeyle bağırarak, her ne kadar hala geri bir noktada özelleştirmeye baksın da "sıkıysa gelsin satsınlar" diyen Adana TEKEL'de çalışan kadın işçisi yaşayarak öğreniyor. İşçiler kendiliğinden harekete geçiyorlar. Egemenler, korktukları kadar saldırmıyorlar. Öyleyse örgütlenerek, örgütleyerek korkularını büyütelim!

İlbek Tekstil işçileri direnişte!

İlbek Tekstil'de işçiler 15 Şubat tarihinden bu yana direnişte.

Gaziosmanpaşa'da kurulu bulunan İlbek Tekstil'de işçiler 15 Şubat tarihinden bu yana hakları için direniyor. İşçiler patronun fabrikayı kapatması, işçi ücretlerini ödemesi ve makineleri kaçırmaya çalışması üzerine fabrika önünde direnişe geçti.

İçerde kalan alacaklarını, kıdem ve ihbar tazminatlarını almak amacıyla fabrikanın önünden ayrılmayan işçilere rağmen patron İlyas Bektaş fabrikayı devretti. İşçiler 20 günlük ücretlerini almak amacıyla direnişi sürdürürken patron makineleri TIR'larla taşımak istedi, ancak direnişle karşılaştı. İşçiler TIR'ları engelleyerek makineleri yeniden fabrikaya indirdi. Bu olayın ardından fabrika önünde nöbet tutmaya başlayan işçiler günde 11 saat çalıştıklarını, sosyal haklarının gasp edildiğini, fabrikada tuvalete gitmenin bile paralı olduğunu ve maaşlarından kesildiğini dile getiriyor.

(İstanbul)

Kıdem tazminatı kaldırılıyor

İşçilerin kazanılmış hakları olan kıdem tazminatının yasalarla gasp edilmesi amaçlanıyor.

Hükümetin hazırladığı SSGSS yasasına göre yasa maddeleri içerisinde yer alan 'kıdem tazminatı' yerine, her çalışan için, çıkarılacak maaş tutarının üzerinden yapılacak kesintiye göre bir fon oluşturulacak. İşçilerin kazanılmış hakkı olan kıdem tazminatının yasalarla gasp edilmesi amaçlanıyor. Çalışanın işsiz kalması durumunda bu fondan para alması sağlanacak. Hükümet "kıdem tazminatı" yerine yeni bir düzenlemeye gidiyor. Bir tür "işsizlik bankası" oluşturulacak. Bu düzenleme, emekçilere yönelik önemli bir saldırıdır. (Mersin)

Cargill için hukuk değişiyor!

Uluslararası mısır tekeli Cargill'in ihtiyaçları doğrultusunda bir kez daha yasa çıkarıldığı ortaya çıktı. İşgal ettiği verimli arazileri betonlaştıran Cargill için 9 Şubat 2007 yılında çıkarılan bir yasa ile af getirildiğini ve faaliyetleri için Bursa Valiliğinden izin alındığını kamuoyuna açıklayan Ziraat Mühendisleri Odası, ülke topraklarının talana açıldığını altını çizdi.

Mahkeme kararlarına aykırı yatırımlara af getirilmesini sağlayan yasa 14 Şubat günü Meclis Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda kabul edildi.

Ziraat Mühendisleri Odası çıkartılan yasanın Anayasa Mahkemesi, Danıştay ve İdare mahkemelerince verilmiş olan yargı kararlarını yok saydığına dikkat çekerken bir tüzel kişiliğe yarar sağlamak için yasanın değiştirildiğini belirtti. (H. Merkezi)

Mısır üreticilerinden mısır ithalatına tepki

Adana Tahıl Üreticileri Birliği'nin ev sahipliği yaptığı "2007-2008 Mısır piyasası değerlendirme toplantısı" Seyhan Otelinde yapıldı. Toplantıya, TMO Genel Müdürü İsmail Kemaloğlu, Tarım İl Müdürü Abdullah Keskin, Çiftçiler Birliği Başkanı Cumali Doğru, Çukurova Tahıl Üreticileri Birliği Başkanı Nur Özkan, yem ve nişasta sektörü temsilcileri ile çok sayıda mısır üreticisi katıldı. Toplantının açılış konuşmasını yapan Nur Özkan, hükümetin mısır ithal edeceğine ilişkin duyumlar edindiklerini belirterek, yerli üreticinin ürettiği mısırı piyasaya sürdüğü bir dönemde mısır ithal edilmesinin yerli üreticiye zarar vereceğini söyledi. Gübre fiyatlarının yüzde 100 arttığına işaret eden Özkan, resmi olarak kabul edilmeyen "Tarla kirası" maliyeti ile birlikte üretim maliyetlerinin üreticinin altından kalkamayacağı boyutlara ulaştığına işaret etti.

Hükümeti mısır konusunda popülist politikalar yapmakla eleştiren Özkan, "Seçim döneminde verilen 6.7 kuruşla prim, seçimden sonra 2 kuruşla düşürüldü" dedi. Üretimin artması için Genetiği Değiştirilmiş (GDO) mısır tohumlarının Türkiye'ye girişinin serbest bırakılması gerektiğini iddia eden Özkan, aksi takdirde veriminin düşüklüğe ulaşacağını savundu.

Toplantı açılış konuşmasının ardından basına kapalı devam etti. (H. Merkezi)

Köylüler toprak reformuna hücum etti!

Urfa'da toprak reformu yapıldığı haberi üzerine köylüler çağrıya akın etti.

Şubat ayının ortalarında Urfa'da hazineye ait arazilerin köylülere dağıtıldığı haberinin yayılması üzerine binlerce köylü Urfa'da bulunan Toprak Reformu Bölge Müdürlüğü'nün önünde kuyruğa girdi.

Köylüler, müdürlüğü haberin asılsız olduğunu açıklamasına rağmen toprak sahibi olma umudu ile dilekçe verdi. Şanlıurfa, Gaziantep, Mardin, Adıyaman, Kahramanmaraş ve Adana'dan 30 bin'e yakın köylü, müdürlük binasının önünde uzun kuyruklar oluşturdu. 650 YKr'luk pulun karaborsada 5-6 YTL'ye satıldığı izdi-hamda köylüler tarım işçiliği ve mevsimlik işçilikten kurtularak toprak sahibi olmayı hayal ediyor. Urfa'da ortaya çıkan bu tablo özellikle T. Kürdistanı'nda toprak sorununun ne kadar yakıcı olduğunu bir kez daha göstermiş oldu.

GAP ile birlikte bölgenin kalkındığı, feodalizmin çözüldüğü ve köylülerin toprak sahibi olduğu iddia edilse de Urfa'da yaşananlar gerçeğini böyle olmadığını gösteriyor. GAP kapsa-

mında köylülerin toprağı büyük toprak ağalarının eline geçerken, köylüler de mevsimlik işçilik yapıyor. Bölgede binlerce insan topraklarından olurken çareyi büyük şehirlere göç etmekte bulmaktadır. Yapılan araştırmalara göre bölgede yaşayan halkın büyük bir çoğunluğunun toprağı yok. Toprak bir avuç ağanın elinde birikmiş durumda.

Bölgedeki topraksız köylü aileleri, toplam nüfusun yüzde 40'ı kadar. Bu oran Diyarbakır ve Siirt'te yüzde 45,

Urfa'da yüzde 42. Öte yandan GAP genelinde 1000 dekar ve daha fazla araziye sahip aileler toplam aile sayısının binde 6'sını oluştururken bunların elinde bulunan arazi, toplam arazinin yüzde 17,5'ini oluşturuyor.

T. Kürdistanı'nın hemen hemen her bölgesinde köylülerin topraklarına el koymuş olan toprak ağalarına rastlamak mümkün. Bir süredir kamuoyunda kendine yer bulan Diyarbakır Bismil Sinan köylülerinin mücadelesi de toprak sorununun ya-

Köylüler, müdürlüğün haberin asılsız olduğunu açıklamasına rağmen toprak sahibi olma umudu ile dilekçe verdi.

kıcılığını gösteriyor. Köylüler sadece Sinan köyüne yakın onlarca köyün aynı akıbeti paylaştığını dile getiriyor.

Topraklarından olan köylüler ırgatlık yapıyor!

Köylüler büyük zorluklar ve sefalet içinde yaşamlarını idame ettirmeye çalışırken aynı oranda da örgütsüzlük yaşıyor. Diğer bölgelerdeki köylüler ağaya karşı koymak için Si-

nan köylülerinin mücadelesinin seyrini takip ediyor. Sadece bu örnek bile bölgede yaşanan toprak sorununa, köylülerin toprak talebine dair yeterince veri sunuyor. Köylü-ağa ilişkilerinde ciddi değişimler yaşansa da tarımın yapıldığı köylük bölgelerde toprakların önemli bir bölümü büyük toprak sahiplerinin elinde. Köylüler bir zamanlar kendilerine ait olan bu topraklarda şimdi ırgatlık yapıyor. Çukurova Bölgesi'nde yoğun olarak bulunan mevsimlik işçilerin önemli bir kesimi de topraklarına el konulmuş topraksız köylülerden oluşuyor.

Urfa'da köylülerin Reform Müdürlüğü'ne akın etmesi son yıllarda artan tarımın tasfiye saldırıları ile birlikte köylülerin nasıl yoksullaştığını da ortaya koyuyor. IMF ile yapılan anlaşmalar önümüzdeki süreçte bu tasfiye ve yoksullaşmanın artacağına işaret ediyor. Tarımın yaygın bir şekilde yapıldığı Ege Bölgesi'nde yapılan kitlesel köylü eylemleri, Karadeniz'de düzenlenen mitingler köylülüğü zor günlerin beklediğini gösteriyor. Bölgelere göre önemi değişse de özellikle T. Kürdistanı'nda toprak, köylüler için hala büyük bir umut.

SSGSS'ye karşı tepkiler...

Kartal

SSGSS Yasa Tasarısı karşıtı çalışmalarını sürdüren "Herkesin Sağlık Güvenli Gelecek" Platformunun çalışmaları yerelleri de kapsayarak sürüyor. Platformun Kartal ayağı, bu çalışmalar kapsamında bir bilgilendirme toplantısı gerçekleştirdi. 22 Şubat tarihinde Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde yapılan etkinlik çok sayıda yasa karşıtı bir araya getirdi. Etkinlik, saat akşam 19.00'a doğru, GSS içerikli bir sinevizyon gösterimi ile başladı.

Sinevizyonun ardından, son günlerde gelen art arda ölümler nedeniyle, başta tersanelerde yaşamını yitiren işçiler olmak üzere, insanlık yürüyüşünde şehit düşenler adına saygı duruşu yapıldı ve Kartal Platformu adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada, SSGSS saldırısının emperyalizmin işçi-emekçi yığınlarına dönük genel saldırısının bir parçası olduğuna vurgu yapıldı. Konuşma, bu kapsamlı sosyal yıkım saldırısının, sınır ötesi operasyon, türban tartışmaları vb. gündemlerle üzerinin örtülme, gündem saptırılmaya çalışıldığı vurgulanmasıyla sürdürüldü.

Etkinlik, İstanbul Tabip Odası'ndan Dr. Güray Kılıç'ın yaptığı "Genel Sağlık Sigor-

tası ve Sağlık hakkına etkileri" başlıklı dia gösterimi eşliğinde sürdü.

Kürsüden yapılan konuşmaların ardından forum bölümüne geçildi. Bu bölümde çok sayıda katılımcı söz alarak, yasaya ilgili düşüncelerini dile getirdi.

Aynı saatlerde özelleştirmeyi protesto etmek için fabrikalarına kapanan TEKEK işçilerinin de selamladığı etkinlik, forum bölümündeki konuşmaların ardından sona erdi.

Kadıköy

Platformun yasa karşıtı eylemlerinden biri de, 28 Şubat'ta Kadıköy'de gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamasıydı.

Yaklaşık beş bin kişinin katıldığı eylem, Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde başladı. Burada bir araya gelen kitle, hastane bahçesi içinde başlattıkları yürüyüşü, Kadıköy İskele Meydanı'na kadar, coşkulu bir biçimde sürdürdüler.

DISK, KESK, Türk-İş'e bağlı sendikaların İstanbul Şubelerinin ve çok sayıda devrimci, demokratik kurumun kitlesel bir katılım sağladığı eyleme, grevde olan Tersane işçileri de katıldı. Grevin bitiminden sonra trenle toplu olarak

SSGSS Yasa Tasarısı karşıtı çalışmalarını sürdüren "Herkesin Sağlık Güvenli Gelecek" Platformunun çalışmaları yerelleri de kapsayarak sürüyor.

Haydarpaşa'ya gelen, Limter-İş Sendikası yöneticileri ve tersane işçileri, buradan, "Grev Grev Grev" sloganları eşliğinde, SSGSS karşıtı yürüyüş kortejiyle buluşmak üzere yürüyüşe geçtiler.

Kadıköy İskele Meydanı'na gelindiğinde, Platform adına bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı yapan KESK dönem sözcüsü Dursun Yıldız, hastanelerde kuyrukların devam ettiğini, ilaç tekellerinin ve özel sağlık işletmelerinin gün geçtikçe daha çok palazlandığını ve hızla büyüyen bir hastane patronunun AKP'li olmasının bu durumdan kimlerin nemalandığını gösterdiğini söyledi.

Kocaeli

Kocaeli Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek Platformu, Meclis gündemindeki SSGSS'ye karşı 20 Şubat günü protesto yürüyüşü gerçekleştirdi.

Kocaeli Devlet Hastanesi önünde bir araya gelen platform üyeleri adına açıklamada bulunan Kocaeli Tabipler Odası Sekreteri Nilay Etiler, AKP döneminde sağlık harcamalarının hızla artmasına rağmen sorunların çözülmediğini belirtti. Platform üyeleri basın açıklamasının ardından çeşitli sloganlar atarak bildiri dağıttı.

Mersin

20 Şubat Çarşamba günü saat 13.00'te KESK'in örgütlediği bir eylem gerçekleşti. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde sık sık "SS ve GSS yasa geri çekilsin", "Sağlık hakları satılmaz" sloganları atıldı. Bununla beraber basın metninde; "ülkenin her yerinde sağlık kurumları özelleştirilmektedir. Halkımız artık en doğal hakkı olan sağlık haklarından tamamen mahrum bırakılmaktadır" vurgusuyla beraber eylem alkış ve sloganlarla son buldu. Eyleme Halkevi, DHP, HÖC, 78'liler Derneği ve Partizan destek verdi.

Ankara

Ankara'da 20 Şubat'ta yapılan eylemin adresi Sağlık Bakanlığı'nın önüydü. Numune Hastanesi'nde bir araya gelen SSGSS karşıtları hastane bahçesinde "Sağlıkta ve sosyal güvencide yıkım GSS geri çekilsin" pankartı açarak bir süre burada sloganlar eşliğinde bekledi. Saat 12.00'de kortejler oluşturularak Mithat Paşa Caddesi'nde bulunan Sağlık Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçildi. Polislin kitleyi kaldırma sıkıştırma çabasına karşı yürüyüş, yol trafiğe kapatılarak devam etti.

Sağlık Bakanlığı önüne gelindiğinde burada basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamayı Adana Tabip Odası Başkanı Önder Okay okudu. Eyleme birçok sendika, dernek ve devrimci kurum katıldı.

Bursa

SSGSS'ye karşı birçok yerde olduğu gibi Bursa'da eylem yapıldı.

20 Şubat günü DISK, Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikalar TTB, Diş Hekimleri Odası, Eczacılar Odası ve TMMOB Ünlü Caddesi'nde bir araya gelerek belediye binasına kadar "Sağlık hakları satılmaz", "Direne direne kazanacağız" sloganları ve alkışlarla yürüdü.

Bursa Tabip Odası Yılmaz Özen kurumlar adına bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada reform olarak sunulan düzenlemenin işçi emekçilerin haklarını iyileştirmediği yerli ve yabancı sermayenin isteği doğrultusunda yapıldığı dile getirildi.

Tüprağ Altın Madencilik AŞ'nin yargı yorumu

Siyanürle altın arama sabıkalı Tüprağ Altın Madencilik'e ait internet sitesinde, Danıştay 6. Dairesi'nin ÇED Olumlu Belgesi'nin iptali ve yeniden düzenlenmesi kararının kaldırıldığını ileri sürülmesi, çevrecilerin tepkisine neden oldu. Avukat Arif Ali Cangı, 10 Şubat'ta sitede yer alan açıklamanın düzeltilmesi için Çevre ve Orman Bakanlığı ile Tüprağ Genel Müdürlüğü'ne başvurdu. Haber çevrecilerin "Tüprağ yargı kararlarını tersten okuyor" yorumlarına neden oldu.

Danıştay 6. Dairesi'nin 6 Şubat 2008 tarihinde maden ile ilgili ÇED Olumlu Belgesi'nin iptaline, bilirkişi heyeti oluşturularak, yeniden düzenlenmesine karar verdiğini hatırlatan Cangı, "Bu kararın Tüprağ tarafından yürütme kararıyla durdurulması da ortadan

"Bu kararın Tüprağ tarafından yürütme kararı ortadan kaldıracak şekilde yorumlanması şirketin hisse sahiplerini yanıltma girişimidir"

kaldıracak şekilde yorumlanması şirketin hisse sahiplerini yanıltma girişimidir" dedi.

Cangı, İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. ve 52. maddelerine göre, Yargıtay 6. Dairesi'nin verdiği kararın devam ettiğini söyledi. Kanadali bir şirket olan Eldorado'nun yaptığı açıklamanın Kanada Ceza Kanunu'na göre de suç olduğuna dikkat çeken Cangı, "Söz konusu yazı internet sitesinden kaldırılmış. Ancak biz düzeltilerek, yeniden yayınlanmasını istiyoruz. Şirkete yaptı-

ğımız yazılı başvuruda bunu dile getirdik ve konuyla ilgili bir açıklama bekliyoruz" diye konuştu.

Madenle ilgili gelişmeler ile hukuki sürecin takipçisi olacakları belirten Cangı, şunları söyledi: "Bergama örneği halen hafızalarımızda. Alınan her türlü yargı kararına rağmen maden faaliyetleri durdurulamamıştı. Eldorado da her türlü yargı kararına rağmen, sanki işletme her an faaliyete geçecekmiş gibi altyapı tesislerini kurmaya devam ediyor. Bilindiği gibi bizim yöneticilerimizin bir kısmı madencilikle dost. Eldorado da bu dostluğa dayanarak faaliyetlere devam etmeye çalışıyor. Bunu durdurmanın tek bir yolu var. O da İlay köylüsünün kutsal mücadelesinin devamı ve bu mücadeleye sahip çıkmaktır."

(İzmir)

Yürüyüş yapmak isteyen köylülere engelleme

İzmir'in Beydağ İlçesi'nde geçen yıl yaşanan kuraklık, birçok köylünün zarar etmesine neden oldu. Köylüler, İlçe Tarım Müdürlüğü'nden gönderilen Dünya Bankası fonlarının adaletsiz dağıtıldığını belirterek isyan etti. Beydağ'da dağıtılan 453 bin YTL'lik kuraklık fonundan yararlanmak için 800 üretici başvurdu, ancak sadece 141 üretici fonlardan yararlanabildi. Köylüler, tespitlerin masa başında ve taraflı şekilde yapıldığını, fonların kullanılacak kişilerin listelerinin asılmasından dahi haberdar olmadıklarını ifade etti. Bazı köylüler ise, yaptıkları itirazların yasal süresi dolmuş olmasıyla reddedildiğini belirtti. Ayrıca bazı köylülerin gelirinin fazla gösterilerek, fondan ya-

Beydağ'da dağıtılan kuraklık fonundan yararlanmak için 800 üretici başvuru yaptı, ancak sadece 141 üretici fonlardan yararlanabildi.

arlanmasının önüne geçildiği iddia edildi.

Bunun üzerine köylülerin, zararlarının karşılanması ve fonların adaletsiz dağıtılmasını dile getirmek için 20 Şubat günü yapmak istedikleri yürüyüş, kaymakamlığa takıldı. Beydağ Kaymakamı Serdar Kartal'ın makamına çağırıldığı köylülere, "Biri aranızda girer, PKK bayrağı açar. Hem ceza alırsınız, hem de Beydağ bir daha yardım göremez" dediği iddia edildi.

Beydağ Ziraat Odası Başkanı Ünal İçmesu ise, fonların dağıtımında uygulanan kriterleri uygun bulmadıklarını söyledi. Dağıtımda uygulanan kriterlerin eksik olduğunu belirten İçmesu, köylülerin şikayetlerini Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Ziraat Odaları Genel Merkezi'ne yazılı olarak ilettiklerini kaydetti ve şunları söyledi; "Kimi çiftçilerin başvuruları traktörü var, inekleri var gibi gerekçelerle reddedilmiş. Kuraklık nedeniyle zarar gören çiftçi, bu zararını traktörünü satarak, ineğini satarak karşılamak zorunda değil" dedi. Aksaklıkların giderilmesi için çaba harcıyacaklarını dile getiren İçmesu, olayda kasisat olmadığını ifade etti.

(H. Merkezi)

Sınırdışı operasyon protesto edildi

ADANA

26 Şubat Salı günü öğle saatlerinde Irak Kürdistanı'na düzenlenen operasyonu protesto etmek amacıyla İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması yapıldı. Eyleme katılan kurumlar adına basın metnini İHD Şube Yöneticisi **Mustafa Bağcıççek** okudu. Okunan basın metninde "Operasyon halkların kardeşliğini ciddi bir tehlike ile karşı karşıya bırakacak, toplumda yeni acılar yaratacak ve nefret duygularını da körükleyecektir. İnsanca ve onurlu yaşamdan yana olan bütün kurumları, ölümler, kan, gözyaşı ve yıkımdan başka bir sonuç yaratmayacak olan sınır ötesi harekâta dur demek için bir araya gelmeye çağırıyoruz" ifadelerine yer verildi. Eylem **Partizan**, Adana Barış Meclisi, **İHD**, Eğitim-Sen, **SES**, **DTP**, **ESP**, **SDP**, **ÖDP**, **EMEP**, **DİP-G**, **TÖP**, **DHP**, Halkevleri, **Odak**, Alinteri, **Y.S.K.M.**, **Kurtuluş**, **ÇHKM**, **Tekstil-Sen**, 78'liler Girişimi ve **Tay-Der** tarafından ortak olarak örgütlendi.

BURSA

21 Şubat'ta başlatılan sınır ötesi operasyon **DHP**, **ESP**, **BDSP**, **İHD**, **DTP**, **SDP** tarafından yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. 1 Mart günü Bursa Büyükşehir Belediyesi binası arkasında bir araya gelen kurumlar burada basın açıklaması okudu. Açıklamayı İHD Şube Başkanı **Abdulaziz Akyol** okudu.

Akyol "bugün 1 Mart tezkeresinin yıldönümü. ABD emperyalizminin Irak işgaline emekçi yoksul çocukların katledilmesine karşı yüz binlerin alanlara çıkarak hayır dediği gün. Aynı kararlılığı bugün yerli uşak ve işbirlikçilerine karşı da göstermelidir" dedi ve imha ve inkarın Kürt sorununun çözümüne katkı sunmayacağını söyledi.

İSTANBUL

23 Şubat Cumartesi günü Tarlabası'ndaki DTP İl Başkanlığı önünde "**Sınır Ötesi Operasyona Hayır**" pankartı açan kitle operasyonları protesto etti. Dövizler ve çeşitli sloganlarla bina önünde toplanan kitle adına açıklama yapan Partinin İstanbul İl Başkan Yardımcısı **Dursun Yıldız**, "sınır ötesi harekâtın çözüm yerine çözümsüzlük getireceğini ve telafisi mümkün olmayacak sonuçlara neden olacağını" belirtti.

Açıklamada "Kürtlere yönelik saldırılar sadece sınır ötesinde olmadıkları gibi, sadece askeri operasyonlarla sınırlı değil. Daha bu operasyon başlamadan evvel operasyona karşı tepkisini ifade eden kitleler kurşunlandı... Saldırıları sadece Kürtlere veya onlarla dayanışma içinde olanlara da değil. Bir yandan da elektrige, benzine, doğalgaza, suya üst üste zamlar yapılmakta, özel tüketim vergisi yükseltilecek her türlü temel ürünün fiyatı artırılmaktadır" denilerek tüm halka yönelik saldırılara vurgu yapıldı.

Eylem, polislin uyarısıyla olaysız sona ererken, bu sırada dergi dağıtımını yapan DTP Üsküdar İlçe Başkanı **Nusrettin Barak** gözaltına alınarak kısa süre çevik kuvvet polisine ait otobüste bekletildikten sonra serbest bırakıldı.

Türk devletinin 20 Şubat günü Irak Kürdistanı'na yönelik gerçekleştirdiği sınır ötesi harekâtı sona erdi. Sınır ötesi hava harekâtından sonra gerillanın hazırlıksız yakalanması ve imhası hedefi ile yapıldığı açıklanan operasyon, Kürt halkının birçok yerde yaptığı eylemlerle de protesto edildi.

Türk hâkim sınıflarının ABD ile yaptıkları "diplomatik" görüşmelerin ardından gelen ve "**zafer naraları**" eşliğinde gerçekleşen operasyon iddia edildiğinin aksine fiyasko ile sonuçlandı. Yaklaşık 9 gün süren operasyonda Türk ordusu Irak Kürdistanı'nın alt yapısını yok etmek amacıyla bölgedeki sivil yerleşim yerlerini de bombaladı. Köprüleri ve köyleri bombalayan Türk ordusu, 250 gerillanın öldürüldüğünü iddia etti. Ancak operasyon devam ederken Türk ordusundan kamuoyuna yansıyan bilgilerin bir süre sonra yalanlanması açıklanan sayıların güvenilirliğini de tartışılır hale getirdi.

Operasyon devam ederken Türkiye'yi ziyaret eden ABD Savunma Bakanı Gates, Türk devletinin operasyonu bir an önce durdurmasını istemiş, bu açıklamanın hemen ardından operasyon sona ermişti. Operasyonun sona erdiğini ve Türk ordusunun geri çekildiğini Irak kaynaklarından öğrenen kamuoyu bundan Başbakanın bile bilgisi olmadığı öğrenmişti.

Türk hâkim sınıfları operasyonu büyük bir başarı olarak değerlendiren gerçekte yaşananlar ise bunun tam aksi oldu. Yaşanan kayıplarla birlikte ciddi hiçbir başarı kazanamayan, ABD'nin emriyle çekilmekle de daha fazla prestij kaybeden Türkiye için operasyon tam bir fiyasko oldu.

Milyonlarca dolar harcanarak gerçekleştirilen operasyonda devlet, gerilla karşısında aciz kaldı ve iddiaların

Sınır ötesi fiyasko!

aksine bozguna uğradı. Türk hâkim sınıfları operasyon için milyonlarca dolar harcarken harekâtın maliyeti ise yine emekçilerin cebinden karşılanacaktır. Bu durum önümüzdeki günlerde yeni zamların yapılacağına da işaret etmektedir.

Operasyon sürürken Kürt halkı da sokaklara, alanlara çıkarak operasyona karşı tepkilerini gösterdi.

Binler alanlarda!

* 29 Şubat günü DTP Kızıltepe ilçe örgütü önünde bir araya gelen kitle "**AKP şaşırma bizi dağa taşırma**", "**Katil Erdoğan**", "**Münafık Erdoğan**" sloganları ile AKP ilçe örgütü önüne doğru yürüyüşe geçti. Siyah bir çelengi AKP önüne bırakmak isteyen kitlenin öne polis tarafından kesildi. Yaşanan gerginlikten ardından DTP İlçe Başkanı Reşat Kaymaz bir basın açıklaması yaptı.

* Siirt'te 29 Şubat günü yapılan eylemle sınır ötesi operasyonları protesto eden kitle polislin saldırısına uğradı.

* Dersim'de sınır ötesi operasyonlara karşı bir açıklama yapan kitle "**Katil Erdoğan**" sloganlarını haykırdı. 28 Şubat günü Sanat Sokakında bir araya gelen kitle, "**Sınır ötesi operasyonlara hayır, ırkçılığa ve şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği**" yazılı pankart açarak "**Operasyonlar durdurulsun**" sloganlarını da haykırdı ve AKP il binasına yürümek istedi. Kitlenin bir süre yürütmesine izin veren polis barikat kurdu. Yaşanan gerginlikten ardından polis, barikatını geriye çekti.

Burada bir basın açıklaması yapan DTP il başkanı **Murat Polat**; 24 kez denenmiş bir yöntemin yeniden denendiğini ve uluslararası hukukun

"Operasyonlara son Kürt halkına özgürlük"

2 Mart günü saat 13.00'te **Galatasaray Lisesi** önünde bir basın açıklaması yapmak isteyen aralarında DTP, ESP, BDSP ve Partizan'ın da bulunduğu, sınır ötesi operasyonlara karşı oluşturulan birliktelik polis terörü ile karşılaştı.

"Operasyonlara son Kürt halkına özgürlük" yazılı pankartın açıldığı eylemde basın açıklamasının yapılmasını engellemek isteyen polis kitlenin bir araya gelmesini engellemek amacıyla İstiklal Caddesi'nin tüm ara sokaklarına barikat kurdu. DTP milletvekilleri Sırrı Sakık ve Bengi Yıldız'ın da katıldığı eylemde "**Savaşa hayır**" sloganlarını haykıran kitlenin Taksim'e yürütmesine izin vermeyen polis, kitlenin Tünel'e doğru yürütmesi üzerine saldırıya geçti. Gaz bombaları sıkılan ve havaya ateş eden polis 10 kişiyi gözaltına aldı. Dağılan kitle Dolapdere'ye doğru çekilirken birçok yerde polisle çatışmalar yaşandı.

ayaklar altına alındığını dile getirdi.

* Beyoğlu Halk İnişiyatifi ise operasyonları protesto etmek için DTP Beyoğlu İlçe Örgütü'nde 4 günlük açlık grevi eylemi gerçekleştirdi.

* Kocaeli'de Sabri Yalın Parkı'nda yapılan bir eylemle operasyonların çözüm getirmeyeceği dile getirildi. 27 Şubat günü gerçekleştirilen **DTP**, **SDP**, **EMEP**, **EHP**, **Eğitim-Sen** ve **Tüm Bel-Sen**'in aralarında bulunduğu sendika ve demokratik kitle örgütlerinin katıldığı basın açıklamasında "**Edi bese**" pankartı açıldı.

Burada DTP Kocaeli İl Başkanı **Kadriye Alptekin** tarafından yapılan basın açıklamasında sınır ötesi operasyonların ve kara harekâtının Kürt sorununun çözümüne katkıda bulun-

Yahya Menekşe, polis panzeri altında can verdi!

Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin yıldönümünde yapılan eylemlerde polis **Yahya Menekşe** isimli genci panzerle ezmişti.

Şırnak'ın Cizre ilçesinde 15 Şubat'ın yıldönümünde yapılan eylemlere saldırıya devlet, kitleye gaz bombaları ve panzerle saldırmış 40 kişiyi gözaltına almış, onlarca insanı yaralamış, **Yahya Menekşe**'yi de ezerek öldürmüştü.

Olayın ardından yapılan açıklamalarda Menekşe'nin kafasına çarpan taşla hayatını kaybettiği iddia edilmişti.

Yahya Menekşe'nin ağabeyi Orhan Menekşe polislerin önce "**Sivil bir aracın altında kalarak öldü**" ardından da "**Yahya taşla öldürüldü, farklı söyleseniz başınız belaya girer. Bu olay kapansın**" dediğini açıklamıştı. Devletin Me-

nekşe'nin öldürülmesinin gerçek nedenini gizlemek için kamuoyuna yaptığı bu açıklama, hazırlanan Adli Tıp raporu tarafından da yalanlandı.

Adli Tıp Kurumu hazırladığı rapor ile Yahya Menekşe'nin ezilerek öldüğünü tespit etti. Raporda; "**Kişinin ölümünün etraf kemik kırıkları ile müterafik genel beden travmasına bağlı kafatası parçaları kırığı beyin doku harabiyeti**

beyin kanaması ve iç organ yırtılmalarından gelişen iç ve dış kanma sonucunda meydana geldiği kanaatindeyiz" denildi.

Devlet, demokratik haklarını kullanan Kürt halkına yönelik şiddet ile teslim alma politikasını sürdürüyor. Yükseltelen şovenizme ile Kürt halkının üzerine bomba yağdırın

egemenler Kürt halkının direniş namiklerini kırmak istiyor.

Kürt halkı 15 Şubat'ta olduğu gibi bedeller ödeyerek direniş geleneğine sahip çıkmaya devam edecektir. Devletin gerçekleri gizleme çabasına rağmen Kürt halkı sorumluları çok iyi bilmektedir.

(H. Merkezi)

Polisler suç işlemeye, yasalar da korumaya devam ediyor!

Abdullah Öcalan'ın Kenya'da uluslararası komplo sonucu yakalanıp Türkiye'ye iade edildiği tarih olan 15 Şubat, tüm ülke genelinde olduğu gibi Mersin'de de protesto edildi. Her yıl olduğu gibi yapılan gösterilere bu yıl da kolluk kuvvetleri azgınca saldırmıştı. Önceki yıllarda Mersin'de polis tarafından katledilen **Ümit Gönültaş** ve **Murat Demir**'de olduğu gibi Şırnak Cizre'de de 15 yaşındaki **Yahya Menekşe** polis panzeri altında ezilerek katledilmiştir. Burjuva basın tarafından sözde eylemcilerin atmış olduğu taşla öldürüldüğü öne sürülse de halk tarafından gerçek ortaya çıkarılmıştır.

Mersin'in **Çilek Mahalle-**

si'nde yapılan gösterilere ise polis azgınca saldırmıştı. Polislin Mahalleyle gelme amacı eylem esnasında ortaya çıkmıştı. Mahalledeki birçok genç polislin saldırgan tutu-

muna maruz kalmış, mahalledeki kadınlara sözlü tacizde bulunmuş ve küçük çocuklar çirliçliç soylularak sokak ortasında polis tarafından copla dövülmüştür. Ay-

rica çocukların kıyafetleri sokak ortasında yakılmış, evlerine çirliçliç gönderilmiş ve çoğu gencin de kimlikleri yakılmıştır. Burjuva basında yer alan polislin "şirinlik" gösterilerinden çok farklı olarak mahallede polis gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Bizler çok iyi biliyoruz ki Ümit Gönültaş'ı, Murat Demir'i, Yahya Menekşe'yi katledenlerle Çilek Mahallesi'nde halka azgınca saldırılar arasında hiçbir fark yoktur. Bir yandan halkın eğitim ve sağlık haklarını çalarken diğer yandan da kolluk kuvvetleriyle halka fiziksel olarak saldırmaktadır. Bizler halka yönelik yapılan saldırılara karşı tüm kesimleri duyarlı olmaya çağırıyoruz. (Mersin YDG)

'Barış'a bir ses

İHD Genel Merkezi'nin aldığı bir kararla İHD'nin tüm şubeleri, TSK'nin sınır ötesi operasyonunun son bulması için 24 saat boyunca "**Barış için nöbet eylemi**" düzenledi. Mersin'deki barış nöbeti eylemi öncesi İHD önünde bir araya gelen üyeler ve katılımcılar, yakalarına beyaz kurdele taktı. "**Barışa bir şans ver**" yazılı pankart açılan eylemde "**Yaşasın halkların kardeşliği**" vb. sloganlar atıldı. Basın açıklamasını yapan İHD Mersin Şube Başkanı **Celal Sonuvar**, Türkiye'nin temel sorununun insan hakları ve demokrasi olduğunu, bu temel sorunun en önemli halkasında da Kürt sorununun yer aldığını ifade etti. (Mersin)

Operasyona gitmek istemeyen 60 korucuya gözaltı

Şırnak'ın Beytüşşebap İlçesi'nde sınır ötesi harekâtına katılmak istemeyen yaklaşık 60 korucu, Beytüşşebap İlçe Jandarma Karakolu tarafından gözaltına alındı. Mamxuran ve Jirki aşiretlerini mensup korucular, İlçe Jandarma Karakolu'na çağırıldı. Burada kendilerine kara harekâtına katılacakları bilgisi verilen Jirki aşiretine mensup korucular, operasyona katılmayacaklarını belirtirken, Mamxuran aşiretine mensup korucular ise, operas-

yona gönüllü olarak katılacaklarını bildirdi. Mamxuran aşireti başkanı ve aynı zamanda Mezra Beldesi Belediye Başkanı **Hüsnü Timür**'ün kardeşi **Nesim Timür**'ün korucu başı olarak operasyona katıldığı belirtildi. Aşağı Dere (Gelyé Jér) Köyü'nde görev yapan 60 korucunun kesinlikle operasyona katılmayacağını belirtmesi üzerine Beytüşşebap İlçe Komutanlığı'na bağlı askerlerce gözaltına alındığı öğrenildi.

60 korucu 23 Şubat günü serbest bırakıldı. İddia göre, gözaltındayken operasyona katılmak istediğini belirten iki korucu ise operasyon bölgesine götürüldü.

2 korucuya, "**Size ihtiyacımız yok, operasyon dönüşünde hepimizle bir bir görüşeceğiz**" denildiği iddia edildi. Korucuların, kendi aralarından ikişer kişiyi seçip operasyonlara gönderdikleri de öne sürüldü.

(H. Merkezi)

Eksen Yayınıncılık'a polis baskını protesto edildi

İstanbul Haseki'de bulunan Eksen Yayınıncılık Merkez Bürosu polis tarafından basılarak talan edilmiş ve büroda bulunan Eksen Yayınıncılık çalışanı Ferdi Özmen'i darp ederek gözaltına alan polis bürodaki eşyaları da talan etmişti.

Polis Ferdi Özmen'in ayakkabılarını bile giymesine fırsat vermeden Şehremini polis karakoluna götürmüş ve Özmen, burada iki saat tutulduktan büroya uzak ıssız bir yerde serbest bırakılmıştı.

Eksen Yayınıncılık'a yönelik polis baskını 19 Şubat günü yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen Kızılbaşrak, Devrimci Hareket, EHP, Kaldıraç, Odak, Yürüyüş, Barikat ve İşçi köylü çalışan ve okurları "Baskı terör sansür. Devrimci basın susturulamaz" pankartı açarak "Sansüre geçit vermeyeceğiz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını haykırdı.

Yapılan basın açıklamasında sosyalist basının emekçilerin mücadelesini yansıtmaya devam edeceği ifade edildi. Eylemde Tersane İşçileri Birliği Derneği başkanı Zeynel Nihadioglu da söz alarak yeni bir iş cinayetinin duyurusunu yaptı. (İstanbul)

Hrant Dink davası yerinde sayıyor!

Ermeni gazeteci Hrant Dink'in öldürülmesi davasının 4. duruşması görüldü. Beşiktaş 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma bir öncekinde olduğu gibi sanıkların rahat davranışlarına ve hakaretlerine sahne oldu.

Hrant Dink'i katleden Ogün Samast, Dink'in avukatlarına sözlü satışmada bulunurken azmettirici olduğu iddiası ile yargılanan Yasin Hayal'in avukatı Fuat Turgut Ermenilere ve Dink ailesine hakaret etti.

Duruşmada Hrant Dink'in eşi Raket Dink, kızı Delal ve kardeşleri Orhan ve Lervant hazır bulundu. Duruşmaya tutuksuz yargılanan BBP eski MYK üyesi Halis Egemen ve BBP Trabzon eski il başkanı Yaşar Cihan da katıldı.

Duruşma sırasında sanıkların rahat davranışları ve Dink ailesine hakaretleri mahkeme heyeti tarafından görmezden gelindi. Avukat Fuat Turgut'un Ermenilere yönelik söyledikleri de hakim tarafından "duyulmadı".

Mahkeme davanın ilerlemesi için müdahil avukatların Ogün Samast'ın kemik yaşının 19 olduğunun kabul edilmesi, Hrant Dink'le İstanbul Valiliği'nde görüşen istihbaratçılarla ilgili valilikten tekrar yazı istenmesi, Trabzon ve Samsun'daki davaların ana davayla birleştirilmesi, Yasin Hayal ile Mustafa Öztürk'ün kayıtlarının istenmesi ile ilgili taleplerinden sadece sonuncusunu kabul etti.

Ogün Samast'ın 18 yaşının altında olduğu gerekçesiyle görülen duruşması basına kapalı gerçekleştirildi.

Hrant Dink davasının görüldüğü sırada Beşiktaş Meydanı'nda biraraya gelen kitle "Hrant için, adalet için" yazılı bir pankart açarak adalet talebinde bulundu. Yapılan açıklamada bir yılı aşkın bir süredir devam eden davada hiçbir ilerleme kaydedilemediğini ifade edildi. (İstanbul)

Sulukule, Ayazma, Tuzla-Şifa Mahallesi başta olmak üzere, Kentleşme Dönüşüm Projesi kapsamında, çok sayıda evin yıkılmaya çalışıldığı mahallelerden biri de İstanbul Maltepe'deki Başibüyük Mahallesi. Başibüyük'te, uzunca zamandır devam eden yıkım gerginliği, geçtiğimiz günlerde yıkım ekiplerinin, yüzlerce polis eşliğinde mahalleye gelmesiyle, bir kez daha hayata geçirilmeye çalışıldı. Ancak 27 Şubat'ta, sabahın erken saatlerinde bölgeye gelen çok sa-

yıda çevik kuvvet polisi ile mahalle halkı arasında çatışma çıktı. Mahalle halkının "Başibüyük halkındır, halkın olacak!", "Evlerimizi yıktırmayacağız" sloganları arasında gerçekleştiği direniş gece yarısına kadar sürdü.

Polisin coplar ve gaz bombaları eşliğinde gerçekleştirdiği saldırılara barikatlar kurup, taş atarak yanıt veren mahalleliler "Evlerimizi yıktırmamakta kararlıyız!" diyorlar.

Çatışmalarda çok sayıda kişi yarala-

"Evlerimizi yıktırmayacağız!"

Başibüyük'te, uzunca zamandır devam eden yıkım gerginliği, geçtiğimiz günlerde yıkım ekiplerinin, yüzlerce polis eşliğinde mahalleye gelmesiyle, bir kez daha hayata geçirilmeye çalışıldı.

nırken, birçok insan da gözaltına alındı. Çatışmanın ardından bir kez daha mahalleden geçici olarak çekilen yıkım ekipleri, önümüzdeki günlerde tekrar gelececeklerini söylediler.

Bundan birkaç ay önce de mahallede, yine yıkım girişimleri nedeniyle çatışmalar yaşanmış ve çatışmaların akabinde polis çekilmek zorunda kalmış, yıkımlar ertelenerek, TOKİ şantiyeleri kurulmak istenmişti.

Son yıkma girişiminde 19 evin yıkılmak ve bu evlerin yerine TOKİ binaları inşa edilmek istendiği öğrenildi.

Çoğunluğu 20 yılı aşkın süredir mahallede oturan mahalle sakinleri, Maltepe Belediye Başkanı Fikri Köse'ye de büyük bir öfke duyduklarını, çünkü ken-

dilerine tapu sözü verdiği halde, bugün evlerinin yıkılmasıyla karşı karşıya olduklarını söylemekte.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile TOKİ ve Maltepe Belediyesi arasında daha önce Başibüyük Mahallesi'nin geçekodu dönüşümüyle ilgili protokol imzalanmıştı. Protokole göre, mahallede yaklaşık 90 hektarı kapsayan parseller, kentsel yenileme alanı olarak belirlendi.

Mahalle halkı yıkım ekipleri ve polis yetkililerinin kendilerine evlerin boşaltılması için 20 gün süre tanıdığını söylemekte. 20 gün sonrasında olacaklar için gözler Maltepe'ye ve TOKİ'ye çevrildi. Mahallede gerginlik devam ederken, yıkım ekiplerinin de kendilerine ve

rilecek yıkım emrini bekledikleri, yıkım emri aldıklarında tekrar mahalleye girecekleri öğrenildi. Polis ise mahalleye giriş çıkışlarda kimlik kontrolü yaparak, gerek mahalleyi gerekse bölgeye gelenleri taciz etmeyi sürdürüyor.

Diğer taraftan, polisin gaz bombaları ile gerçekleştirdiği saldırı sırasında, olayları evinin balkonundan izleyen 17 yaşındaki Erdal Bakırcı'nın, polisin attığı gaz bombası ile ağır yaralandığı öğrenildi. Gaz bombası alında patlayan Bakırcı'nın, kafatasının çatladığı ve beyin kanaması geçirdiği bildiriliyor. Yoğun bakımda tutulan Bakırcı sürekli uyutuluyor. Polisten şikâyetçi olmayan hazırlanan aile ise, polisin kendilerine baskı yaptığını söylüyor. (Kartal)

Belediyeleri böl-parçala-birleştir-yönet politikası

Önümüzdeki yıl yapılacak olan yerel seçimler öncesi yeni bir hamle yapan AKP, kimi yerlerde nüfusu 2 binin altında olan çok sayıda belde belediyesini kapatırken, kimi yerlerde ise ya belediyeleri bölüyor ya da birleştiriyor. Bu bölme-kapatma-birleştirme uygulaması ise bunun hayata geçirilmeye çalışıldığı bölgelerde daha şimdiden tepkileri de getirmiş bulunmaktadır.

Belediye olma statüsünden çıkacak olan beldelerin halkı, böylelikle mahalleye dönüşecekleri ve artık alt yapı vb. hizmetlerden ya-

rarlanamayacakları kaygısı taşımakta. Belde belediyesi olan ve ilçe yapılması düşünülen 300 bin nüfuslu Esenyurt sakinlerinin kaygıları ise daha farklı. Bu durumda nüfusun yarım milyonu bulacağını ve yerel yönetimlerin zaten hizmet götürmekte zorlandığı (ya da götürmediği) bölgenin hizmet sorununun da öзде ideolojik olduğunu düşünüyorlar. Bahçeşehir ve Kırcaç halkı da yine Esenyurtlular gibi, aynı kaygılarla bu birleşmeye karşılar ve birleşme olmaması için imza toplama

kararı almışlar.

Hazırlanan yeni tasarıya göre Eminönü ilçesi Fatih'e bağlanacak, Kadıköy ve Gaziosmanpaşa ikiye bölünecek, Samandıra, Esenyurt ve Sarıgazi beldeleri ise ilçe olacak.

Belediyelere ilişkin bu yeniden yapılandırma girişim sadece İstanbul, İzmir, Diyarbakır ve daha çok sayıda ilde benzer girişimler söz konusu. AKP'nin yerel seçimler öncesi bu girişimi, "hangi ilçeyi bölssem, hangisini birleştiresem de kazansam" telaşı olarak adlandırılıyor.

Yeni rant alanları açılıyor

Ülke genelinde bazı beldelerin kapatılmasına ve yeni ilçelerin kurulmasına ilişkin bu yaklaşım, TBMM İçişleri Komisyonu'nun geçtiğimiz günlerde yaptığı toplantıda ele alındı. Komisyon bu toplantıda, "Büyükşehir Belediyesi Sınırları İçerisinde İlçe Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı"na ilişkin görüşmeleri tamamladı. Tasarı, 43 yeni ilçe kurulmasını

ve çok sayıda beldenin kapatılmasını öngörmekte. Tasarı, önümüzdeki günlerde Genel Kurula gelecek.

Bu girişim, AKP'nin yerel yönetimlerdeki etkisini artırmayı hedeflediği kadar, yeni yandaşlar ve rant alanları yaratma girişimi olarak da yorumlanıyor. Örneğin, köy veya mahalleye dönüşecek olan beldele-re bundan böyle "Köylere Hizmet Götürme Birlikleri" olarak adlandırılan ekiplerin hizmet götürmesi planlanmakta. Bu ekiplerin, söz konusu rant ve yandaşlar yaratma çabalarında büyük işleve sahip olabileceği ve bu amaçla görevlendirilecek olmaları ihtimali ise oldukça yüksek.

"Hasta Değilsin"

F tiplerinde hak ihlalleri son dönemlerde artarak devam ediyor. Keyfi uygulamalar, yayın yasakları, disiplin cezaları ve sağlık sorunları... Yaşanan sağlık sorunlarına her geçen gün bir yenisi ekleniyor.

Bunların en sonucunu Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Resmîye Vatandaş'ın yaşadığı sağlık sorunu. Duruşmaya getirilirken askerler tarafından şiddete maruz kalan ve Adliye altındaki hücrelerde ıslak zeminde saatlerce bekleyen tutsaklar ciddi sağlık sorunları yaşamaktalar. Bu yaşanan sorunlar çerçevesinde bir basın toplantısı yapan İHD Ankara Şubesi yaşanan sorunlara dikkat çekmek istedi. Yapılan açıklamada; "Tret-

man ve tecrit her geçen gün hapishanelerde ağırlaştırılarak devam etmekte, yaşam hakkı dediğimiz en kutsal hak bile Adalet Bakanlığı tarafından keyfi bir şekilde geri alınmaktadır. Hastaneye gidene tutsaklar hapishane idaresi ve askerlerin keyfi uygulaması (kelepçe açmama, ayakkabı ve üst araması) sonucunda tedavi olmadan üstelik gidiş-gelişlerde şiddete maruz kalarak geri dönmektedir. Hapishane idaresi ve askerlerin çetneli yalanlarla tutsakları revire çıkarmama ya da hastaneye sevk etmeme tavırları ciddi bir saldırı olarak önümüzde durmaktadır" denildi.

Açıklamanın devamında; "derneğimize yapılan son başvuruda Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Resmîye Vatandaş rahatsızlığı nedeniyle revire çıkmak istemiştir. Ayakta dahi durmakta zorlanan Vatandaş hücre arkadaşları tarafından revire taşınmak durumunda kalmıştır. Karın ağrısı, gözlerde ve tende sararma, hal-sizlik, yorgunluk hissi ve bunların yanı sıra ciddi bel ağrısı şikâyetleri bulunmaktadır. Revire çıkarılan Vatandaş yerde yatmasına karşın doktorun 'hasta

kim?', 'senin hastalığın psikolojik' diyerek tedavi etmemiş ve hücrelerine geri yollamıştır. Rahatsızlığı artan Vatandaş'ın 3 gün sonra hastaneye sevkini yapılmış fakat Sincan Devlet Hastanesi Nöroloji bölümü doktorunun kelepçeyi açtırmaması ve gerekçe olarak da 'sen bana ya saldırırsan' demesi. Resmîye Vatandaş özgünlüğünde yaşanan bu sorunun ve saldırı ne münferit bir durumdur ne de bireyseldir. Zira son süreçte Sincan Hapishanesi'nin tümünde adli ya da siyasi ayrımı yapılmaksızın hasta tutsaklar hastaneye götürülmemektedir. Örneğin daha önce de Hepatit B hastalığı nedeniyle defalarca gündeme getirilmeye çalışılan Yaşar İnce'nin kulağı iltihaplanıp kanama başlamış olmasına karşın, bu iltihabın Hepatit hastalığı üzerinde de olumsuz etkide bulunacağı bilinmesine karşın 'asker yok' denilerek hastaneye götürülmemiştir" denildi.

Açıklamadan sonra Resmîye Vatandaş'ın kardeşi Gülgün Vatandaş'ın de görüşte yaşadıkları sıkıntıları ve ablasının sağlık durumu ile ilgili bilgi vererek endişelerini dile getirdi.

(Ankara)

"Sınırlı bir yaşamı sınırsız bir davaya adaylanlara"

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin şehitlerinin mezarlarını yaptırmak için başlattığı kampanya çerçevesinde 1 Mart Cumartesi günü Ankara'da Ekin Sanat Merkezi'nde bir etkinlik yapıldı. Şehit ve tutsak ailelerinin katılımının olduğu etkinlik Parti ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. PŞTA adına yapılan konuşmada şehitlerin mücadelesine sahip çıkılması vurgulanırken bunun yolunun örgütlü mücadeleden geçtiği söylendi.

"Umudun Ateş Topları" isimli sinevizyon gösteriminin ardından Ozan Orman'ın türküleriyle destek verdiği etkinlikte Sincan'da tutsak edilen Partizanların şehit ve tutsak ailelerine gönderdiği resimler Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut, Ali İhsan Özkan'ın annesi Hayriye Özkan, Gökçe Şahin'in babası Bayram Şahin ve Cengiz Kahraman'ın akrabası Handan Yazıcı'ya hediye edilirken, ailelerin yaptığı konuşmalarda bugün sahiplenmenin, mücadele etmenin zorunluluğu anlatıldı.

Şiirlerle ve içerden dışardan gönderilen mesajlarla renklenen etkinlikte Nimet Yıldız/Hıdır Çelebi ve Yavuz Çoplat türküleriyle müzik dinletisi sundu. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne yapılan çağrıyla sonlanan etkinlikte "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakaya" sloganları atıldı. (Ankara)

Kawaların direnişleriyle bahara merhaba...

Teleferik Kültür ve Sanat Merkezi olarak 1 Mart'ta düzenlediğimiz Bahara Merhaba Şenliği tüm baskı, tehdit ve yıldırma çabalarına rağmen coşkuya gerçekleşti. Şubat ayı içerisinde düzenlediğimiz yöresel yemek gününden sonra bir iç etkinlik yapmaya karar verdik. Yerimizin yetersiz olmasından kaynaklı bu şenliği bir salona taşımak istedik ve çalışmalarına başladık. Şemtimizde bulunan İşçiler İlköğretim Okulu ile salonları için görüştük. Bizzat okul müdüründen olumlu cevap aldık. Okul müdürü durumu İlçe Milli Eğitim bildirdi salonun ücretsiz verilmesini istedi. Milli Eğitim salonu vereceklerini, fakat ücretli olacağını bildirdi. Bizler de bunu kabul edip protokol imzaladık. Mahalleye duyurularımızı astık, davetiyelerimizi dağıttık. Etkiliğe üç gün kala

okuldan çağrıldık. Yaptığımız görüşme- de okul müdürü okulu veremeyeceklerini, üstten emir geldiğini dile getirip bizden özür diledi.

Bizler de bu engellemeden sonra yeni bir yer aramaya başladık. Ve mahallede bulunan Çam Dügün Salonunu tuttuk. Yine bir engelleme olur diye sözleşme yaptık. Yeniden ilan basıp davetiye dağıttık. Ev ev dolaşarak etkinlik yerinin değiştiğini haber verdik. Etkinliğe bir gün kala düğün salonu sahibi bizi aradı. Polisin kendilerini tehdit ettiğini öne sürerek salonu veremeyeceğini bildirdi. Biz de önce emniyete gidip izin aldık ve oradaki Güvenlik Şube yetkililerine neden gidip salonları tehdit ettiklerini sorduk. "Biz yapmadık, yap-saydık size izin vermedik" dediler. Ardından salona gidip sahibini ikna et-

meye çalıştık. Sahibi önce çeşitli bahaneler öne sürse de sonra "Ben de Kürdüm, birileri beni arayıp tehdit ediyor, masrafınız neyse karşılarım, ama ben burayı veremem. Siz bir kurumsunuz. Bunlara karşı durabilirsiniz, ben durmam" deyince bizler de yeni yer aramaya başladık. Vakit dar hava bozduktu. Üstelik mahallede başka yer de yoktu...

Ferman padişahına sokaklar bizimdir!

Son gare olarak etkinliğimizi Kültür Merkezinin bulunduğu Bademli Sokak'ta yapmaya karar verdik. İnsanların katılım sağlanması bizim için çok önemliydi. Üst üste salonların iptal edilmesi semtte farklı algılanmalara yol açmıştı. İzinli bir şenlik, illegal bir havaya soku-luyordu. Üstelik polisin etkinliğe müda-

hale edeceği söylentisi kulaktan kulağa yayılıyordu. Sabah erkenden çalışmalara başlayacaktık.

Sabah kalktığımızda sıcak bir güneş evlerimizin camlarından içeri girmişti. Önce belli hazırlıklara başladık. Semtin ortasındaki trafoya ve etkinliğin yapılacağı sokağa Teleferik Kültür ve Sanat Merkezi imzalı afişler astık. Daha sonra megafonlarla sokak sokak dolaşarak etkinliğe çağırımı yineledik.

Etkinlik saati gelmişti, gün boyu süren güneşli hava yerini hafif, ılık bir rüzgâra bırakmıştı. "Bugün rüzgar bizden yana esiyordu!" İnsanlar bizimle. Her şeye rağmen bizimle... Bunca yorgunluğa değdi. Açılış konuşmasından sonra davul zurna eşliğinde halaylar çelildi. Rüzgâr hızını git gide artırıyordu. Toz toprak içinde kalmıştık. Buna rağmen yine de kalmıştık. Daha sonra Kültür Merke-

zimizim kurucularından Bursa Tuncelililer Derneği Başkanı Özkan Arslan kısa bir konuşma yaparak halkı selamladı. Ardından Teleferik Kültür ve Sanat Merkezi halk oyunlarını eki-tibi sahneye çıktı. Şiir dinletisinden sonra sahneyi Tuncelililer Derneği müzik grubu "Grup Ekim" aldı. Rüzgârın iyice artmasıyla programa Kültür Merkezinde devam edildi. 38 Belgeseli gösterildi. Sonlara doğru elektrikli kesilince program sona erdirildi. Bizler için zorlu ve yorucu bir etkinlikti. Yapmak için adeta savaş vermiştik. Mutluyduk çünkü dostlarımız bizi yalnız bırakmamıştı. Mutluyduk çünkü amacımıza ulaşmıştık... Etkinliğe katılımları ve mesajlarıyla destek veren başta Tuncelililer Derneği, DTP, Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik okullarına teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Teleferik Kültür Sanat Merkezi

Munzur'da barajlar ve siyanürlü altın aramacılığı

“Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde, beyaz adam paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak” (Kızılderili Atasözü)

Munzur'da baraj projesi

Dünyanın sayılı milli parklarından biri olan Munzur Milli Parkı devlet tarafından kendi yasalarını da çiğneyerek neden yok etmek istemektedir? Gerçek amaç barajlar yapıp elektrik üretip burada kar elde etmek midir? Tabii ki hayır. Bilim adamlarının yaptığı araştırmaya göre Munzur Milli Parkında yapılacak olan barajlardan elde edilecek gelir barajların yapım maliyetini dahi karşılamaya yetmemektedir ve Türkiye'de barajların ömrü 50 yıldır. O halde devlet MVMP da neden baraj yapmakta bu kadar ısrar ediyor? Bunun nedeni 1935 yılındaki Dersim kanununa dayanmaktadır. M. Kemal 1935 yılında mecliste yaptığı bir konuşmada “Dersim çibanbaşdır bu çibanbaşını koparıp atmadığımız sü-

Devletin o kadar katliamı, köy yakmaları baraj projeleri yetmezmiş gibi şimdi de siyanürle altın çıkartarak Dersim'i yok etmeye çalışmaktadır.

Dünya üzerinde yarattığı tahribatlarla sicili bozulan Rio Tinto'nun Dersim topraklarındaki faaliyetlerinin burjuva medyada yer bulmaması katliam seyirciliğini ele vermektedir.

dundan sürmüş birçok aileyi metropollerde yoksulluk ve sefalet içinde yaşamaya mecbur etmiştir. TC Devleti Osmanlıdan devraldığı katliamcı geleneğini sürdürmektedir. Faşizmin mantığı kendisinden olmayan veya kendisine karşı gelen, boyun eğmeyen herkesi yok etmek ve ortadan kaldırmaktır. Dersim ta Anadolu Selçuklularından, Osmanlıdan günümüze kadar hiçbir otoriteye boyun eğmemiş defalarca kıyım uğramış ama yine de teslim olmamıştır. Katliamlarla ve sürgünlerle yokedilemeyen Dersim insanı son yıllarda esrar, bali ve fuhuşla yozlaştırılmaya çalışılmaktadır. Dersim'in üstünde bu kadar durulmasının sebebi Dersim halkının muhalif olmasından, devrimci bir potansiyel taşıyarak sınıfsal ve ulusal harekete destek vermesinden ileri gelmektedir. Sistemin amacı denizi kurutup balığı avlamak. Barajların yapılmasıyla birlikte il merkezine ilçeler arasında bağlantı kopacak ve bölge halkı göç etmek zorunda bırakılacak ve bölge insansızlaştırılacaktır. Barajların yapılmasıyla gerillanın geçiş alanları kesilecek, gerilla hareketi kılınacak ve böylelikle imha edilmesi hedeflenecektir. Barajların üzerinde bu kadar önemle durulmasının sebebi budur.

Barajların yapılmasıyla birlikte iklim ılımanlaşacak ve bundan kaynaklı birçok canlı türü yok olacaktır. İklimin ılımanlaşmasıyla birlikte kar yağmayacak ve Munzur suyu ciddi oranda azalacaktır. Çünkü Munzur suyu kardan beslenmektedir. 21 yy'da petrol savaşlarının yerini su savaşları alacağı aşikârken emperyalistler şimdiden su havzalarına hakim olmaya çalışırken ve insanlar dünya üzerinde içmeye temiz su bulamazken ve binlerce insan kirli su içmekten ölüyor, böyle önemli bir kaynağın kurutulmasının hiçbir mantığı yoktur. Munzur Milli Parkı'nın yanı sıra Hasankeyf, Fırtına Vadisi, ALLINONAI (Bergama) gibi önemli yerler de tehlike altındadır.

Dersim üzerine yeni seferin adı: Siyanürle altın arama

Devletin o kadar katliamı, köy yakmaları baraj projeleri yetmezmiş gibi şimdi de siyanürle altın çıkartarak Dersim'i yok etmeye çalışmaktadır. Madencilik; başlı başına su havzalarını ve toprağı yok eden bir faaliyettir. Maden aramada kullanılan siyanür gibi zehirli kimyasallar suyu ve toprağı zehirlemektedir. Yağış alan eğimler üzerinde yapılan madencilikle toprak kaymaları ve heyelanlar yaşanmakta, dere ve nehirleri yatakları molozlarla dolmaktadır. Çok geniş alanlarda maden arayan şirketler aşırı miktarda büyük hacimli kazılar yapıp milyonlarca metreküp kayayı yerinden çıkarıp toz haline getirmektedir. Altın işletmelerinde bir ton altın çıkarabilmek için 0,5-3,5 milyon arasında kayanın çıkarılması gerekmektedir.

Arsenik, siyanür, asit gibi zehirli kimyasallar ağır metallere işlenmiş kaya ve topraklara, su kaynaklarına sızacak çıkarılan kayanın cevheriz bölümleri zehirli yağın halinde depolanacaktır. Boruların patlaması, siyanür havuzlarının taşması gibi büyük ölçekli kazalar meydana gelme bile hiçbir depolama tekniği zehirin sulara ve toprağı karışmasını tamamen engelleyememektedir. Madencilik nedeniyle yeraltı ve yüzey sularına karışan arsenik, kobalt gibi kanser yapıcı maddelerin ölümcül etkileri Munzura baraj yapıldığı takdirde kat be kat artacak, eğer siyanürle altın arama faaliyetleri durdurulmazsa Dersim topraklarında ge-

niş kraterler kalacaktır. Bunların içi kimyasal sularla dolarak hastalık üreten çukurlar haline gelecektir. Bergama'dan Hakkâri'ye, Artvin'den, Munzur'a, Kaz Dağlarına, Uşak Eşme'ye ülkenin dört bir yanını adeta istila eden maden şirketleri neden bu kadar rahat hareket edebiliyorlar? Bergama köylüleri Eurogold firması hakkında açtıkları onlarca davayı kazandıkları halde mahkeme tarafından altın arama lisansı iptal edildiği halde hiçbir yasa tanımadan siyanürle altın çıkarmaya devam ediyor.

Rio Tinto şirketi kimdir?

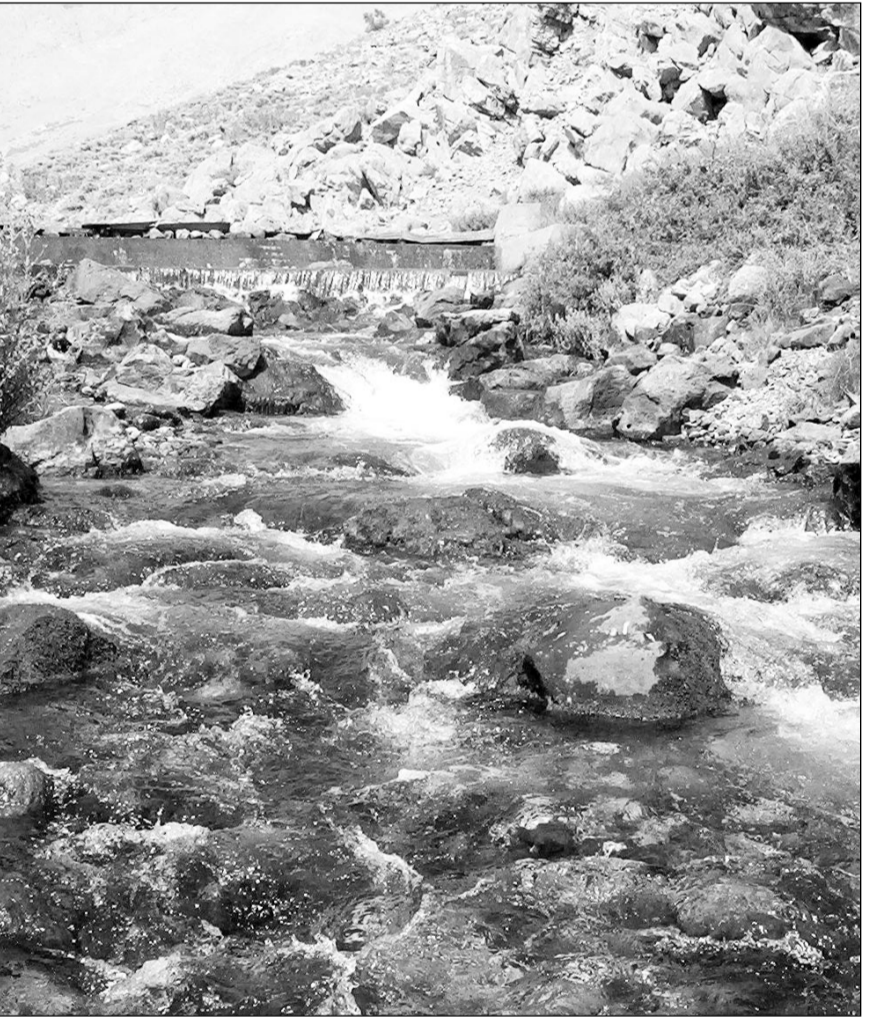
Dünyanın dört bir köşesinde taneler, gaspla, ölümlerle birlikte anılan Rio Tinto'nun alüminyum, bakır, kömür, uranyum, altın endüstriyel mineraller ve demir cevheri alanlarında maden çıkarma ve mineral işleme işi yapan Rio Tinto, bugün dünyanın en büyük maden firması ve tek başına dünya maden üretiminde %12,5'lik pay ile birinci sıradadır. 40 ülkede 60'tan fazla faaliyeti bulunuyor. Madencilik yaptığı alanlarda yerli halka uyguladığı zulüm, sendikalaşmaya karşı koynuşu ve doğa tahribatıyla, Rio Tinto kanlı ismini gizlemek için çoğu zaman yerel şirketleri taşeron olarak kullanarak, yeni alt şirket kurarak ya da küçük maden şirketlerinden toprakları satın alarak iş yapıyor. Dersim'de de Kanada ve ABD borsalarında yer alan **Anadolu Madenleri Geliştirme LTD.** şirketini kullanıyor. YAMAŞ adlı şirket üzerinden Dersim de 82.000 hektarlık ruhsat alanına sahip olan AMDL Tunceli merkez ile Ovacık arasında Bakır ve Altın yatağı aramaya Sin ve Kızılıran köylerinde 600 m. derinliğinde sondaj çalışması yaparak başladı.

Şirket Jardine Matheson firmasının afyon ticaretinden kazanılan parayla 1873'te İberya'nın Andalusia -Rio Tinto (renkli nehir) bölgesinde maden çıkarmak için kuruldu ve adını bu bölgeden aldı. Birçok işçi karın tokluğuna çalıştırıldı ve 1877-78 arasında yüzlerce silikoz gibi akciğer hastalıklarından hayatlarını kaybettiler. 1936-39 İberya Anarşist Devrimi sırasında Rio Tinto bölgesindeki maden havzası Faşist Franco'nun askerleri tarafından korunuyordu. Rio Tinto'nun Başkanı 1937'de şirketin genel kurul toplantısında şöyle demişti: “Maden bölgesi General Franko tarafından zapt edilmiş durumda olduğundan işçilerle problem yaşamadık. Sorun çıkaran işçiler Askeri Mahkeme'ye çıkarıldı ve öldürüldü.” Bu politika, daha sonra şirketin G. Afrika'daki ırkçı yönetimle Şili diktatörü Pinochet ve Endonezya diktatörü Suharto ile kurdukları ilişkiler için örnek teşkil etti.1984'te Rio Tinto'nun Başkanı katil maden şirketlerinin ve baraj inşaatçılarınun bakişını ortaya koyarak şöyle demişti: “Topraktaki hak onu elde tutma gücünden gelir.” Bu yaklaşım doğrultusunda Rio Tinto bazen doğrudan şiddet uyguluyor; ya da faşistlerle iş birliği yaparak onları koruyor, bazen de faaliyetlerine karşı çıkan yerli halkın içinden gruplarla tek tek görüşüyor ve satın alınabilecek grupları halkın gerçek temsilcisi kabul edip diğerlerini tanımıyor ve böylece birliği bozuyor.

Bergama'dan sonra sıra Dersim'de

Bu politikayı Eurogold Bergama'da uyguladı, kimilerini para ile kimilerinin iş vadiyle satın aldı. Altın aramaya karşı çıkanları, Bergama köylülerini ise burjuva basın aracılığıyla bunlar Almanya'dan para aldı,

bunlar Alman ajanı diye karalamaya çalıştı. Bugün Dersim'de siyanürlü altın çıkarmaya gelen firma da aynı argümanları ve yöntemleri kullanmaktadır. Özellikle bölge halkının yoksulluğunu, işsizliğini had safhada oluşunu varlıklarını sürdürmek için bir gedik olarak görmektedirler. Yoksulluğun ve işsizliğin girdabında yüzen, siyanürle altın arama çalışmasının bölge halkı açısından nasıl bir yıkım yaratacağının bilincinde olmayan bazı Dersimlilerin küçük ekonomik çıkarlar uğruna şirketin çalışmalarına yedeklenmeleri, destekçisi olmaları kabul edilebilir değildir. Dersim ve siyanürle altın arama çalışmasının yapıldığı bölge halkının **karşıtlığını** referans almayan şirket ekonomik çıkar amaçlı kendisine yedeklediği bölge insanını halkın gerçek temsilcileri olarak görmekte ve çalışmalarına devam etmenin gerekçesi olarak ileri sürmektedir. Buradan hareketle bölgedeki yozlaşmanın vardığı boyutu anlamak olanaklı olmaktadır. Özellikle şirketin faaliyetlerine ekonomik çıkar amaçlı sıcak bakan insanların bilincendirilmesi, kazanılması, halkın toplumsal çıkarlarını ve Dersim'in doğasını esas alan bir tavır almalarını sağlayacak çalışmaların yürütülmesi gerekmektedir. Mevcut karşıtlığın bilinçli, iradi ve örgütlü bir harekete dönüştürülmesi ise şirketin faaliyetlerinin Dersim topraklarından sökülüp atılması için olmazsa olmaz bir yerde durmaktadır.

Yer Dersim olunca burjuva medya suskun...

Dünya üzerinde yarattığı tahribatlarla sicili bozulan Rio Tinto'nun Dersim topraklarındaki faaliyetlerinin burjuva medyada yer bulmaması katliam seyirciliğini ele vermektedir. Bu gün Dersim'de siyanürle altın çıkarılmasına karşı verilen bölgesel tepki dışında kamuoyunda yaprak kıpırdamamaktadır. Bugün burjuva medya Kaz Dağları için ayağı kalkarken neden Munzur'da çevresel tahribattan tek bir satırla bahsetmemektedirler. (Kaz Dağları için oluşan duyarlılığa tabii ki karşı değiliz) Yaz aylarında artan orman yangınlarına karşı medya ve burjuva çevreler o kadar ilgi gösterirken ve bir an evvel ormanların söndürülmesi için seferber olurken devletten Dersim'de yakıldığı ormanlardan tek satırla bile bahsedilmemektedir.

Bunun nedeni Dersimi diğer bölgelerden ayıran muhalif özelliği-

dir. Sosyal ve toplumsal olaylara karşı duyarlı bir halkın olması en büyük sebeptir. Osmanlıdan bu yana Dersim üzerine yapılan seferlerin devam etmesindedir.

Son olarak;

* Çeşitli bilimsel disiplinlerde (biyoloji, çevrebilim, arkeoloji, coğrafya, sosyoloji vb.) oluşan bir bilimsel heyet tarafından acilen ÇED raporu düzenlenmelidir.

* Başta devrimci-sosyalist basın olmak üzere görsel ve yazılı basın aracılığı ile bölge insanına dayatılan sosyal ve çevresel yıkım kamuoyuna taşınmalıdır.

* Başta Dersim yöre dernekleri olmak üzere, çevre örgütlerini ve tüm duyarlı tüm duyarlı kesimleri bir araya getirerek soruna karşı ortak hareket etmenin zemini yaratılmalıdır.

* Konunun uzmanı bilim adamları ve akademisyenlerle paneller ve söyleşiler düzenleyerek bölgede oluşacak vahim sonuçlar hakkında başta yöre halkı olmak üzere tüm halkımız bilgilendirilmelidir.

* Başka bölgelerde, siyanürlü altın çıkarılmasına karşı oluşturulan platformlarla ve çevre platformlarıyla görüşülerek mücadelesinin ortaklaştırılması ölümlüdür.

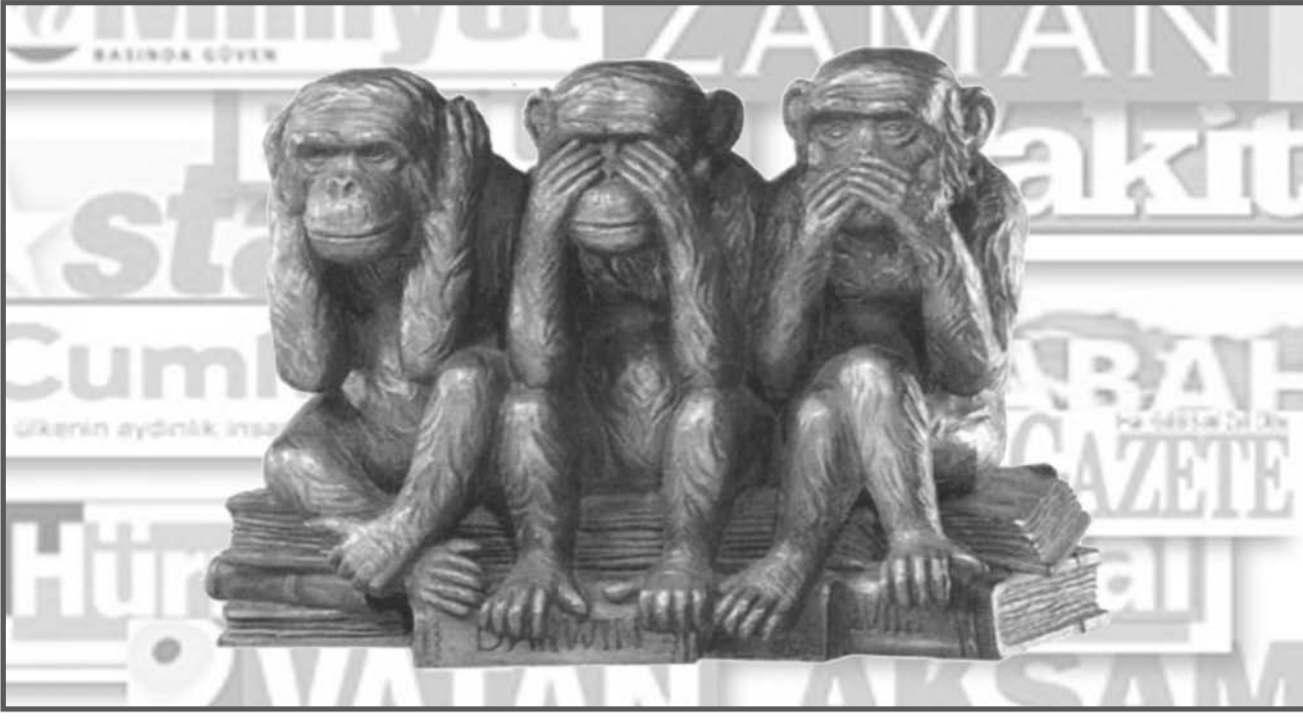
* Bölge halkını harekete geçirmek için Dersim'de acilen siyanürlü altın aramaya barajlara karşı bir platform oluşturulmalıdır. Ekono-

mik çıkar amaçlı şirketin faaliyetlerine yedeklenmiş insanların bilincendirilmesi ve tavrını değiştirmesi için çalışmalar kurulan bu platform üzerinden yürütülmelidir. Alanında uzmanı akademisyenler bölgeye götürülerek siyanürün insan ve çevre üzerindeki etkisi anlatılmalıdır.

* Konuyu uluslar arası kamuoyuna taşımak için başta Dersim'de olmak üzere özellikle Dersimlilerin, yaşadıkları yerlerde soğuk çıkarak tavır alış içerisine girmeleri gerekmektedir.

* Dünya üzerinde at oynatan, çeşitli ülkelerde işçi ve emekçilerin katledilmesinde eli bulunan, çevresel katliama yol açan, faşist diktatörlüklerle birlikte işçi ve emekçilerin örgütlenmesine ve mücadelesine azgınca saldırılan Rio Tinto'nun taşeron olarak kullandığı AMDL'ye karşı örgütlü ve birleşik bir mücadele yürütülmesi zorunludur.

Kaynak: Partizan dergisi 35-36. sayı, Çevre Bakanlığı 2006 yılı raporu, Munzur Çevre Derneği bülteni, işçi köylü gazetesi arşivi

Türk ordusu tarafından Irak Kürdistanı'na yönelik başlatılan operasyonda burjuva-feodal medya yine performansını gösterirken üzerine çekmeyi başardı.

21 Şubat günü büyük bir gürültü ile başlatılan kara harekâtında silahlı ilk kuşanan yine tahmin edileceği üzere medya oldu.

Türk medyası komutanların emir telakki ettiği sözleri ile teyakkuza geçti. Kısa bir zamanda bölgenin haritası çıkarıldı, konunun anlı şanlı uzmanları kara harekâtının kamuoyuna açıklanmayan gizli sırlarını televizyonlardan deşifre etti. Hemen her konuda bir uzman bulma ve söz söyleme kabiliyetine ve 'özgürlüğüne' sahip Türk medyası yine üzerine düşeni fazlasıyla yaptı. Öyle ki bu kadarını Genelkurmay Başkanı bile beklemiyordu. Harekâtın kısa bir süre sonra "başkomutanlık" medyaya nota vererek açıklamalarının gerçeklere uygun olmasını, "objektif" haberciliğin yapılmasını istedi.

Genelkurmay'ın bir süredir üzerinde çalıştığı ve uygulamaya soktuğu "Başarı umudunun kırılması" olarak tanımlanan psikolojik savaşın en önemli ayağını oluşturan burjuva-feodal medya basın etiği konusunda hiçbir sınır tanımadı.

Operasyonun başladığı ilk günden "Karakişta güneş doğdu", "Kış

uykusunda baskın", "Temizlik başladı" manşetlerini atan medya, savaşı başından kazanmıştı. Ancak harekâtın üzerinden kısa bir süre geçmeden medyanın yalanları da bir bir ortaya çıkmaya başladı.

Türk medyası gemi azya iyice alırken sınırı geçen asker sayısı için resmi bir açıklamayı bekleme ihtiyacı bile duymadı. Kimi yayın organları 10 bin derken kimi bu sayıyı Genelkurmay'ın açıklamaları sonrası 3 bine kadar düşürdü.

Türk medyası her asker görüntüsünü şanlı Türk ordusunun meziyetlerini dökmeye gerekçe yaparken bölgede gerçek durum hakkında ise inandırıcı en ufak bir bilgi vermiyordu. Operasyonun -30 derecede yapılmasını bile bir övünç kaynağı olarak takdim eden Türk medyası haritaya esaslı bakma zahmetine bile katlanmadı.

Kimi kanalların Çukurca'da sıfır noktadan yayın yaparak "en sıcak" gelişmeleri vermesi ise aymazlığın boyutlarını gözler önüne serdi. Türk medyası Genelkurmay'ın "hedeflere ulaşıncaya kadar devam edeceğiz" açıklamalarına tekmlle yanıt verirken hedeflerin ne olduğunu sormak ise kimsenin aklına gelmedi. BBG evi gibi izlendiği iddia edilen bölgede hava operasyonlarından sonra yerinde keşif yapılmak istenmesinin mantı-

ğı sorgulanmadı. "Yastan cepheye", "Bin terörist namlunun ucunda" manşetleri ile savaş boruları çalanların her biri başka bir bölgede savaştı.

Kimi basın, yayın organları gerillanın kaçtığı, dağıldığını iddia ederken Zap bölgesinin Çukurca'nın karşısında olduğunu savundu. Kimisi Zap'tan 30-40 kilometre ileri gitti.

Gerillanın kayıpları konusunda da medya yine sınırı aştı.

Bazılarına göre gerilla 400 kayıp verirken kimilerine göre 300 kayıp verdi. Bilgilerin neye dayandığı, nasıl edinildiği ise hiçbir zaman açıklanmadı. Ana haber bültenlerinde PKK gerillalarının arkasına bile bakmadan kaçtığı, büyük darbeler aldığı tespitleri yapılırken aynı saatlerde Roj TV'de gerillanın düşürdüğü helikopterin görüntüleri yayımlandı. Medyanın yalan, ikyizüzlülük ve aldatma üzerine kurulu haber ve yayın anlayışı bir kez daha deşifre oldu.

Ölen asker ailelerini konuşturarak duygularını sömüren medya ailelerin tepkilerini ise hiç yansıtmadı.

Medya gerçekleri gizliyor!

Burjuva-feodal medya operasyonun perde arkasını, yapılan pazarlıkları ise kamuoyundan gizliyor.

Başbakan Erdoğan'ın ve Genelkurmay ikinci başkanının ve Cumhurbaş-

Ordunun sesi Türk medyası!

Türk medyası televizyon ve yaygın dağıtım ağları sayesinde geniş kitlelerle ulaşırken ideolojisini de götürüyor. Milliyetçiliği şovenizmi yükselten halkımız arasında nefret tohumları ekmeğe çalışan medya muhalif basına ulaşamayan geniş bir kesimi peşinden sürüklüyor.

kani Abdullah Gül'ün ABD ziyaretlerinden hemen sonra gerçekleşen operasyonda ne tür pazarlıkların yapıldığı bilinçli bir şekilde gizlendi.

ABD'nin operasyon iznini neyin karşılığında verdiği açıklanmadı. Afganistan ve Irak'ta iyice çıkmaza giren ABD'nin bu bölgeye yönelik Türkiye halkına yeni acılar getirecek projeleri vatan-millet-Sakarya çığıllıkları altında boğuldu. Gates'in açıklamaları ile birlikte bıçak gibi kesilen operasyonda Türk medyası kuyruğu yine dik tuttu. Türk ordusunu efendilerinin uşağı olduğu ve çizdiği sınırları geçemeyeceği satır aralarında kendine yer bulmadı.

Kara harekâtında yaşananlar medyanın ilk vukuatı da değil. 1992 yılında gerçekleştirilen operasyonda Genelkurmay kayıplarını sayısını çok yansıtmak amacıyla köylü ve korucuları gerilla kılığında sokarak fotoğraflarını çekmişti. Hürriyet gazetesinde yayınlanan bu haberler yine tahmin edileceği gibi şanlı Türk ordusunun zaferi olmuştu. Hakkâri Dağlıca'da 8 askerinin esir edilmesi sırasında Genelkurmay

yine medya aracılığı ile askerlerden haber alınmadığını kamuoyuna açıklamıştı. Oysa askerlerin canlı görüntüleri ekranlara yansımıştı bile.

Apoletli medyaya karşı muhalif basın!

Son yıllarda geliştirilen konsept ile psikolojik savaşta rolü giderek artan medya halkı manipüle ediyor.

Türk hakim sınıfları bir yandan muhalif basını engellemek için yeni yasalar çıkarırken öte yandan medyaya yatırım yapıyor. Gündem gazetesinin yayınlanmamış sayıları bile toplatılırken televizyon ve yayın organları kin kusuyor.

Milliyetçi dalganın yükseltilmesinde çok etkili bir konumda olan ve görsel basın ile desteklenen burjuva-feodal medya gerçekleri halktan gizliyor. Tüm bu yaşananlar dikkatleri medyaya, basın, yayın organlarının üzerine çekiyor. Sosyalist, devrimci, muhalif basını engellemek için her gün yeni bir yasa çıkaran egemenler, halkın gerçeklere ulaşmasını engelliyor. Ekonomik olarak ablukaya almaya çalıştığı muha-

lif basının sesinin halka emekçilere ulaşmasını engellemeye çalışıyor.

Yaşanan bu psikolojik savaş ortamında gerçekleri öğrenmek, haber alma hakkına sahip çıkmak daha bir anlam kazanıyor. Türk medyasının, ordunun sesi yayınlarına yalan ve ikyizüzlü haberlerine karşı gerçekleri halkın geleceğini ve umudunu resmeden muhalif yayına ulaşmak acil bir görev olarak önümüzde duruyor. Türk medyası televizyon ve yaygın dağıtım ağları sayesinde geniş kitlelerle ulaşırken ideolojisini de götürüyor. Milliyetçiliği şovenizmi yükselten halkımız arasında nefret tohumları ekmeğe çalışan medya muhalif basına ulaşamayan geniş bir kesimi peşinden sürüklüyor.

Bunun engellenmesi muhalif basının kitlelere yaygın bir şekilde ulaşmasını sağlamak geliştirilecek araçlar ile gerçeklerin işi ile donatmak olmalıdır. Abone kampanyaları sesli ajitasyonlar merkezi dağıtımlar vb. araçlar muhalif basının Türk medyasının milliyetçi şovenist çemberini kırmada önemli adımlar olacaktır.

Devrimci basına tahammülleri yok

Mersin Üniversitesi'nde son zamanlarda Mersin Üniversitesi Rektörlüğü üniversitedeki devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin okudukları ve tanıttıkları devrimci yayınları illegal yayın sayarak örgüt propagandası yaptıkları gerekçeleriyle birçok öğrenciye soruşturma açtı. Son zamanlarda artan ırkçı şoven gösteriler ile savaş çığırıklığı yapılan döneme denk bir şekilde öğrencilere yönelik sal-

dırların da ardi arkası kesilmiyor.

27 Şubat tarihinde Mersin Üniversitesi yerleşkesi içerisindeki Cumhuriyet alanında, üniversitede okuyan YDG, SGD ve Yurtsever Gençlik Hareketi'nden öğrenciler bir basın açıklamasıyla yaşanan gelişmeleri, soruşturmaları ve operasyonları protesto ederek sosyalist yayınları elden ele dağıtarak bir eylem gerçekleştirdi. Yaklaşık 100'ü aşkın öğrencinin katıldığı protesto

eyleminde polis ve idare provokasyon yaratmak istedi. Fakat öğrenciler eylemlerini alkışlar ve ıslıklar ile devam ettirdi. Basın açıklamasında son zamanlarda operasyonlara ve birçok yasadaki saldırılara değinilerek, operasyonların ve saldırıların durdurulması talep edildi. Yapılan basın açıklamasında sık sık "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak", "Baskılar bizi yıldırma- maz" vb. sloganlar atıldı. (Mersin)

Baharı militanca karşılamamanın zamanıdır!

Egemenlerin parlamentodaki siyasal sözcülerinin türban eksensiz başlatmaları "demokrasi", "özgürlük", "laik cumhuriyet" vb. gündemli tartışmaların gündemde olduğu, ezilen halk kitleleri arasında düşmanlık tohumlarının ekilmeye çalışıldığı bir süreçten geçiyoruz. Bunlar egemen sınıfların tarihte sıkça başvurdukları yöntemlerdir. Çünkü onlar, emekçilerin birliğini parçalamak, ezilenlerin tepkilerini sınırlamak, öfkelerini farklı kanallara aktırmak için bu ve benzeri hileli yaklaşımlardan asla vazgeçmemektedirler. Her şeyden önce, egemen sınıflar bu tür gündemlerle hem emekçi sınıfları bölüyorlar hem de emperyalist efendilerinin çıkarlarına uygun olarak halk kitlelerini arkalarından sürüklüyorlar.

Emekçilerin, ezilenlerin, ezilen Kürt ulusunun ve azınlık milliyetlerin ekonomik, demokratik, dahası en sıradan insanı taleplerine kulaklarını tıkayanlar, üzerlerine militarist güçlerini sürenler, milyonlar karşısında "demokrasi", "özgürlük" nutukları atıyorlar. Tam da bu yüzden iki yüzlülüklerini teşhir etmek için tarihi ve güncel sorunları iç içe ele alacak temelde devrimci pratiklere yönelmek kaçınılmaz bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Ve önümüzdeki aylar da, böylesi devrimci görevlerin tereddüzsüze yerine getirildiği ağır bedeller ödenerken kahramanlıkların yaratıldığı aylardır.

Bu aylarda yaratılan devrimci değerleri sahiplenmek, sıradan pratik tutumlarla olmaz. Bunun için yaşanan tarihsel olayları, güncel sorunlarla birleştirecek bir kavrayış ve bu kavrayışa paralel olarak, koşullara uygun militanca bir duruş sergilemek şarttır. Her birimiz, sürece bu bilinç ve tarihsel sorumlulukla yaklaşmalıyız. Mart ayı içinde varolan bu tarihsel olayları güncel sorunlarla birleştirecek tarzda ele alarak ortaya koyacağımız devrimci militanca duruş, önümüzdeki süreçte belirlediğimiz devrimci görevleri yerine getirmenin özgüvenini de yaratacaktır.

Her birimiz, sürece bu bilinç ve tarihsel sorumlulukla yaklaşmalıyız. Mart ayı içinde varolan bu tarihsel olayları güncel sorunlarla birleştirecek tarzda ele alarak ortaya koyacağımız devrimci militanca duruş, önümüzdeki süreçte belirlediğimiz devrimci görevleri yerine getirmenin özgüvenini de yaratacaktır.

Mart ayı uyanışın ve başkaldırının simgesidir

Mart ayı sömürü ve zulme başkaldıran emekçi kadınların özgürlük-eşitlik çığıllığını, militanca duruşları içeren tarihsel ve özgün bir süreci, kıyıma uğrayan halkların isyanını, acılarını, idealleri uğruna kahramanca yaratılan direnişleri içeriyor. Dolayısıyla bugün bu tarihsel eylemlerden öğrenme ve güdünün bize dayattığı görevleri en üst düzeyde yerine getirme sorumluluğuyla yüz yüzeyiz.

Bu sorumluluk bize 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü, 21 Mart Newroz'u, 12 Mart Gazi Direnişini, 31 Mart Kızıldereli Direnişini alanlarda, ruhuna uygun olarak, militanca kutlamayı, 16 Mart Halepçe katliamının sorumlularını lanetlemeyi emrediyor. Şimdi görev, bu tarihsel sorumluluklarımızı militanca yerine getirmektir. Her devrimci militan Mart, Nisan ve Mayıs aylarını bu bilinçle karşılamalıdır.

Baharın sıcaklığıyla kavranın sıcaklığını birleştirmek için, 8 Mart Dünya

Emekçi kadınlar Günü'nü militanca kutlama çalışmalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

8 Mart ezilenlerin kurtuluş mücadelesinde sınıfsal, cinsel, ulusal baskı altında olan töre cinayetlerine kurban giden, işsizlikle boğuşan, yaşamın her alanında ikinci sırada anılan emekçi kadınların isyanının, özgürlük çığıllığının adıdır.

Bu bilinçle dağ başlarında, zindanlarda, sokaklarda erkek yoldaşlarıyla, kavga dostlarıyla omuz omuza savaşa-

rak şehit düşen tüm devrimci, yurtsever ve komünist kadınların pratikleri, hangi yolda nasıl yürünmesi gerektiğinin somut ve eğitici kanıtlarıdır.

Newroz isyandır, isyan sürüyor!

Newroz, ezilenlerin zulme ve zorbalığa başkaldırmasının adıdır. "Böyle gelmiş böyle gider" anlayışının reddidir. Aradan bin yıllar geçti. Ama her yeni yıl, Demirci Kawa'lar ile zalim Dehak'lar arasında süren savaşın somut ifadesi oldu. Diğer bir ifadeyle zalimlerin zulmü, karşısında hep ezilenlerin öfkesini gördü. Ve tarih de, bu çatışmalar üzerinden yol alarak ilerledi, ilerleyecektir de. Evet, kavga sürüyor. Ve çağımızın zalim Dehak'ları da emperyalistler, işbirlikçileri ve uşaklarıdır.

Bugün Newroz bayramını kutlayacak olan Ortadoğu halkları emperyalistlerin kuşatması altındadır. İşgalciler böl-yönet politikalarıyla halkları birbirlerine boğazlatıyorlar. Yoksulluk, sefalet, sürgün ve göçler bölge halkının günlük yaşamının bir parçası haline geldi. Bu durum tersine çevirmenin yolu, "demokrasi", "özgürlük" adına bölgeyi işgal eden sömürü ve zulüm politikasında hiçbir sınır tanımayan emperyalistlere ve bölgedeki işbirlikçilerine ve uşaklarına karşı her milliyetten emekçilerin birliğini sağlamaktan geçer: Eğer bu birlik sağlanırsa, çağımızın yeni Dehak'larının akıbeti öncekilerden farklı olacaktır.

Bu açıdan bakıldığında Newroz'un içeriğini boşaltmaya çalışan her türlü anlayışa karşı da mücadele etmeliyiz. Newroz isyandır ve O'nu özüne uygun kutlamak, Irak topraklarında işgalcilerle suç ortaklığı yapmayı değil, savaşmayı emreder.

Newroz ezilenlerin kardeşliğidir; zalimlerle aynı sofrada oturmayı değil, ezilen halklarla acıları, sevinçleri paylaşarak savaşmayı zorunlu kılar.

Yaşadığımız topraklarda Newroz bayramını kutlamak, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız-şartsız savunarak, TC'nin içinde ve dışarıda Kürt halkına dönük yürüttüğü imha ve inkar politikasına karşı mücadele etmektir. Bu tarihsel sorumlulukla ırkçılığa, şovenizme, imha operasyonlarına karşı, Kürt halkının somut taleplerini içeren pankartlarımızla, sloganlarımızla alanlara çıkalım.

Kızıldereli direniş devrimci dayanışmanın ve baş eğmezliğin tarihidir!

31 Mart Kızıldereli direniş; düşmanın kuşatmalarına, "teslim ol" çağrılarına karşı "biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyen devrimci baş eğmezliğin şiarını haykırıyordu. Diğer bir ifadeyle, katillerin çağrılarını direniş duvarına çarparak parçalıyordu. Kızıldereli; yalnız direnişin değil, aynı zamanda devrimci dayanışmanın da en güzel örneklerinden biridir. Deniz, Hüseyin ve Yusuf'ların idamlarını engellemek için THKP-C ve THKO önder kadroları, militanları hayatlarını seve seve feda ettiler. Devrimci militanlığın, devrimci dayanışmanın, yoldaşça bağlılığın yayınladığı günümüz koşullarında bu tarihsel pratikten öğrenmek bir görevden öteye, zorunluluktur. Bu kahraman devrimcileri bugün anmanın anlamı da yaratılan değerleri sahiplenmekten geçer. Bu değerlerden uzak bir duruşla ne Kızıldereli an-

laşılar ne de anılır. Çünkü Kızıldereli'yi anlamak küçük hesapların değil, büyük devanın militanı olmaktır.

Sonuç olarak; bu özgün sürecin görevlerini en iyi şekilde yerine getirmek için "örgütlenerek örgütlenme" anlayışına uygun olarak hareket etmeliyiz. Güçlerimizi örgütlemekten, kolektif bir hareketi yaratmaktan ne yeni güçlere ulaşabiliriz ne de dağınık ve hareketsiz olan güçlerimizi harekete geçirebiliriz. Aynı zamanda harekete geçmeden, örgütlenmemizi de sağlamlaştırırız. Çünkü; bu pratikler karşılıklı olarak birbirini besler ve güçlendirir.

Bu tarihsel günlerin ileri kitlelerin hafızalarında önemli bir yer tuttuğunu biliyoruz. O halde bu dönemlerde planlı bir kitle çalışmasında yoğunlaşmalıyız. Daha geniş kesimleri alanlara, anma toplantılarına katmak için, genel çağrılarla yetinmemeliyiz. Somut görevlendirmeler, geçici özgün örgütlenmeler yaratmalıyız. Bu örgütlenmeler vasıtasıyla her tarihsel günün anlamı ve bugün bize yüklediği sorumluluklar üzerinde tartışmalıyız. Eğer bu değerlendirmeleri güncel görevlerle bütünleştiremezsek, yetersiz ve eksik kalacağız açıktır. Çünkü sorun yalnız yaşananı hatırlama değildir. Daha da önemlisi, tarihi tecrübeleri bugünkü görevlerimizi başarmak için güçlü bir silaha dönüştürmektir. Görevlerimize bu bilinç ve sorumlulukla yaklaşmışızda her şey var olan daha iyi olacağını yaşıyarak göreceğiz. Buna inanmalıyız. Ve bu inançla çalışmalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

Rejim, dozunu kendi ayarladığı dinci gericiliğe ihtiyaç duyar

S
Ö
Y
L
E
Ş
İ

Ülke gündemi, bir yandan Kürt halkına yönelik sınır ötesi ve içi askeri, politik vb. saldırılarla yoğunken diğer yandan Türk hakim sınıfları açısından iktidar-rant kavgası durumundaki türban tartışmalarıyla ilerliyor. Araştırmacı-yazar Doç. Dr. Fikret Başkaya'yla, gündemdeki sorunları konuştuk ve görüşlerini aldık...

- Emekçi halk yığınlarının yoksullaşmasına, kazanılmış hakların ellerinden alınmaya başlandığı, kitlelerin sınırlı operasyona kilitlendiği bir dönemde ortaya çıkan ve egemen kliklerin çatışmasıyla gündeme oturtulan türban meselesinin böylesi bir dönemde tartışılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir kere hangi zemin üzerinde durduğumuz, neyi tartıştığımız, neden bahsettiğimiz konusunda kafamızın açık olması gerekir. Sürekli bir türban sorunu var ama tartışma son dönemde alevlenmiş durumda. Şimdi bu tartışmanın tarafları var. Bir tanesi hükümet, bir tanesi YÖK, bir tarafta rektörler vs. Bir kere bu türbanı savunanlar bizzat kadınların kendisi değil. Onlar adına erkekler konuşuyor doğal olarak. Bu kadınlar adına konuşanların özgürlük diye bir problemi yok. Birincisi bu, ikincisi üniversite denilen kurumların, rektörlerin bilimle bir ilgisi yok. Hükümetin demokrasi ve özgürlüğe ilgisi yok. Fakat türbanı araçlaştıran siyasal İslamcılar da esas olarak dinle bir ilgisi yok veya dinle ilişkileri retorik düzeyde kalıyor... Asıl sorunumuza gelirsek, bu tartışmalarla ne kotarılmak isteniyor. Kim burada neyi hesap ediyor. Şöyle bir parantez açmak lazım. Rejimin dozunu kendi ayarladığı bir dinci gericiliğe her zaman ihtiyacı oldu. Dolayısıyla ortada laik bir rejim hiçbir zaman olmadı. Fakat laiklikten çokça bahsediliyor. Türkiye laik değildir, dinin işlevi, konumu Osmanlı İmparatorluğundakinin bir benzeri, bir varyantıdır ki o dahi Bizans'takinin bir varyantıdır. Yani din devletin tam da göbeğinde ve iktidar tarafından araçlaştırılıyor... Dini araçlaştırıyor çünkü rejim kendi ideolojisine dayanarak yönetemez. Kitleleri aldatma yeteneği yetersiz kalıyor. O zaman modernist ideolojiye dinin eşlik etmesi gerekiyor... Bu şu demek devlet dine bu kadar karşısız istemesen de istemesen de din de devlete karşısız... Fakat bunu da aşan bir şey daha var: Söz konusu olan politik İslam'dır. Yani iktidara aday olan siyasal amaçları olan bir ekip tarafından din araçlaştırılıyor. Yani dini laikçi cephe kendi amaçları için araçlaştırırken diğer taraf, Politik İslamcılar da aynı dini iktidara gelmek üzere araçlaştırıyor... Daha kapsayıcı bir şekilde araçlaştırıyor. Dolayısıyla bir taraf laik değil. Öbür tarafın da dinle bir ilişkisi tamamen söylemden ibaret yani. Dinin asıl kaynaklarına gönderme yaptıkları yok. Bir iktidar mücadelesi var arada. Bu durum gözden kaçarsa, tartışmaların da yanlış bir mecraya sürüklenmesi kaçınılmaz hale gelir, nitekim öyle oluyor. Kendine laik diyen cepheyle türbanı araçlaştıran cephe arasındaki mücadele bir rant ve iktidar kavgası. Fakat bunu bir taraf özgürlük olarak sunarken bir taraf da diyor ki bu laikliğe aykırıdır. İşte laiklik de cumhuriyetin temelidir vs. vs. Bu tartışma başlı başına toplumda bir yanılsama yaratmakla birlikte son zamanlarda bunun gündeme gelmesi başka bakımlardan birçok şeyin üstünü örtmek, birçok şeyi geri plana atmak veya tartışılması gereken birçok şeyin gözden kaçmasını sağlamak amacıyla hizmet ediyor. Veya sonuç itibarıyla durum

budur. Demokratikleşmeden, özgürlükten, insan haklarından bahsediyorlar. Ben de diyorum ki Tuzla Tersanelerine bak anlarsın. Daha onun gibi sayısız örnekler var. Bu rejim tamamen kompradorlaşmıştır. Rejimin kompradorlaşması demek o rejimin o topluma ve onun sorunlarına külliyen yabancılaşması demektir. Yani emperyalist oligarşinin bir parçası olan yerel oligarşi tamamen kompradorlaşmış durumdadır ve başka türlü olması da mümkün değildir. Velhasıl bu ülke insanına ve onun sorunlarına yabancılaşmış bir rejim demeye geliyor. Dolayısıyla sorunu tartışırken çok daha kapsayıcı bir **bütün** içine oturtmak gerekir. O zaman bu kayıç kavgasının kimin için ne anlama geldiğini anlamak kolaylaşır...

- Önceki senelerde Genelkurmay Başkanlığı'nın AKP'nin yürürlüğe koymak istediği yasalar karşısında kullandığı söylemler oldukça sertti. Ancak türban sorunuyla ilgili Genelkurmay Başkanlığı tarafından dişe dokunur bir açıklama olmadığı gibi o cephede sessizlik hâkim. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cumhurbaşkanlığı seçimi arefesinde biliyorsunuz Genelkurmay tarafından kendi internet sitesine bir bildiri konulmuştu. O bildirinin yayınlanmasından sonra ikinci günde Dolmabahçe'de Başbakanla Genelkurmay Başkanı ikili bir görüşme yapmışlardı. Saniyorum o toplantıda Genelkurmay'la

hükümet anlaştu. Genelkurmay hükümete dedi ki "siz türban konusunda istediğinizi yapabilirsiniz. Fakat Kürt sorunu konusunda da herhangi bir dahliniz olmasın". Tabii bu Amerika'nın istekleri ve siyasetle örtüşüyor. Bu bir NATO ordusu. Netice itibarıyla Amerika hilafına bir şey yapma şansı yok. Hükümet zaten Amerika'nın paketleyip sunduğu bir hükümet. Bunları yan yana koyduğunuz zaman durum netleşiyor... Dolayısıyla Genelkurmay'ın tavır anlaşılır hale geliyor. Genelkurmay Kürt sorununu bana bırak dediği zaman bunu çözeceği anlamına geliyor. Böyle bir amacı yok. Tam tersine çözmek için bana bırak diyor. Çünkü Kürt sorununun çözümü ordu bakımından çok büyük bir şansın kaybedildiği anlamına gelir. Çözülmesin demezler ama onların çözümü kendi kafalarındaki çözümsüzlüktür...

- Türbanın serbest olması ya da olmaması konusuna siz nasıl yaklaşıyorsunuz?

Üniversite'de türban diye bir şeyin tartışılıyor olması, onun üniversite olmamasından ileri geliyor. Üniversite denilen kurumlar esas itibarıyla 12 Eylülde dizayn edilmiş yarı-askeri kurumlardır ve bilimle pek ilgileri olduğu söylenemez. Bunlar sivil elbiseyle askerlik yapılan kurumlar gibi... 12 Eylülle birlikte Türkiye'deki yüksek öğretim kurumları militarize edildi. Rektörler laiklik için kazan kaldırdığında asıl kaygıları kendi statülerini, ayrıca-

lıklarını, iktidarlarını korumaktır. Yoksa bilim, laiklik gibi kaygıları yok ve olamaz... Dolayısıyla üniversite, üniversite olmadı için başörtüsü sorunu gündeme geliyor. O zaman yapılacak şey türbandan önce üniversiteleri tartışmaktır. Üniversiteleri siz gerektiği gibi tartışsanız türban da önemsiz bir ayrıntı haline gelir... Dolayısıyla burada da bir kafa karışıklığı var. Mesela kızlar için imam hatip okulu açarsanız başları kapalı olursa, üniversite kapısına geldiğinde kafanı aç demek abes olur... O zaman yapılacak şey, devlet gerçekten laik bir devlet gibi davranacak ve asla din alanına karışmayacak. Yani siyaset hiçbir dini işlev görmeyecek. Din de hiçbir siyasi işlev görmeyecek. Böyle olduğu zaman bu tür tartışmalara gerek kalmaz. Ben üniversiteye bilimin girmemesinden dolayı bu tür tartışmaların yapıldığını düşünüyorum... Onun için bu kurumların kendisini tartışmadan kıyafeti, başörtüsünü tartışmak abesle iştigal.

- Türban sorunu, sınır ötesi operasyon, SSGSS gibi emekçilere dönük saldırıların ve kriz söylemlerinin arttığı gündeme yönelik son olarak söyleyecekleriniz nelerdir?

Krizden söz ettiğiniz zaman herkesin krizi kendine aslında. Sermaye için ifade ettiği anlamla, işsiz olan ve iş bulma umudunu yitirmiş olan işçi ya da üreticinin yok pahasına satmak zorunda kalan köylü için farklı anlamlara sahiptir. Türkiye'nin büyüme konusunda 2002'den sonra harikalar yaratmış söyleniyor. Bu söylemi irdelerse ne kadar da parlak şeyler olmadığı görürsünüz. Finans oyunlarıyla mesele daha yüksek bir büyüme rakamı ilan edebilirsiniz. Bunu yapıyorlar. O zaman şuna bakacaksınız. Bu zaman zarfında ne kadar insan yeni iş bulmuş, bu zaman zarfında insanlar ne kazanmış, gelirlerindeki artış ne kadar olmuş, ne kadar esnaf iflas etmiş. Dolayısıyla ekonomik büyüme kalkınma değildir. Sermayenin büyümesinin de toplumsal refahla bire bir ilişkisi yoktur. Bir takım rakamları, finansal akımları şişirerek sıcak paraya yüksek faiz vererek vaziyeti kurtardılar. Şimdi yavaş yavaş denizin kurumakta olduğunu görüyorlar. Zaten bu sadece Türkiye'de değil dışarıda da böyledir. Başta Amerika olmak üzere tabii. Yani bundan sonra bu açıdan dahi problemleri bir döneme girileceği anlaşılıyor. Rejim bu aşamada baskıcı gücünü daha da artıracaktır. Devlet terör rejimi daha da tahkim edilecektir. Niyetleri o, başka bir şey yapamazlar. O yüzden emekçileri bekleyen tablo önümüzdeki dönemde daha da kötüleşebilir. Fakat tabii şöyle bir şey var. Saldırı olan yerde karşı saldırı da vardır. Bu eşyanın doğasında olan bir şeydir. Tarih bilinci bize bunu gösteriyor. Saldırı anında bir karşı saldırıyla karşılaşmayabilir. Biraz gecikebilir ama bu karşı saldırı karşılıksız kalmayacaktır. Karşılıksız kalmaması emekçi sınıflar açısından mutlaka aydınlık bir yere yol ala-

bilir mi bu ayrı bir tartışma konusu ama o zaman sizin daha fazla hazırlıklı olmanız lazım. Tutarlı bir politik sosyal ekonomik programınız olması lazım. Yani bir umut odağı haline gelmiş olmanız lazım ki, sonuç emekçi sınıflar lehine çevrilebilsin. Dolayısıyla bir kriz olur otomatik olarak buradan siz kârli çıkacaksınız diye bir kaside yok. Tarihte de böyle. Bu saldırı karşısında insanlar sessiz ve tepkisiz kalmaz, kalmayacak. Bu demek değildir ki, bunun sonucunda bunak burjuva düzenini aşacak bir rotaya girilecek. Böyle bir kesinlik yok. Muhalefet bölük pörçük ve hiç birinin doğru dürüst bir politikası yok. İnanıncı bir toplum ki, insanlara umut verecek bir yanı yok. Ama buna rağmen mücadele tabii ki devam edecek. Küreselleşme denilen emperyalist saldırı, kapitalizmin tarihindeki en büyük saldırılardan biri. Dolayısıyla karşılıksız kalmayacak. Ancak bu sefer ilave bir şey var: Durum bu sefer çok daha vahim, çok daha ciddi ve çok daha tehlikeli. Sermaye uğurluğu sadece sosyal kötülükler yaratmakla kalmıyor. Ekolojik kötülükler de yaratıyor. Yaşamın kaynağını yok etme yönünde hızla yol alıyor. Bu da şunu gösteriyor, vaktlice hareketi geçip, elimizi çabuk tutup bu süreci önce durdurmak sonra da tersine çevirmek... Eskiden komünizm insanlığın kurtuluşu için gerekti. Şimdilerde bizzat insanlığın varlığını kurtarmak için gerekli... Zira insanlık ve uygarlık ciddi bir tehdit altında...

Bu tartışmaların ortasında PKK'ye yönelik olduğu söylenen Sınır ötesi operasyon gerçekleştiriliyor. Bu operasyon Ortadoğu projesini hayata geçirmek olarak mı görülmeli. Bu operasyonda ABD'nin rolü nedir?

Sık sık diyorlar ki Türkiye Amerika'nın stratejik ortağı. Dünyada birçok yalan var ama bu kadarı zor bulunur. Emperyal bir gücün stratejik ortağı olmaz. Sadece vasalı, uydusu, kuklası olur ama asla stratejik ortağı olmaz. Amerika gibi bir gücün yapsın stratejik ortaklığı. Ne yapsın Türkiye'nin stratejik ortaklığını. Sadece seni kullanır ve atar. Bırakın emperyal Amerika'nın Türkiye stratejik ortağı olmasını İngiltere bile onun stratejik ortağı olamaz. Çünkü bu imparatorluğun mantığına ters bir şeydir. Durup dururken karşı tarafa niye angaje olsun. Gerektiğinde kullanabileceğiniz

bir taraf varsa kullanırsınız. Amerika'nın, bir dünya hegemonya projesi var. Adı Ortadoğu Projesi olsa da, başka şey olsa da fark etmez, yarın adı değişir bunun bir önemi yok... Ama Amerika'nın Ortadoğu'yu denetlemeye oradan muhtemelen başka ülkeleri, İran'ı, Çin'i, Hindistan'ı kuşatmaya ihtiyacı var. Amerika'nın global çıkarları açısından Ortadoğu'ya ihtiyacı var. Şimdi buna Büyük Ortadoğu Projesi deniyor. Daha önce bir Ortadoğu İslam Ortak Pazarı vardı. Mantığı aynıydı. Amerika'nın 21. yy'da planladığı yüzünlü kendi yüzünlü olmasının yolu Ortadoğu'dan geçiyor. Yani niyet bu. Orada en güvenilir olarak Irak'ın kuşeyi olan Kürtlerin yaşadığı bölge var. Şimdi orayı kullanıyor ama ileride de kullanmak üzere orada bulunduğu belli. Yani çekilirse orada konuşulmak istiyor. Dolayısıyla Kürtlerle iyi geçinmesi lazım. Fakat Türkiye'nin bu

Kürt sorununu çözmek için sınırları aşmaya gerek yok

proje bakımından başka önemi var (asker yollamak vb). O nedenle Türkiye'yi de gücendirmeyecek ara bir yol bulması gerekiyor. Mesela diyor ki siz PKK ile mücadele için hava operasyonu yapabilirsiniz ben de size istihbarat temin ederim. Ondan sonra gerekirse sınırlı bir kara operasyonu da yapabilirsiniz. Ondan sonra Irak Kürtlerine de siz biraz anlayışlı olun diyor. Bir taraftan da bir denge politikası söz konusu. Hem bu tarafı idare etmek hem o tarafı idare etmek.

Yüzyüzlük Kürt tarihine baktığımız zaman Kürt hareketine önderlik edenlerin maalesef siyaseten son derece basiretsiz olduğunu söyleyebiliriz. Yani emperyalist bir güce dayanarak bir şeyler kazanmak bu dünyada olacak bir şey değil. Eşyanın tabiatına aykırı olan bir şey. Tabii buna razı olanların sınıfsal durumuna bakmak lazım. Emekçi Kürt halkını mı temsil ediyorlar yoksa kendilerini mi? Bu ayrı bir sorun ama önemli bir sorun. Türkiye açısından baktığımız zaman ne hava ne de kara operasyonu Kürt sorununu çözmek için yapılan bir şey değil. Başka amaçların hizmetinde olan bir operasyon bence. Çünkü Kürt sorununu çözmek için sınırları aşmaya gerek yok. Eğer gerçekten böyle bir niyeti olsa, sorunu kaynağında ele alır... Fakat sakatlık daha sorunun adını koyarken başlıyor. Çözüm için ne öneriyorlar? İşte oraya yatırım yapılсын, oraya daha çok kaynak aktarılsın. Kürt sorunu böyle mi çözülür?

Hiçbir zaman bu kafayla çözüm olmaz... Fakat içe yönelik bir operasyon olduğunu söyleyebilirim aynı zamanda. Böylece kamuoyunu rahatlatıyor. PKK'nin kökünü kazıyoruz, terörle mücadele ediyoruz diyorlar... Tabii bunun aynı zamanda toplumu militarize eden, ordunun konumunu da takviye eden bir işlevi var. Daha çok ekonomik kaynağın ordu tarafından kullanılması anlamına da geliyor. Durum budur. Hava operasyonu olsun kara operasyonu olsun bence içe dönük yani daha önemli. Kamuoyunu etkilemek üzere bu tür operasyonlara ihtiyaçları var... Önce toplumda bir milliyetçi histeri yaratıyorlar. Kendi yaratıkları histeriyi bahane ederek başka şeyler yapıyorlar. Netice itibarıyla devletin baskıcı karakterini takviye için bir fırsat ele geçiriliyorlar... Bir takım baskıcı yasaları dayatmak için zemin yaratıyorlar. Bir kere bu rejimin niteliği hakkında kafaların net olması lazım. Egemenlerin oluşturduğu ve dayattığı gündemlerin dışında kendi gündemimizi yaratır bir duruma gelmemiz gerekiyor.

Türkiye'nin ABD'nin İran'a saldırmak için gerekçeler yarattığı dönemde İran'la yaptığı dostane ziyaretlerden sonra son yaptığı İran'ı eleştiren İsrail'i destekleyen açıklamaları düşündüğümüzde yapılan ABD ziyaretlerinde uzlaşmaya varılan anlaşmaların bugün ortaya çıktığı

ve uygulanmaya başladığını söylemek mümkün mü sizce?

Kurulduğu günden beri TC devleti İsrail'in en yakın destekçisi oldu. Bölge halkları ne zaman Siyonizm'le çatışmaya girse, hep Siyonizm'in yanında yer aldı Türkiye. Tabii bunu her zaman açıkça ifade etmedi ama bu hep böyleydi. Bugün değişen bir şey yok. Şimdi her zamankinden daha çok Siyonist rejimin destekçisi. İsrail de zaten tipik bir bölge devleti olmaksızın çok emperyal gücün Ortadoğu'ya taşınmış bir versiyonu. Tuhaf bir devlet. Amerika size istihbarat imkanı sağladığında onu bedava yapmaz. Dolayısıyla BOP denilen projenin çerçevesinde buna izin veriyor. Ve bir takım şeyler karşılığında tabii. Türkiye'nin İran'la ilişkilerini kesmesini, Afganistan'a daha çok asker, başka şeyler istiyor. Her zaman verilen tavizler emekçi halka fatura edilmek şartıyla... Yani Amerika durup dururken size hava operasyonu yap demiyor. Şunu yap ama karşılığında da bunu yap diyor. Dikkat edersem bu müthiş bir trafik var. Dışişleri Bakanı gidiyor. Başka birisi geliyor. Amerika Başkan Yardımcısı gelecek, vs. Ki, zaten bu trafik son bir buçuk senedir oldukça yoğun. Hayra alamet bir durum olması mümkün değil bu trafiğin. Türkiye'de önümüzdeki günlerde daha fazla insanın yaşamını ve geleceğini angaje eden daha netameli şeyleri beklemek sürpriz olmamalı. Süreç yol alıyor, o kadar uzak ihtimal değil. Çok kısa zamanda bir bir ortaya çıkacak.

Parti değerlerini sahiplenmenin adıdır Ahmet Muharrem Çiçek

A. Muharrem Çiçek

Parti ve devrim şehitlerinin ideallerini kuşanmak kuşkusuz çok önemli bir olgudur. Ancak sürekli yazılan, vurgulanan bir gerçek vardır ki, o da şehitlerimizi sahiplenmenin onların kavgalarını devralmadan, kavgalarını bizlere devrettikleri yerden sürdürmenin bilincini açığa çıkarmadan ve bunu pratiğe uygulamadan bu sahiplenmenin en önemli aşısının eksik olduğudur. Bizim için asıl ve önemli olan bu noktayı kavramadan şehitlerimizi sahiplenmek duygusal bir sahiplenmekten öte bir anlam ifade etmemektedir. Şehitlerimizin son anlarında haykırdıkları sözleri hatırladığımızda hep bu gerçeklikle karşılaşır, şehitlerimizin de bizlerden bunu beklediğini görebiliriz. Bu konudaki en somut örnek **Halil Çakıroğlu** yoldaşın "Partiyi güçlendirin, sizlere gü-

Her yoldaşımız farklı özellikleriyle var olmuşlardır sınıf savaşımında. Her biri bugün eksiklerimizin ve yetmezlerimizin ortadan kaldırılmasında bizlere ışık tutacak birer meşale olan bu özellikleri sahiplenmek ve onları yaşama geçirmek son derece önemlidir. Bu olgu aynı zamanda pratikten öğrenmektir.

veniyoruz" şiarında somutlanmaktadır. Bu şiar aslında tüm şehitlerimizin bizlerden beklediği görevlerin haykırılmasıdır. Bu anlamda bizlere düşen görev de bu gerçekliğe uygun hareket etmektir. Çünkü sınıf mücadelesinin en engin denizinde yaşamını feda edenler ancak sınıf mücadelesinin kaban dalgalarında yaşatılabilirler.

Bizlerin şehit yoldaşlarımızın yaşamlarını ele alırken üzerinde durmamız gereken en önemli olgu, yaşamlarını feda edebilecek kadar bağlı oldukları kavgada öne çıkan özelliklerini ileriye taşımak ve onlardan öğrenmesini bilmektir.

Her yoldaşımız farklı özellikleriyle var olmuşlardır sınıf savaşımında. Her biri bugün eksiklerimizin ve yetmezlerimizin ortadan kaldırılmasında bizlere ışık tutacak birer meşale olan bu özellikleri sahiplenmek ve onları yaşama geçirmek son derece önemlidir. Bu olgu aynı zamanda pratikten öğrenmektir. İşte bu anlamda her yoldaşımız gibi **Ahmet Muharrem Çiçek** yoldaşımızın da bizlere devrettiği büyük bir gelenek vardır. Muharrem yoldaş Proletarya Partisi'nin sokak çatışmasında şehit düşen ilk savaşçısı ve üyesi olmasının yanı sıra parti değerlerinin korunması ve sahiplenilmesinin de en önemli örneğini sergileyerek ölümsüzleşti. Çiçek, TKP/ML üyesi ve İstanbul bölgesi gerilla komutanı olarak 19 Mart 1973 tarihinde İstanbul Şehremini'de ölümsüzler kervanına katıldı. "... 'Teslim ol' devrimci sloganlarla yırtılıyordu Kaşgarlı Mahmut Sokağı'nın boyun eğmiş suskunluğu. Bir an geldi ki silahlar sustu. Belli ki yeni bir taktik deneyeceklerdi. İlhan'ın yanına koştu Apo (A. Muharrem) 'nasılsın İlhan arkadaş' dedi, gözlerini açamıyordu İlhan, 'iyiyim merak etme beni' diye zorlukla yanıtladı Onu. Devam etti Apo; 'İlhan arkadaş ben galiba burada öleceğim, öyle görünüyor. Göreyim seni işkenceden başın dik çık ve hakkını helal et.' Bu bir veda anıydı. İri sözleri yoktu ki söyleyecek. Hem sevmezdi de böylesini Apo. Paylaşılan ortak değerleri, kavgayı emanet etmeyi, birlikte dökmüş alınterini ve yaşanan güzellikleri sığdıracak başka sözcük bulamamıştı... Nihayet camlar kırıldı, içeri dolmuşlardı. Yaralı Apo'yu öldürdüler. Kafasına ardi ardına iki kurşun sıktılar." Böyle anlatıyordu aynı evde yakalanan Kutsiye Bozoklar, Ahmet Muharrem'i. Son mermisine kadar düşmanla girilen çatışmada mermisi bittik-

ten sonra düşmana sağlam hiçbir değer geçmemesi için silahını parçaladığı çatışmada yoldaşlarına parti değerlerinin korunması ve düşmana teslim edilmemesi konusunda önemli bir gelenek bıraktı. Bugün belli noktalarda bulanıklık yaşanan parti değerlerinin korunması ve sahiplenilmesi Ahmet Muharrem'de somutlaşmaktadır. Neydi onu silahını kırıp düşmanın eline geçmesini engellemeye iten bilinç ve pratik? Bu, Parti değerlerinin kan ve can bedeli kazanıldığını bilince çıkarmaktır. İşte bu değerleri korumak ve sahiplenmek de bazen kan ve can bedeli olabilir. Ahmet Muharrem Proletarya Partisi saflarında

tam da 8 Mart günü silah elde toprağa düşmeleri daha da bir anlamlaştırmıştır 8 Mart'ın özünü. Onlar yaşamda edilgenleştirilmeye çalışılan, ikinci sınıf muameleye ve çifte sömürüye maruz kalan kadınların sınıfsız toplumlar oluşturulmadan kurtulamayacağını anlattılar yaşamlarıyla. 8 Mart'ta Tokat Bağdere'sinde erkek yoldaşlarından Kemal Tutuş'la birlikte karşılarken ölümü kadının kurtuluş türküsünü de yazdırlar bir kez daha. Ve 8 Mart'ta tüm emekçi kadınlara yaşamlarını armağan ederek uğurlandırlar ölümsüzlük diyarına. Sınırlı yaşamlarında bir kadının neler yapabileceğini, kadınların maruz kaldığı her

ihbarcısını cezalandırma eyleminde titize basarak. Sınıf mücadelesi içerisinde yer alan birçok kadın yoldaşın edilgenlik yaşadığı koşullarda o bir komutan olarak bir kadının neler yapabileceğini somutlaştırdı. 1990 yılında tanıştığı Proletarya Partisi saflarında 8 Mart 1999'da şehit düştüğünde TKP/ML üyesi ve TIKKO'nun komutanlarından-

Abisi Yaşar Sağdıç da Proletarya Partisi şehidi olan **Münire Sağdıç** İstanbul Ümraniye'de tanışmıştır devrimci düşüncelerle. '93 yılında TMLGB işçisem alanında faaliyete sürdürmeye başlayan Münire Sağdıç '95 yılında yapılan

Münire Sağdıç-Kemal Tutuş-Ayfer Celep

bu geleneğin yaratılmasında mütevazı bir adım atmıştır. Ve bu gelenek daha sonra tıpkı "**Ser verip, sır vermem**" geleneği gibi şekillenmiştir saflarımızda da. Ve Mehmet Demirdağ yoldaşın dediği gibi "**Partinin her türlü malzemesini gözbebeğimiz gibi koruyalım**" ifadesi bu geleneğin devamcısı olmuştur. Kuşkusuz Parti bilincini açığa çıkarmadan parti değerlerini koruma ve sahiplenmede de sorunlar yaşanılması kaçınılmazdır. Bugün böyle bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Belli noktalarda yaşanan bulanıklıklar bizlere parti değerlerine yeterli önemi verememizi de beraberinde getirebilmektedir. Şu soruyu hepimizin kendisine sorması lazım. Birilerinin can ve can bedeli sahiplendikleri parti değerlerini bizler ne kadar sahipleniyoruz. Bu soruya verdiğimiz yanıt ne ise aslında Muharrem şahsında şehitlerimizi de o boyutta sahipleniyoruz demektir.

8 Mart bir kez daha anımlandı onlarla!

Prangalarını parçalamış kadınların

türlü şiddetin alın yazgısı olmadığını ve bunların çözümünün de yine kadının kendi ellerinde sınıf mücadelesinde somutlaştığını gösterdiler Zilanlar, Sabolar, Barbaralar, Meraller ve adını sayamadığımız yüzlerce, binlerce devrim şehidi kadınlarımız gibi. Özellikle Proletarya Partisi saflarında yüklenmiş görev ve sorumlulukların bilinciyle hareket ederek kadın partizanları mücadelesinin her alanında öne çıkarma, aktifleştirme politikalarına güçlü bir yanıt olmuşlardır Ayfer Celep ve Münire Sağdıç. Onlar hemen her gün burjuva medyada yüzü boyalı metalar haline getirilmeye çalışılan kadınların aksine elde silah emekçi kadınların kurtuluş yolunu işaret etmektedirler. Aynı zamanda TIKKO'nun kadın komutanlarından olmaları nedeniyle bir takım statükoları parçalamanın adı da olmuştur Ayfer Celep. Proletarya Partisi saflarında örgütlendikten sonra her türlü görevi kabul etme noktasında tereddüt yaşamayan Ayfer Celep hesap sorma bilincinin de önemli bir pratiğini yaşamış geçirmiştir, Özgür Kemal Karabulut yoldaşın

bir operasyon sırasında gözaltına alınmıştır. İşkencehanelerde ser verip sır vermeme geleneğini sürdüren Sağdıç iki yıl kaldığı hapis hayatının ardından bir süre daha TMLGB bünyesinde faaliyete sürdürür. 1998 yılında Karadeniz'deki gerilla faaliyetine katılmıştır.

Kemal Tutuş ise Tokat'ta lise yıllarında tanıştığı Proletarya Partisi düşünceleriyle. Küçük yaşına rağmen 17 yaşında yerini almıştır gerilla saflarında. Kemal Tutuş gerilla faaliyeti sırasında gerek askeri gerekse de siyasal açıdan pratik süreç içerisinde gelişim gösteren özelliğiyle dikkat çekmiştir.

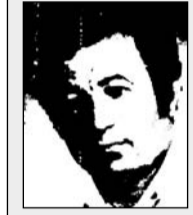
8 Mart'ın yaklaştığı bugünlerde Münire ve Ayfer'in 8 Mart 99'da haykırdıkları kavgayı taşımamız gerekir. 8 Mart çalışmalarımızda çaldığımız her kapıda, yaptığımız her konuşmada, dağdığımız her bildiride, yaptığımız her afişte, 8 Mart günü alanlarda attığımız her sloganlarda bu şiarları haykırarak. Haykırarak ki "**Kadının kurtuluşunun devrim olmadan, kadın olmadan da devrimin olmayacağını**" anlatabilelim.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

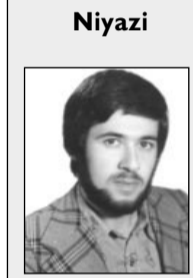

Binalli YİĞİT: Dersim Pülümür doğumludur. Yoksulluk nedeniyle Almanya'ya gider. Burada örgütlü mücadelenin önemini kavrayarak militan bir örgütleyici olur, **ATİF**'in örgütlenmesinde büyük çaba harcar. Almanya'dan dönerken **12 Mart 1979**'da Şerefi Koşar yakınlarında geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirir.

Mustafa AKDAL: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

Niyazi GÜNDOĞDU: 1956 yılında Sivas Hafik'te doğdu. İstanbul'da mücadele yürüttü. **Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği** (Ok-Der) başkanlığı yaptı. 1977'de gözaltına alınarak tutuklandı. Hapishaneden çıkınca askere alındı. Memleketine döndüğünde **16 Mart 1983**'te tekrar gözaltına alınarak bir gün sonra işkencede katledildi.

Hıdır YILDIZ: 1968 Dersim Hozat Amutka köyünde doğdu. Yoksulluk nedeniyle okuyamadı ve hayvancılık yapmaya başladı. Gerillayla ilişkisi küçük yaşlarda başladı ve aralarına katılmak için can atar. 17 yaşındayken gerillaya katılır. **17 Mart 1985**'te içinde bulunduğu birlik Hozat Mistiken'de pusuya düşer. Burada vurulur ve yaralı olarak düşmanın eline geçer. Düşman sorguda kendisinden bir şey alamayınca kurşuna dizek katlede.

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

✓Dünya ilerliyor, gelecek aydınlıktır, tarihin bu genel akımını hiç kimse değiştiremez. Halkın zafere güvenini sağlamaya yardım etmek amacı ile dünyanın gelişmesi ve parlak geleceği hakkında halk arasında durmadan propaganda yapmalıyız.

Mao, Seçme Sözler, s. 46

✓Nereye giderlerse gitsinler, yoldaşlarımız yığınlarla iyi ilişkiler kurmalıdır, yığınlarla ilgilenmelidirler ve karşılaştıkları zorlukları yenmeleri için onlara yardım etmelidirler. Halk yığınlarıyla birleşmeliyiz ve ne kadar çok kişiyle birleşirsek, o kadar iyi olacaktır.

Mao, Seçme Sözler, s. 89

Pusulaya

Tartışmalarımızı pratik üzerinden yürütmeliyiz!

Sınıf mücadelesinde genel anlamda gelişmelerin ana yönünü ve ortaya çıkaracağı sonuçları tespit etmek tek başına bir anlam ifade etmez. Yapılan bu belirlemelerin anlam kazanması için, bu gelişmelere uygun olarak çok yönlü ve kapsamlı pratik adımlar atmak gerekir. Çünkü bu adımlar, bizim sorunlara daha çok vakıf olmamıza, tartışmaları akademik düzeyden çıkararak daha somut noktalarda üzerinde yoğunlaşmamıza vesile olacaktır.

Bugün açısından baktığımızda neredeyse her devrimci yapı, devrimci saflardaki yozlaşmadan, önderlik sorunundan, mücadelelerin ve koşulların zorluğundan söz ediyor. Elbette ki bunların tartışılmasına yol açan bu sorunların varlığıdır. Dolayısıyla sorunların varlığına dikkat çekmek, bu yönlü tartışmalar yürütmek gereklidir. Ama daha da gerekli olan ortaya çıkarılan sonuçlar doğrultusunda pratik adımlar

atmaktır. Pratiğin önemi, pratiğin belirleyiciliğine dair yapılan vurguların nedeni budur.

Açık olan şu ki; tespit edilen olumsuzlukların, somut pratikler üzerine tartışılması daha eğitici ve kavratıcı olur. Örneğin yozlaşmadan söz ediyoruz. Bu yozlaşmanın ideolojik planda, çalışma tarzında, özveri ve fedakârlık noktasında, kolektivizm sorununda, birey veya bireyler üzerinde kendisini nasıl gösterdiğini net olarak ortaya koymalıyız.

Ama tüm bunları diyebilmek için yukarıda altını çizdiğimiz konulara dair genel anlamda MLM bir bakış açısına sahip olmamız gerekir. Eğer bu konularda yeteri kadar bir birliğe ve pratik tecrübeye sahip değilseniz, değerlendirmelerimizde subjektivizme düşebiliriz. Bu anlamıyla günümüz koşullarında kolektivizme, özveri ve sorumluluk olgularına sıkça vurgu yaparken, kolektif

bir çalışma pratiği içinde bireyin rolünü de ortaya koymaktan geri durmamalıyız. **Elbette ki kolektif çalışmayı pratik olarak yadsıyan bireyci yaklaşımlarla sınıf mücadelesinde bireyin rolü gerçekteki asla birbirine karıştırmamalıyız.** Bunlar tamamen farklı şeylerdir. Yine sorumluluk, disiplin, zorluklarla mücadele vb. tüm değerlendirmeler ideolojik duruştan, ideolojik kavrayıştan bağımsız olgular değildir.

Şurası açık ki, devrimci mücadelede, örgütlü yaşamda her bireyin önemi vardır. **Her birey dönen çarkın bir dişidir.** Dişlinin birinin bozulması makinenin işleyişini direkt etkiler. Burada iki şey oldukça önemlidir. **Birincisi**, bireyin kendi rolünü ve önemini objektif olarak kavraması. **İkincisi** bu çarkın dişileri olan her bireyin doğru yerde görevlendirilmesi. Eğer çarka uygun bir diş değilse, oynaması gereken rolü oynayamaz. Ve makinenin işlerini direkt olarak etkiler.

Daha da somutlayacak olursak, örgütlü mücadelede herkesin mutdaka yapacağı bir iş vardır. Yani "hiç kimse gereksiz değildir." Tüm mesele bireyin yapacağı o işi doğru tespit edip, açığa çıkaracak bir önderlik, bir yönlendir-

me noktasında düğümlenmektedir. Yetenekleri açığa çıkarmak, pratik bir çalışma, pratik bir denetim ve bütünüün işlerini-ihyaçlarını asgari düzeyde kavramakla mümkün olur.

Önemli bir diğer nokta da, **her devrimci militanın zorluklar ve sorumlulukların bilincinde olmak zorunda olduğudur.** Zorlukları teorik düzeyde bilmek ile onlarla birebir yüzleşmek ve bu yüzleşme neticesinde onlarla savaşmayı bir yaşam tarzı haline getirmek arasındaki farkı doğru kavramalıyız. Sorunlarla yüzleşmek, çözüm gücümüzü, sınıf savaşımının bir öznesi olmayı ne ölçüde içselleştirdiğimizi test eder bir niteliğe sahiptir. Eğer devrimciliği bir yaşam tarzı haline getirmişsek, bu zorlu sınavda başarılı oluruz. Ama bu konuda zaafı bir duruş içindeyse, zorluklar karşısında direnme-değiştirme gücünü gösteremeyiz.

Çünkü o direnmeyi gösterecek bir şekillenme, tarihsel sorumluluğa sahip değildir. "**Özgürlük zorunluluğun bilincine varmaktadır**" zorluklarla mücadele ise, tarihsel sorumluluk bilincinde olmaktır. Dolayısıyla bu iki olgu arasındaki ilişkiyi, diyalektik bağı doğru kurmalıyız. Şöyle ki, sınıf müca-

delesinde yenilgilerin, imkansızlıkların dahası her bakımdan kuşatılmışlıkların olabileceği gerçeğini kavrayanlar, bunun sınıf mücadelesinin bir parçası olduğu tarihi bilincine sahip olanlar, tüm bu zorluklar karşısında diz çökmeyiz. Bilakis bu zorluklarla savaşılması gerektiği tarihi sorumluluklarını hatırlayarak ileriye atılma cüretini gösterirler. Hiç kuşkusuz günlük sosyal yaşamımızda sıkça kullandığımız "sorumlu davranma, sorumluluk alma, sorumluluk altına girme" vb. tüm bu söylemlerin bir karşılığı, bir bedeli vardır. İşte bu emeği, bu bedeli ödemek için onun gerekliliğine inanma, o sorumluluğu taşıma bir ön koşuldur. Eğer bu noktalarda problemler bir durum söz konusu ise, sorumluluğa dair söylenen tüm bu söylemler anlamsızlaşır. Çünkü sarf edilen sözcüklerin pratik karşılığı yoktur. Ve sadece söylemden ibarettir.

Oysa sınıf mücadelesinde-partili yaşamda sorumluluk ve disiplin olguları, tüm örgütlü güçler tarafından kavranmak zorundadır. Burada sözünü ettiğimiz mekanik değil, bilimsel sorumluluk ve disiplindir. Bilinçli sorumluluk, atılan her adımın, yapılan tüm işlerin sorumluluğunun bilincinde olmak anlamına gelir. Aynı durum disiplin için

de geçerlidir. Devrimci çalışmalarımızda birileri söylediği için disipline uymayız. Devrimci çalışmada disiplin zorunlu olduğu için uyuyoruz. Devrimciliği bir yaşam tarzı haline getiren her militan disiplin ve sorumluluk bilinci noktasında ciddi sorunlar yaşamaz. Bu iki olgu bölüsel niteliklere sahip olan militanlar için su ve hava gibidir. Bencil-bireyci-anarşist tutumların temelinde sorumluluk değil, **sorumsuzluk** vardır. Sorumsuz tutumlar, kolektifin yaşamı, kolektif hareket tarzını yadsır, onlar için her şeyin temelinde önce "**ben**" olgusu vardır. Bu da her koşulda bencilliği, bireyciliği kökükler. Burjuva feodal egemenlik sistemin sürekli bencilliği bireyciliği, yabancılaşmayı köküklemesi tesadüfî bir durum değildir. Tam aksine sınıfsal konumlanışına uygun bir tutumdur. Proletaryanın sınıfsal konumlanışı ise tam bunun karşıtıdır. Onun temelinde **emek** var, **emekçiler** vardır. Ezilen yığınların kurtuluşunu sağlayacak kolektif sorumluluğu bencilliğin karşısındadır. Bu bakış açısında ben değil, biz vardır. Bireyin rolü "biz" içinde anlam kazanır. Biz'i yadsıyan, onu dışlayan her yaklaşım proleter bakış açısından uzak bir tutumdur.

YDG Genç Kadın Buluşması, Ankara'da 2 Mart'ta kadın sorunlarına dair yoğun gündemlerle gerçekleştirildi. Yaklaşık 3 aydır YDG'nin gündeminde olan buluşma, kadın sorununun temellerine, günümüzdeki şekillenmesine, buna dair yapılması gereken çalışmalara, mücadelenin şekline dair tartışmalarla şekillendi. Bazı alanlardan gelen arkadaşların buluşmaya program saatinde yetişememiş olmalarından ötürü gecikmeli başlamamız, ilk bölümün durağan, az tartışmalı geçmesi buluşmanın bazı olumsuzluklarıydı.

İlk gündem, YDG'nin genç kadın sorununa bakışı ve değerlendirmeleri üzerine oldu. Kadın sorunlarının sistemin bir uzantısı olduğuna değinip, çözümü için anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal bir kadın örgütlülüğüne olan ihtiyaç vurgulandı. Kadınların genelde sınıfsal tabanında sömürdüklerini, özeldense cinsiyetlerinden ötürü sömürdüklerini ve yaratılması gereken kadın mücadelesinin bu bakış açısıyla şekillendirilmesinin ve ezilmişliklerinin, toplumdaki soyutlanışlarının, kimlikleştirildiklerinin bu temellerde al-

YDG kadın buluşması gerçekleştirildi

gılanmasının gerekliliği üzerinde duruldu. Toplumun ataerkil yapısının getirisinin sadece kadınların erkekler tarafından baskı ve denetim altında tutulması olarak görülmemesi belirtildi.

Sunumların ardından, **serbest kürsü** bölümüne geçildi. Zaten katılacak arkadaşların hazırlıklı gelmelerinden ötürü bizler açısından oldukça olumlu geçti. Buluşma serbest kürsüdeki konuşmaların ardından yapılan yorumlarla, eklerle **eksikliklerin giderilmesi** şeklinde devam etti.

İkinci bölüm İstanbul YDG'den kurulan müzik grubunun müzik dinletisiyle başladı. Ardından örgütlü kadın sunumuyla YDG'nin örgütlü kadından beklentileri, verdiği sınıf mücadelesinin yanında, özde kadın sorununa dair çözüm arayışında bulunması gerektiği üzerinde duruldu. Ataerkil toplum bilincinin sadece erkeklerde bulunmadığı, kadınların da bu bilinçle yetiştildikleri gerçekliğiyle kendi içindeki devrimin ışığıyla mücadelenin yolunun açılacağı vurgusu yapıldı.

çilerinin ev içinde yaptırımının olması, kısaca; söz, yetki, karar haklarımızın savaşımını vermemiz gerekliliği belirtildi.

Sunumların ardından, **serbest kürsü** bölümüne geçildi. Zaten katılacak arkadaşların hazırlıklı gelmelerinden ötürü bizler açısından oldukça olumlu geçti. Buluşma serbest kürsüdeki konuşmaların ardından yapılan yorumlarla, eklerle **eksikliklerin giderilmesi** şeklinde devam etti.

İkinci bölüm İstanbul YDG'den kurulan müzik grubunun müzik dinletisiyle başladı. Ardından örgütlü kadın sunumuyla YDG'nin örgütlü kadından beklentileri, verdiği sınıf mücadelesinin yanında, özde kadın sorununa dair çözüm arayışında bulunması gerektiği üzerinde duruldu. Ataerkil toplum bilincinin sadece erkeklerde bulunmadığı, kadınların da bu bilinçle yetiştildikleri gerçekliğiyle kendi içindeki devrimin ışığıyla mücadelenin yolunun açılacağı vurgusu yapıldı.

Programın son kısmında,

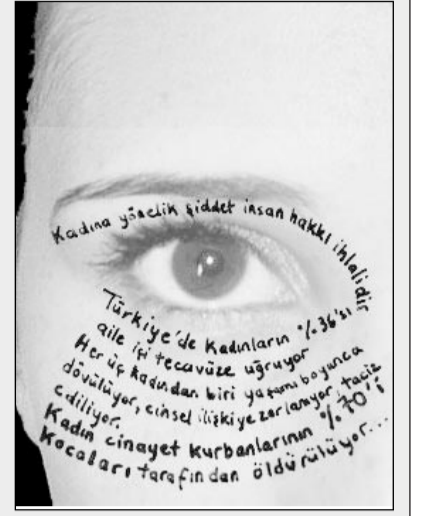
YDG'nin bir önceki sayısında yayınlanmış olan, **Kadın Komisyonu Taslağı** tartışıldı. Bazı ekler ve düzeltmeler tartışılıp, onaylandı. Öneri üzerine oylama yapılarak, **"8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadın Günü olarak kabul eder ve 8 Mart'ın ücretli resmi tatil olması için çaba harcar"** maddesi eklendi.

Oylama bitiminin ardından Türkiye Kürdistanı'ndan gelen arkadaşın Kürtçe ve Türkçe parçalardan oluşan müzik dinletisi yapıldı.

Yaşanan bu tecrübe, YDG'nin kadın mücadelesine bakışını netleştirmiştir. **"Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz"** söyleminin bizler tarafından daha fazla bilince çıkartılması gerektiği, bu bilincin ege-menlerde gelişmişliğini kadına yönelik tüm saldırılarından anlaşıldığı, bu yönüyle kadınların ve erkeklerin mücadeleyi büyütmeye, her türden hak arayışına sahip çıkma ve hatta bunun öncülleri olabilmeye vurgusuyla sonlandı.

(İstanbul'dan bir YDG'li)

Yorumsuz...

✓ **14 yaşındaki kıza tecavüz iddiası:** Samsun'da oturan 14 yaşındaki H.K. adlı kıza tecavüz ettikleri öne sürülen 3 zanlı yakalandı.

✓ **Tecavüzcü katil ve sevgili yakalandı:** Eskişehir'de de 43 yaşındaki Seniha Özsaçkı'yı 52 yerinden bıçaklayarak öldürüp 16 yaşındaki kızı A.Ö.'ye tecavüz eden 27 yaşındaki Gülbey Nadi Gölpek ile boşandığı eşi 20 yaşındaki Sevgi Kızıldağ'ın polis tarafından İzmir Narlıdere'de yakalandığı bildirildi. 15 Şubat 2008 tarihinde meydana gelen olayda Seniha Özsaçkı, eski kiracısı Gülbey Nadi Gölpek tarafından bıçaklanarak öldürülmüş kızı A.Ö.'de tecavüze uğrayıp fare zehiri içirtilerek öldürülmek istenmişti. 2 gün annesinin cesediyle aynı evde kalıp, polisler tarafından yarı baygın ve şok geçirilmiş halde bulunan lise öğrencisi A.Ö.'nün halen Eskişehir Osman-gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ndeki tedavisinin sürdüğünü bildirdi.

✓ **Kendisini döven kocasını tüfekte öldürdü:** ANTALYA'nın Bademağacı Köyü'nde yaşayan 36 yaşındaki 2 çocuk annesi **Esmâ Oktay**, kendisini sürekli dövdüğü gerekçesiyle 41 yaşındaki eşi Osman Oktay'ı av tüfeğiyle vurarak öldürdü. Çocuklarının gözü önünde kocasından dayak yiyen Esmâ Oktay, iki çocuğunu uyuştuktan sonra yeniden eşinin şiddetine uğradı. Genç kadın yatak odasında bulunan av tüfeğini alarak evin oturma odasında alkol alan kocasını vurdu. Kimseye haber veremeyen Esmâ Oktay, tüfekte birlikte Dağbeli Jandarma Karakolu'na giderek teslim oldu.

✓ **Fuhuşa zorlanan kadınlardan biri AIDS'li, diğeri 6 aylık hamile:** Muğla Emniyet Müdürlüğü ekipleri, Fethiye İlçesi'nde düzenlediği operasyonda, çoğunluğu Rus ve Ukraynalı yabancı uyruklu kadınlara zorla fuhuş yaptırdığı belirlenen 10 kişi yakalandı. Kadınlardan birinin AIDS hastalığına yol açan HIV virüsü taşıdığı, diğerinin ise 6 aylık hamile olduğu belirlendi. Çetenin, iş bulmak için Türkiye'ye gelen yabancı kadınları havalanında, Rusça 'Çocuk bakmak ister misiniz?' yazılı tabelalarla karşılayıp ağına düşürdüğü belirtildi.

Ezilen sınıfın en fazla ezilen, en fazla sömürüye maruz kalan, biz emekçi kadınlara, dostlara...

Günümüzde emekçi kadınlar çok büyük saldırılar görmektedir. Bence kadınlar şu anda sadece **yaralı bir kuş**. Ben inanıyorum ki, yarasının uyuşukluğu geçtikten sonra acısıyla beraber iyileşip uçmaya başlayacak. **Kadınlarımız da öyle değil midir?** Emegiyle, çabasıyla iyileşip uçacak, isyankârlaşacak, işte o zaman gökyüzü bambaşka bir gökyüzü, dünya ise bambaşka bir dünya haline gelecektir.

Sizce biz emekçi kadınlar gerçek bir hayat yaşayabiliyor muyuz? Yoksa kendi hayatımızın dışında uyuşuk bir yaşama mı alıştırdılar bizi? Töre cinayetleri bunlara en güzel örnektir. **Gençler, kadınlar, isyan ettikleri için mi töre cinayetleri oluyor?** Kendi yaşamını, hayatını istedikleri için birçok şeye maruz kalıyorlar.

Bugün kadınlar gerek yolda, gerek arabalarda sırf kadın oldukları için gerekse de işyerlerinde her türlü tacize uğruyorlar. Yabancı eller vücutlarımıza değişiyor. Bu ellerin kırılı-

lıp, yakılması yerine o ellerden sadece ve sadece 57 YTL istiyorlar. Bu mudur kadını korumak?

Emekçi, isyankar kadınlarımız!

Siz ne patron ne devlet ne de koca veya yabancı erkekler tarafından ezilmeye, sömürülmeye mahkûm değilsiniz. Korkmaya, kaçmaya, gizlenmeye, bir kenara çekilip susmaya hiç

mahkûm değilsiniz, değiliz. Ben henüz 16 yaşında olup korkmuyorsam, küçüklüme, gençliğe örnek, siz büyüklüme de yeni fikir, yeni bir ders olmak isterim.

Elimde **Dilek'ten, Barbara'dan, Zilan'dan, Nergiz'den** aldığım hala gurur bir alevle yanan meşalem, meşalemiz var. Benim meşalem toprağa kadar yani ölüme kadar yanacak. Bir tünel vardı eskiden, korkunç ve karanlık. Dilanlar, Zilanlar, Nergizler, Barbaralar meşaleleriyle o tüneli aydınlatıyorlar ve tünelin sonunda da bizleri bekliyorlar. Emekçi sınıflarımızla beraber tüneli tamamen aydınlatalım. Meşalelerimiz hiç sönmessin. 8 Mart'lara ve daha nice tarihlere sahip çıkalım, meydanlara inelim. Tünelimizi aydınlatalım ki meşalemiz gurur yansın. Nice emekçi yoldaşlarımız o meşalelerde alevlensinler. Artık tünel meşale taşıma sırası bizlerde, örgütlenmede. Haydi kadınlar, genç yoldaşlar!

(Gazi Mahallesi'nden İK okuru bir genç kadın)

Güldünya Tören unutulmadı!

Güldünya Tören, adına **"namus"** denilen bir cinayete yaşamdan kopartılışının 4. yıldönümünde unutulmadı. Onun ismi töre ve namus cinayetlerinde bir simge haline geldi. 25 Şubat 2004'te, İstanbul Bakırköy Devlet Hastanesi'nde 21 yaşındayken, kardeşleri tarafından katledilmişti. Tezisesinin kızının kocası tarafından tecavüze uğrayınca intihara zorlanan ama bu yazgıyı kabul etmeyen Güldünya kurtuluş umuduyla gelmişti Bitlis'ten İstanbul'a... Büyük şehir onu da içine alır, korurdu belki. Tecavüz sonucu hamile kalmış ve doğurduğu oğlunun adını Umud koymuştu. Belki de en hasret olduğu isimdi bu onun için. Umudunu yitirmek istemiyordu. Ama töreler onu burada da rahat bırakmadı. Küçükçekmece'de sokak ortasında vuruldu. Kaldırıldığı hastanede, kapıda polislerin durduğu bir odada yarım kalan "iş" tamamlandı. İstanbul'un orta yerinde iki kurşunla hiç yaşayamadığı yaşamına son verildi.

Başka Güldünyalar olmasını diye verilen bir mücadelenin ifadesi olarak Bitlis'te kurulan **Güldünya Kadın Derneği**, onu ölüm yıldönümünde unutulmadı. Dernek binasında düzenlenen anmada konuşan Dernek Yöneticisi **Mine Şerefhanoglu**, kadınlar olarak Güldünya Tören'in anısını yaşatmak için Güldünya Tören'in adını derneklerine verdiklerini söyledi. Şerefhanoglu, amaçlarının bölge kadınlarına uygulanan vahşeti engellemek ve Türkiye toplumunun bölge kadınının yaşadığı bu trajediye duyarlılığını sağlamak olduğunu da dile getirdi. Şerefhanoglu'dan sonra söz alan kadınlar, kadına yönelik şiddetin önüne geçme yöntemlerini tartıştı. 3 saat süren toplantı soruların yanıtlanmasıyla son buldu.

GSS haklarımızı buduyor!

Bugüne kadar gerçekleşen en kapsamlı sosyal yıkım saldırısı olarak adlandırılabilir SSGSS Tasarısı'na karşı oluşturulan Platform tarafından gerçekleştirilen çok sayıda eylem ve etkinliği yanı sıra tek tek kurumlar da yaptıkları eylemlerle yasayı protesto ediyorlar. SSGSS karşıtı eylemlerden biri de, 22 Şubat'ta, EKD Kartal Şubesi tarafından gerçekleştirildi. Saat 13.00'de, Kartal Sağlık Ocağı önünde toplanarak, üzerinde "GSS haklarımızı elimizden alıyor" yazan bir pankart açan EKD'li kadınlar, tasarının kadınlara dönük büyük hak gaspları içerdiğine vurgu yapan bir açıklama yaptılar.

Yasanın, kadınların emzirme hakkından, kreş hakkına kadar bir dizi hakkını elinden aldığına vurgu yapılan açıklamada, ayrıca sağlıktan kısılan paranın, savaşa harcanacağına da değinilerek, Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük şu süreçte gerçekleştirilen sınır ötesi harekâta da vurgu yapıldı.

(Kartal)

Eşit işe eşit ücret!

"2008 8 Mart'ı yaklaşırken yaşamın her alanında baskıyı yaşayan, sömürüyü iliklerine kadar hisseden, ezilen, horlanan, aşağılanan emekçi kadınların çaresiz ve çözümsüz olmadığını bir kez daha haykıracağız"

Fabrikada, atölyelerde azgınca sömürülenler... Her gün yoksul semtlerin çamurlu sokaklarından zengin semtlerine gündeliğe gidenler...

Ev işlerinin, çocuk bakımının değişmez kölesi olan, emperyalist savaşımlara açlığa, yoksulluğa mahkûm edilen, tecavüze uğrayan, yaşamı dört duvar arasına hapsedilenler, Kürt olduğu için kimliği inkâr edilen, dilini kullanamayan, tacizlere ve tecavüzlere uğrayan, evde sokakta işyerlerinde gözaltında şiddete maruz kalan kadınlar!

Alinteri, BDSP, DHD, HÖC, Kaldıraç, Odak ve Partizan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde yapacakları eylemi Yüksel Caddesi'nde yapılan bir basın açıklaması ile duyurdular. Basın açıklaması 8 Mart gibi onu doğuran koşulların da dün kalmadığının vurgulanmasıyla başladı. Açıklamada "8 Mart 1857'de 40 bin dokuma işçisi kadının insanca çalışma koşulları için yükselttiği mücadele bugünde

emekçi kadınların kurtuluşu için yol göstermeye devam ediyor. 1857 yılında Amerikalı tekstil işçisi kadınların **'Eşit İşe Eşit Ücret'**, **'8 Saatlik İşgünü'**, **'Sendika Hakkı'**, **'İnsanca Yaşam'** gibi taleplerle ayağa kalkmasından bugüne emekçi kadınların sömürsü ve ezilmişliği artarak devam etmekte" denildi.

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel ve sınıfsal özünü vurguların yapıldığı açıklamada "2008 8 Mart'ı yaklaşırken yaşamın her alanında baskıyı yaşayan, sömürüyü iliklerine kadar hisseden, ezilen, horlanan, aşağılanan emekçi kadınların çaresiz ve çözümsüz olmadığını bir kez daha haykıracağız" denildi. Basın açıklaması 8 Mart Cumartesi günü düzenlenecek eyleme yapılan çağrı ile sonlandırıldı. Basın açıklamasında **"Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü"**, **"Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye son"**, **"Kadının kurtuluşu devrimde sosyalizmde"** sloganları atıldı.

(Ankara)

"Özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri"

Emekçi Kadın Komisyonları tarafından düzenlenen **"Emekçi Kadın Kurultayı"** 24 Şubat'ta Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Bostancı'da bulunan toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Saat 11.00'de, salonda bulunanların "Emekçi Kadınlar özel mülkiyetin boyunlarına taktığı prangaları kırıyor! Yüzyıllardır hüküm süren karanlık, sömürü cehennemi ve sefalet koşulları, kadın emekçilerin adınımları ile sarsılıyor. Evde fabrikada tarlada köle ilan edilenler, efendilerinin tahtını yıkmak için bir kez daha sahneye çıkıyorlar!" sözleriyle

selamlanmasının ardından başlayan Kurultayda, kadının kurtuluşunun kadın-erkek omuz omuza mücadeleden geçtiği vurgusu öne çıktı.

Kürsüden yapılan konuşmalarda ağırlıklı olarak, kadının üzerindeki çifte sömürüye, eşitsizliğe ve çok yönlü baskıya vurgu yapılarak, emekçi kadınlar mücadeleye çağrıldı.

Sık sık 8 Mart vurgusu yapılan ve 8 Mart'ın önemine de değinilen konuşmalar, çeşitli iş alanlarından katılan kadınlar tarafından gerçekleştirildi. Çalışan kadınların yanı sıra, ev emekçisi kadınların da, kendi

sorunlarını dile getirdiği Kurultayda bir de sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Tersane işçileri adına da bir konuşma yapılan kurultayın birinci bölümü, **"Kadınların örgütlenme ve mücadele sorunu"** başlıklı tebliğin sunumuyla bitti. Kurultayın ikinci bölüm ise, 8 Mart üzerine yapılan bir konuşmayla başladı ve sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Partizan, Demokratik Kadın Hareketi, **Emekli-Sen Kartal Şubesi**, Novamed işçileri tarafından gönderilen mesajların da okunduğu Kurultayın son bölümdeki konuşmalara, mücadele deneyimlerinin aktarılması ağırlığını vururken, Kurultay bir müzik dinletisi ile sona erdi.

(Kartal)

Gazze Şeridi'nde binlerce kişilik insan zinciri

Siyonist İsrail'in Gazze'ye dönük saldırıları olanca hızıyla sürüyor. Roket ve füzelerle gerçekleşen son saldırılarda, çoğunluğu bebek ve çocuk olmak üzere, çok sayıda Filistinli yaşamını yitirdi. Filistin direnişi ise, bir yandan bu saldırılara karşı bir dizi askeri eylem gerçekleştirirken, diğer yandan kitlesel eylemler düzenliyor. En son kitlesel eylem, Gazze'de yaşayan Filistinlilere dönük kuşatma-ambargo eklenmiş ve Gazze'ye Dayanışma Günü ilan edilen 23 Şubat'ta hem dünyada hem de Gazze'de çok sayıda eylem yapıldı.

Gazze Şeridi'nde "Ablukaya Karşı Halk Komitesi" tarafından örgütlenen "insan zinciri"ne ise 40 bin civarında Filistinli katıldı. Bu insan zinciri aynı zamanda dünyada bugüne kadar oluşturulan en büyük insan zinciri olma özelliği taşıyor.

Eyleme özellikle okullardan çıkan öğrenciler yoğun bir katılım sağladı. Eylemde taşınan çok sayıda dövizin

üzerinde "Abluka bizi sadece güçlendirir", "Dünya Gazze'yi ölüme mahkûm etti" ve "Gazze'yi kurtarın" gibi yazılar bulunurken, eylemde bir konuşma yapan "Ablukaya Karşı Halk Komitesi" Başkanı Cemal El Kudari, "Bu protesto çok önemli. Filistin halkı yasal olmayan bir abluka altında ve bundan büyük acı çekiyor. Protestonun amacı, ablukanın kaldırılması için İsrail'e baskı yapmaktır" dedi.

Eylemciler abluka kalkıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar. Eyleme aktif bir katılım sağlayan FHKC, Filistin halkının ambargoya karşı birleştiğini söyledi ve tüm Filistin direnişinde de aynı şekilde birleşme çağrısı yaptı.

Gazze Şeridi'nde oluşturulan insan zincirinin yanı sıra, Filistin'in birçok yerinde de çok sayıda eylem gerçekleştirildi. Ayrıca dünya genelinde de 90'dan fazla şehirde eylemler yapılarak, Filistin halkıyla dayanışma şiarları haykırıldı.

Filistin halkına uygulanan ambargo kapsamında gerçekleşen elektrik kesintisi uygulaması ise, Mısır, Lübnan ve Filistin başta olmak üzere, yine dünyanın birçok yerinde Filistin yerel sataine göre sekizde beş dakika süreyle elektrikleri kapatma ve mum yakma eylemlerine protestolar edildi.

Bu eylemlerin gerçekleştiği gün Batı Şeria'nın kuzeyindeki Nablus kentinde bulunan Ayn Beyt Alma mülteci kampına bir baskın düzenleyen Siyo-

nist ordu, Ebu Ali Mustafa Tuğayla'nın üst düzey komutanlarından biri olduğunu iddia ettiği Majdi Mabrouk'u gözaltına aldı.

FHKC iki önder kadrosunu yitirdi

Filistin halkının emperyalist-Siyonist ablukaya karşı direnişini sürdürdüğü günlerde, Filistin davasının öncü güçlerinden FHKC, bir yandan İsrail'in

saldırılarına karşı eylemlerle cevap verirken, diğer yandan da iki önderini daha kaybetti.

FHKC Gazze Şeridi Merkez Komitesi üyesi Abdelazim Audeh Khader 'Anees', Siyonist İsrail tarafından tedavisi engellendiği için 18 Mart'ta Gazze'de yaşamını yitirdi. Uzunca zamandır hasta olan Khader, Gazze'den ayrılması engellendiği için yaşama gözlemlerini yumdu. Kendisi 1969'da ilk kez tutuklanarak, 12 buçuk yıl Siyonistlerin hapishanelerinde kaldı. Serbest bırakıldıktan sonra ise, İsrail tarafından Mısır'a, Mısır hükümeti tarafından da Suriye'ye sürgün edildi.

Bir diğer FHKC önderi olan, Abdel Rahim Mallouh ise, Filistin'de, Abbas yönetimindeki Filistin hükümetine bağlı bir hapishanede, şüpheli bir biçimde yaşamını yitirdi. Yapıldığı açıklanmadaki Mallouh'un ölümünden Abbas yönetimini sorumlu tutan FHKC, bu şüpheli ölümle ilgili bir araştırma komisyonu kurulmasını talep etti.

Almanya

Faşist Türk devletinin haftalardır hava saldırılarıyla devam ettirdiği işgal adımlarını bir adım daha büyütürken geçtiğimiz hafta içinde kara harekâtına başlaması Ulm'de yapılan eylemle protesto edildi.

Bu amaçla bir yürüyüş düzenlendi. Oluşturulan komitede yer alan **Yek Kom. ATIF, AGİF, ADHF** ve **MLPD** ortaklaşarak etkinliği sonucunu 1 Mart Cumartesi günü Ulm'de yüzlerce insanın katılımıyla yürüyüş düzenlendi. Konu ile ilgili açıklamaların, Almanca ve Türkçe ortak bildiri-lerin ardından başlayan yürüyüş atılan canlı ve öfkeli sloganlar eşliğinde son buldu. **Ulm ATİK**

Filipinler

Filipinler halkı, ABD güdümlü Filipinler Başkanı Gloria Macapagal Arroyo'ya karşı öfkelerini giderek yükseltiyor. Son günlerde sık sık düzenlenen ve binlerce kişinin katıldığı sokak gösterilerinin en sonuncusu 25 Şubat'ta, başkent Manila'da gerçekleşti. Arroyo'ya karşı, seçimlere hile karıştırmak, yolsuzluk, rüşvet gibi suçlamalar getiren geniş yığınlar eylemlerde "**Bizi bu Şeytandan kurtarın!**" diye haykurdular.

Porto Riko

Karayipler'de bulunan Porto Riko adasındaki 42 bin eğitim emekçisi, sınıfların küçük olmasını ve okul binalarındaki tadilatları protesto etmek, eğitim planı çıkarmak için daha geniş zamana sahip olmak ve ücretlerinin artırılması gibi taleplerle grev kararı aldılar. Porto Riko ABD'ye ait olmasına karşın, buradaki öğretmen maaşları ABD'dekinden 1/3 daha düşük. Grev geniş bir katılımı hayatı geçirirken, okul yönetimleri greve katılan olan öğretmenleri işten atmakla tehdit ettiler.

İspanya

Correos posta idaresine bağlı binlerce postacı, İspanya'nın başkenti Madrid'de bir araya gelerek, daha iyi çalışma koşulları ve ücretlerinin artırılması için kitlesel bir eylem gerçekleştirdiler. Posta çalışanları, iş koşullarının giderek ağırlaşmasından, buna karşın aldıkları ücretin en fazla 900 Euro olmasından şikâyetçiler.

Venezüella

Venezüella'daki Ternium Sidor Çelik işletmesinde çalışan binlerce çelik işçisi daha iyi bir ücret tarifesi için greve çıktılar. İşçilerin greve çıkmasıyla birlikte tüm üretim durdu. Devlete ait olan işletme Venezüella'nın en büyük çelik üreticisi ve yılda 4,5 milyon ton ham çelik üretiyor. İşletmede 5.400 kadrolu ve 9 bin sözleşmeli işçi çalışıyor. Sözleşmeli işçiler 350 küçük şirkete dağıtılmış durumdalar.

AB'deki her beş çocuktan biri yoksul!

Şu süreçte dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi, AB ülkelerinde de ırkçı-faşist politikalar eşliğinde gerçekleşen sosyal yaşamın sonucu olarak ortaya çıkan yoksulluğundan en fazla çocuklar etkileniyor.

AB-Sosyal Komiserliği tarafından yapılan bir araştırmanın sonuçları, AB ülkelerinde yaşayan her beş çocuktan birinin yoksul olduğunu göstermekte. Araştırma sonucu, bu sayının alarm verici olduğu kadar, Avrupa'daki toplumsal sorunların ne kadar büyük olduğuna da işaret etmekte. Almanya ise yoksulluk oranı en yüksek ülke ise Almanya. Almanya'daki çocukların % 12'si yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Ülke grevlerle sarsılırken, yoksulluğun faturası göçmenlere çıkarılıyor

Alman emperyalizminin temsilcileri ise, bu büyük yoksullaşmayı, işsizliği ve sosyal yıkımı burada yaşayan göçmen işçilere fatura etme çabalarını sürdürüyorlar. Bu çabaların bir parçası olarak hayata geçirilen ırkçı-şoven politikalara bağlı kundaklama vb. olaylara ise her gün yenileri ekleniyor, bir-biri ardına yeni yangın vakaları yaşanıyor.

Geniş yığınların dikkati ırkçı saldırılar ve halkın çıkarlarından uzak gündemlerle meşgul edilirken, Siemens, BMW, Ver Di, Nokia gibi büyük sermayeye ait işyerleri, bir yandan kârlarının her yıl arttığını ilan ediyor, diğer yandan da birbiri ardına işyerlerini tasfiye ederek, binlerce işçiyi sokağa atıyor. Ancak, bu saldırı dalgasını geri püskürtmeye çalışan işçi-emekçiler, Almanya'nın dört bir yanında gerçekleştirdikleri grevlerle, Alman emperyalist sermayesine zor günler yaşatmaya, onların korkulu rüyası olmaya devam ediyorlar.

Fransa işgaller ve grevlerle sarsılıyor

Dünyanın önde gelen otomobil lastiği üreticisi Michelin'in, Fransa'nın Toul kentinde bulunan fabrikasını kapatacağını açıklaması üzerine, fabrikada çalışan 826 işçi fabrikayı işgal etti.

Fabrikayı işgal eden işçiler ayrıca 2 fabrika yöneticisini de rehlin aldılar. Fabrikaya giriş çıkışları da engelleyen işçiler, girişleri yaktıkları lastiklerle kapattılar.

İşgal eylemi 4 gün boyunca sürdü. Bu radikal eylemin ardından işçilerle anlaşmaya yanaşan Michelin yöneticileri, işçilere çalıştıkları her yıl için 2600 Euro tazminat vermeyi veya fabri-

kaya ait başka iş yerinde çalışmaya devam etmelerini kabul etti.

Bir başka işçi eylemi ise, Paris'in en lüks restoranlarından La Grande Armee-Nine'de kaçak çalıştırılan işçiler tarafından gerçekleştirildi. İşçilerin çalıştıklarının tespit edilmesiyle birlikte, sınır dışı edilme kararı alınması üzerine 5 gün boyunca restoranı işgal ettiler. İşçiler sınır dışı edilmelerinin engellenmesini yanı sıra, aşırı çalışma saatlerinin kaldırılmasını ve ödenmeyen fazla mesai ücretlerinin ödenmesini talep ettiler.

Bir diğer grev ise, Carefour'un Grand Littoral'de bulunan iş yerinde çalışan işçiler tarafından gerçekleştirildi. Burada çalışan işçiler 16 gün boyunca sürdürdükleri grevin sonucunda ücret artışı, haftalık çalışma saatlerinin azaltılması gibi taleplerini kabul ettirdiler. Buradaki grev sırasında işçiler iki kez polis saldırısına uğramış ve çok sayıda işçi yaralanmıştı.

Bu grev ve direnişlerin yanı sıra, otobüs şoförleri, ulusal matbaa işçileri ve L'oreal, Air France ve Air Senegal işçileri de ücret artışı ve daha bir dizi taleple greve gittiler.

Hamburg'da Har(a)çsız bir eğitim için yürüyüş

Yaklaşık 500 üniversiteli, öğrenci ve aile 21 Şubat günü har(a)çsız bir eğitim için yürüdüler. Yürüyüş boyunca konuşmacılar sosyal dışlanma yerine sosyal dayanışma noktasında sık sık vurgu yaptılar. Hamburg eğitim politikasının sosyal olmadığı da sık sık dile getirildi. Üniversite- den konuşan bir temsilci; öğrenci harçlarını boykot ettikleri için okuldan atılan öğrencilerin CDU (Hıristiyan Demokrat Birlik) Partisi için bir anlam taşımadığını söyleyerek "Bunun için 24 Şubat Pazar günü yapılacak seçimlerde, senatonun eğitim politikasının yanlış olduğu görülecektir" dedi.

Kısa bir süre önce sırf merkezi Hamburg Üniversitesinde harç ödeyemedikleri için yaklaşık 1000 öğrenci okuldan atıldı. Geçen yıl da yaklaşık 2000 öğrenci har(a)ç parası bulamadığı için okuldan atılmıştı.

Sık sık "Herkes har(a)çsız eğitim", "Biz buradayız ve sesimiz gür çıkıyor, çünkü eğitim hakkımızı çalıyorlar" sloganları atıldığı yürüyüşte Hamburg YDG olarak da yerimizi aldık. Hazırlamış olduğumuz "Belediye başkanını ve eğitim senatörünü üniversiteden atın!", "Har(a)çları kaldırın!" YDG imzalı dövizlerinin yanı sıra ATİK ve ILPS bayraklarıyla yürüyüşe katılım sağladık. **ATİK YDG**

Tekstil işçileri yüksek ücret için alanlarda

Mısır'ın Mahalle bölgesindeki çalışan 27 bin tekstil işçisi hem ekonomik taleplerini dile getirdikleri hem de ABD güdümlü Mübarek rejiminin son bulmasını haykırarak bir eylem yaptılar. Ortadoğu'nun en büyük fabrikası olan tekstil fabrikasının işçileri geçmiş dönemlerde de güçlü eylemler yaparak, hükümete taleplerini kabul ettirmişlerdi. Bu son eylemde kitlesel olarak fabrikadan çıkan işçiler, "**Kahrolsun Mübarek**" sloganları atarak yürüyüşe geçtiler. İşçilerin yürüyüşüne halktan da yoğun bir destek gelirken, en az 10 bin kişi işçilerin kortejine katılarak, destek verdi. Eylem fabrika içinde gizlice ve solcular tarafından örgütlenmişti. Eylemle birlik-

te patron polis çağırırken, eylemciler patronun üzerine yürüyerek, polisi de geri püskürttüler.

Mısır'da son dönem artan işçi-emekçi eylemleri ise, sadece Mısır hükümeti tarafından değil, emperyalist güçler tarafından da tedirginlikle izleniyor.

Çünkü geçtiğimiz haftalarda ambargoya karşı ayaklanan Filistinliler, Mısır'ın sınır duvarını havaya uçurarak, buraya geçtiklerinde Mısırlı emekçiler Filistin halkıyla dayanışma eylemleri yapmış ve sınırı geçen Filistinlilere dönük şiddete başvuran Mübarek hükümeti geri adım atarak, Filistinli direnişçilerle görüşmek zorunda kalmıştı.

Evrensel Bakış

Halkların çıkarı devrimci değişimdedir

Emperyalist kıskırtmalar sonucu büyük bir kaos ortamına sürüklenen, iç savaşın eşğine gelen Pakistan, geçtiğimiz günlerde genel seçimlere gitti. Bu seçimler, ABD ile yapılan anlaşma sonucu ülkesine dönen Benazir Butto'nun, geçtiğimiz yılın sonlarına doğru bir suikastle öldürülmesinin ardından tırmanan çatışmalar nedeniyle ertelenmiş ve ancak 18 Şubat'ta gerçekleştirilebilmişti.

Seçimler ABD kuklası Müşerref açısından tam bir hezimete dönüştü. Seçimlerden zaferle çıkanlar ise, Butto'nun Halk Partisi ile Nevaz Şerif'in Müslüman Ligi oldu. Her ikisi de egemen sınıfların temsilcisi olan bu partilerin, bugüne kadar sürdürülen emperyalist patenti politikalarından bir kopuşu getirmesi ise beklenmiyor.

Seçim sonuçlarını dikkatle izleyenle-

rin başında ise ABD geliyor. Pakistan'da birçok gizli-açık askeri operasyon gerçekleştiren ABD emperyalizminin en büyük kaygısını ise, bu operasyonları bundan böyle rahatlıkla sürdürüp-sürdüremeyeceği vb. kaygılar oluşturuyor. Özellikle de Afganistan sınırındaki bölgelerde gerçekleştirilen bu operasyonlar aynı zamanda Pakistan hükümetinin bilgisi dâhilinde gerçekleşiyor.

Ancak seçimlerden zaferle çıkan ve önde ABD karşıtı olmayan her iki partinin de, Müşerref'i seçim kampanyaları boyunca ABD kuklası olarak niteleyerek, halktan oy toplaması, yapılan kanunoyu yoklamalarında Pakistan halkının % 90'larına varan bölümünün ABD karşıtı olduğunun ortaya çıkması, hem bu iki partinin hem de ABD'nin işini zora sokacak gibi görünüyor. Şimdi, resmi açıklamalarında

ABD karşıtlığını kullanan bu partilerin, bu söylemlerine uygun hareket edip-edemeyeceği, bu süreçten sonra Pakistan'ın politik yaşamında uzun süre kalabilmenin tek yolu olan, halkın büyük çoğunluğunun eğilimini dikkate alıp almayacakları merakla bekleniyor.

Buradaki iktidar değişikliğini kendi lehine bir değiştime dönüştürme çabası içinde olan ABD emperyalizmi için Pakistan'ın önemi hala oldukça büyük. Çünkü burada kendi aleyhine oluşabilecek bir istikrarsızlığın, başta Afganistan ve Irak olmak üzere, bir bütün olarak Ortadoğu'daki işgal politikalarında, bugün yaşanan daha büyük bir istikrarsızlığı getireceğini biliyor. Bunun içindir ki, Pakistan'da ortaya çıkan "değişimi" olabildiğince kendi lehine çevirmeye çalışıyor.

Emperyalistlerin son dönemde kendi lehlerine bir "değişim" beklentisine girdikleri bir diğer ülke ise Küba. Küba Devlet Başkanı **Fidel Castro** geçtiğimiz günlerde tüm görevlerinden çekildiğini açıkladı.

Castro'nun görevden çekilme kararı tüm dünyada yankı bulurken, bu durumu

en yakından izleyen ülke hiç kuşkusuz yine ABD emperyalizmi oldu. ABD, Castro'nun çekildiğini açıklamasının hemen ardından "Küba'nın demokrasiye geçişine yardımcı olmaya hazır olduğunu" açıkladı.

Ancak Küba halkı ABD'nin "demokrasi" den neyi kast ettiğini çok iyi bilmekte. Çünkü ne 1961'deki işgal denemesini ne on yıllardır süren ambargoyu ne de ülkeyi istikrarsızlığa sürüklemeye adına, CIA tarafından Castro'ya dönük gerçekleştirilmeye çalışılan, sayısız suikast girişimini unutmuş değiller.

Şimdi Castro'nun çekilmesi, AB emperyalistlerinin Küba'ya dönük iştahını da kabartmış bulunuyor. Küba ile ilişkileri zaten öteden beri ABD kadar kötü olmayan bu güçler de "Küba'da değişim başladı ve Avrupa, bundan böyle ülkeyi yönetecek olan politik önderlere, barışçıl bir değişime geçmek üzere yardımcı olmaya hazırdır" türünden açıklamalar yapmakta gecikmediler.

Şunu vurgulamak gerekiyor ki, Castro ve Che Guevara bundan 50 yıl önce adadaki yönetimi ele geçirdiklerinde

Diktatör Batista iş başındaydı. Ada Batista döneminde zengin Amerikalıların seks cenneti ve büyük toprak sahiplerinin kitleler üzerindeki zulmünün had safhada olduğu bir yedi. Küba devrimiyle birlikte halkın günlük yaşamında, iş güvencesi, ücretsiz sağlık hakkı, eğitim, barınma gibi konularda kazanımlar oldu.

Ancak reformistlerin iddialarının aksine, Küba hiçbir zaman sosyalist olmadı. Burada sosyalizm adına hâkim olan en fazla, Sovyetlerde 1956'da SBKP'nin 20. Kongresiyle birlikte başlayan, modern revizyonizmin ya da bir başka deyimle, kapitalizmin restorasyonu sürecinin, yansımaları oldu. Bu süreçte RSE'ne bağımlılık ortaya çıktı. Küba halkı on yıllar boyu bu bağımlılığın faturasını ödemek zorunda kaldı.

Ekonomik ve toplumsal çöküntü bürokratik-kapitalist kampın (modern revizyonizmin) çökmesinden sonra da sürdü. Küba halkı eskiden olduğu gibi, şu anda da çok fakir. Örneğin hastanede çalışan herhangi bir psikoterapistin aylık ücreti 260 Peso, yani 10 dolar. Sıradan bir işçinin aylık kazancı ise 160 Peso. Bu pa-

rayla yaşamak ise mümkün değil. Bunun içindir ki çok sayıda Kübalı ek işlerde çalışmak zorunda kalıyor.

Küba sadece Rusya ile iyi ilişkiler içinde olmadı. Örneğin **Çin'e olan ekonomik bağımlılığın giderek artması** söz konusu.

Bugünlerde, Castro'nun görevden çekilmesiyle birlikte ortaya çıkan durumdan yararlanmaya çalışan başta ABD ve AB emperyalistleri olmak üzere, emperyalist güçler, tıpkı Pakistan gibi, burada da "değişim" olarak adlandırdıkları bu süreci, kendi lehlerine çevirmek için tüm güçlerini seferber edeceklerdir.

Kısacası, söz konusu "değişim" süreçleri, ne Pakistan halkının ne de Küba halkının çıkarlarına dönük bir "değişim" olmayacaktır. Gerçekte de zaten hiçbir şey değişmeyecektir. Gerçek ve halkların çıkarlarını gözetim bir değişim, ancak **köklü ve toplumsal** bir alt-üst yaratacak olan, devrimci bir değişimle mümkündür. Bu devrimci değişimi yaratacak olan ise, ezilen halkların, başka hiçbir gücün üstünlük sağlayamayacağı, **örgütülü gücü** olacaktır!

**"O zaman geldiğinde,
Hiç bir ailenin
Çocuğu olmayacak
Çıplak ayaklarını
Çaputlar içinde sürüyen.
Herkesin biraz ekmeği olacak,
Bir işi, iyi şarabı.
Yaşasın Komün!
Çocuklar!
Yaşasın Komün!"**

Proletaryanın burjuvaziye karşı giriştiği ilk iktidar denemesi olan **Paris Komünü**; bugün de uluslararası proletaryanın ve onun önderliğindeki ezilen dünya halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin ilham kaynağı olmakta ve bu mücadelenin yolunu aydınlatmaktadır. Marks'ın; **"İnsan neslini sınıf egemenliğinden ebediyen kurtaracak büyük sosyal devrimin şafağı"** olarak tanımladığı Paris Komünü 18 Mart 1871'den 23 Mayıs'a kadar geçen 73 gün yaşamıştır. Komünü ortaya çıkaran zemine baktığımızda karşımıza belli başlı iki gücün var olduğu bir Fransa çıkmaktadır: Çökmekte olan, bunalmış içindeki **imparatorluk rejimi** ve yükselmekte olan **işçi sınıfı!**

Dişe dış verilen mücadele ile **18 Mart** günü Paris'te devrim gerçekleşmiştir, akşama doğru bütün devlet kuruluşları ele geçirilmiş, belediye binasına ve savaş bakanlığına devrimin simgesi şanlı kızıl bayrak çekilmişti. Merkez Komite, 19 Mart günü Parislilere ne yapmak istediğini bir programla bildirdi. Komite bir hükümet olma iddiasında değildi. Yalnızca ihanet eden bir hükümeti görev başından uzaklaştırmak ve komün seçimlerini hazırlamak istiyordu. Merkez Komite seçimler öncesinde yayımladığı bir başka bildiri de; düzeni yeni temeller üstüne kurmanın ilk koşulu olarak, emeğin yeni baştan örgütlenmesi gerekliliğini, bununla ancak özgürlük, eşitlik ve dayanışmayla sağlanacağını açıklıyordu. 26 Mart 1871 günü seçimler gerçekleştirildi. **"Mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesini hedef alan"** Komün Meclisi üyelerinden yalnızca biri Marks'çıydı. Yönetimde Jakobenler, Proudhoncular, Blanquiciler, federalistler ve sosyalistlerle birlikte burjuva eğilimli olanlar da vardı. Komün on komisyondan oluşuyordu. Bunların arasından

çalışma komisyonunun amacı, emekle ücreti eşit kılmak ve toplumsal öğretile-ri yaymaktır. Ayrıca komün diyanet işlerine ayrılan bütçenin kaldırılmasını ve kilise mallarına el konulmasını emretti. Okullardan dinsel eğitim kaldırıldı. Öncelikli olarak, eğitim ve adalet dâhil, bütün yönetim mekanizmalarında çalışanların seçimle iş başına gelmesi kararlaştırıldı. 18 Mart'ın ardından Vercailles hükümetinin ve ordusunun durumu zayıftı. Ama Ulusal Muhafız Komiteleri bu durumdan yararlanamadı. Komünün gösterdiği ve zayıf tavırdan yararlanan Thiers,

İşçi sınıfı, tarihsel rolünü oynama yetisine sahip olduğunu henüz tarihinin başlarında olağanüstü bir girişkenlikle göstermiştir.

hükümete sadık kalan tüm birlikleri Paris'ten Vercailles'e çağırdı. Fransa bankasındaki paralar Vercailles'e kaçırılarak maddi ve askeri güçler bu şekilde sağlandı. 20 Mayıs günü Vercaillesliler kente saldırıya geçti. Bir hain onlara kılavuzluk ediyor ve Komünün zayıf yanlarını gösteriyordu. Karşı güçler 21 Mayıs'ta Paris'e girmeyi başardı. Komünçülerin ilk işi Parislileri savaşa çağırın bildiriler yayımlamak oldu. Ama Versaillesli birlikler aralıksız saldırıya, önemli noktaları ele geçirmekteydi. Bazı sokaklarda birden bire direnmelerle, barikatlarla karşılaşıyor, Paris halkı, kadınıyla erkeğiyle mücadele ediyordu. **Komünçüler en amansız savaşlarını işçi mahallelerinde verdiler.** Burada çocuklar bile savaşa katılmışlardı. Barikatlarda çarpışan işçi sayısı 10.000'i buluyordu. 21'inden 28'ine uzanan haftada Komünçüler kendilerini siper ederek Versaillesli'ye karşı amansızca çarpıştılar. Vercaillesliler ele geçirdikleri bütün tutsakları, sorgusuz sualsiz kurşuna diziyorlardı. Paris halkının düzenli birliklerce katliamına karşı Komün, 24 Mayıs'ta aralarında Paris Başpiskoposu Darboynın da bulunduğu 52 rehineyi kurşuna dizerek yanıt

verdi. 27 Mayıs günü Komünçülerin sıkışıp kaldığı çember iyice daralmıştı. Son Komünçüler de çarpışa çarpışa can vermektedir. Direnmenin son dayanak noktalarından biri 200 Komünçünün toplandığı Père-Lachaise Mezarlığı'ydı. Vercaillesliler, mezarlığın kapısını kurdular da Komünçüler savaşlarını sürdürdüler. Sağ kalanlar, mezarlığın duvarları dibinde kurşuna dizildi. 28 Mayıs günü, işçi mahallesinde ayakta kalan son barikat da düştü. Tüm çabalara karşın **28 Mayıs 1871**'de komün yıkılmış oldu. Karşı devrim zafer kazanmıştı. Binlerce insanın öldüğü bu sokak savaşı da tarihe **"Kanlı Hafta"** olarak geçmiştir.

Komün'ün öğrettikleri...

"Paris Komünü'nde yaşanan yenilgiyi pek çok nedene bağlayabiliriz. Öncelikli olarak pek çok açıdan Fransa 19. yy.da 18. yy'ı yaşıyordu. Kapitalizmin evrimi sürüyordu ve gelişmiş bir işçi sınıfından söz etmek olanaksızdı. Fransa daha çok bir küçük burjuva ülkesi statüsündeydi. Nesnel koşullar ve halkın örgütlenmesi bir devrim yapacak nitelikte değildi. "İşçi sınıfının Partisi yoktu; işçi sınıfının ne hazırlığı, ne de uzun alışkanlığı vardı ve yığın olarak görevleri ve bunları gerçekleştirme amaçları üzerinde çok açık bir düşüncesi bile yoktu. Proletaryanın ne ciddi siyasal örgütlenmesi vardı, ne de yığın sendikaları ya da kooperatif birlikleri..." (Marks, Engels,

Lenin/Paris Komünü Üzerine). Komün üyeleri arasında görüş ortaklığı yoktu. Ayrıca Komün ne kırsal bölge halkıyla ne de diğer bölgelerin komünleriyle ilişkide değildi. Bunlara ek olarak, Komünün yaptığı pek çok hata da kendi sonunu hazırlayan nedenler arasında yer alıyordu. Daha Komün düşmeden 1.5 ay önce onun muhtemel yenilgisinin farkında olan Marks, bunu şu şekilde açıklıyor: "Eğer onlar yenilirse, kabahat sadece onların 'iyi tabiatları'nda olacaktır. Derhal Vercailles üzerine yürümeleri gerekirdi. Şanslarını, vicdanları el vermediği için yitirdiler. İkinci hata; Merkez Komitesi Komün'ün icraat yapabilmesine imkan verebilmek için iktidarı çok erken teslim etti. Yine çok onurlu bir vicdanlılık yüzünden!" (Marksizm ve Devlet Üzerine). Bütün bunlar göz önünde bulundurulduğunda Paris Komünü'nden çıkarılacak pek çok ders bulunmaktadır.

Paris Komünü tarihe ait değildir

Bir masal gibi inanılmaz derecede güzel, zamansız ve mekânsız başlayan bir anlatı değildi Paris Komünü. Dünyanın tüm sömürücü sınıfları için bir karabasan ve dünyanın tüm sömürülen sınıf ve ezilen halkları için kolları sıvamaya çağırın, kurtuluşun yolunu gösteren bir ayağa kalkıştı. Yüzyılların ezilmişliğinden, horlanmışlığından, boyun eğdirilmişliğinden, kör cahilliğinden silkinip kendini yıkararak patlamalı bir akışla özgürleşerek düzlediler özgürlük yolunu.

Komün geçmiş, tarihte kalmış değildir. Tarihsel olanın tarihte kalmadığını ve bugüne nasıl taşınabileceğini gösterir bize. **Paris Komünü'nün öznesi proletaryadır, Paris'in emekçi halkıdır.** Komünün kahramanları, bu sınıfın, bu halkın kahramanlarıdır. Emekçi halklar, tarihin uzun dönemlerinde sadece yoksul değillerdir, sefaletle birlikte cehaletin de içerisine itilirler ve düşürdükleri bataklıkta uzun zaman onları burada yaşamaya mahkûm bırakanlara beyinlerini ve ruhlarını teslim ederek yaşarlar. Fakat şu da çok iyi bilinmelidir ki, hiçbir tarih onları yazamaz. Piramitleri de yapan onlardır, devrimleri de! Ne sefalet, ne de cehalet onların tercihleridir. Piramitleri yaparken, fabrikalarda boyun eğmiş, birbirine düşmüş çalı-

şırken köle olan onlar, isyan ateşlerini yakıtlarında, devrimleri yaparken özgürdüler. **"Devrimler, tarihin lokomotifidirler."** Devrimlere bu gücü kazandıran ise kitlelerdir. Her devrim ancak ve ancak onların eseri olabilir. Bundan dolayı da, önderlik kavrayışı olarak da devrim bilinci, soyut ve genel bir bilinç değil, devrimin kitlelerin eseri olacağı gerçekliğiyle birlikte proletaryaya özdeşleşen bir bilinç olmamalıdır. Ve bu bilinç, politika ve stratejiyle olduğu gibi yöntemleriyle de bugünkü çalışmalarımızı belirlemelidir. Sınıf mücadelesinin bugünkü geri koşullarında kitle inisiyatifi geliştirici, harekete geçirecek yöntem ve araçların geliştirilmesini, bunlarda ısrarı, sadece geleceğe dönük yeni bir kültürün oluşturulması sorunu olarak değil; kitleleri mücadeleye çekmenin, onlardaki güven ve özgüven sorununu çözmenin anahtarlarından biri olarak görmeliyiz.

Komün bilinci, sınıf bilincidir. İşçi sınıfı, tarihsel rolünü oynama yetisine sahip olduğunu henüz tarihinin başlarında olağanüstü bir girişkenlikle göstermiştir. Bununla birlikte, **komün bilinci iktidar bilincidir.** Her devrimin temel sorununu iktidar sorunu olduğuna, bir sınıfın sadece ezilmesini sona erdirmek ve sömürülmemek için değil, bunlar dahil yapmak istediklerinin çok azını dahi yapabilmeleri için, iktidarı ele geçirmenin şart olduğunu Komün gösterdi. Onlar ve daha sonra Sovyet ve Çin işçi ve köylüleri iktidarı alıp yeni bir yaşamı kurmaya girişerek ve kurarak bize yepyeni bir yaşamın olabileceğini gösterdiler. Köhnemiş ve eskiye ait olanı korkusuzca yıkabilme bilinci, aynı zamanda yeniyi kurma bilincidir. Dolayısıyla, **komün bilinci aynı zamanda tarih yapma, geleceği kurma bilincidir.** Üstelik henüz tüm koşulların oluşmadığı bir dönemde olağanüstü bir girişkenlikle tarih yapmaya girişen bir bilinç. İşte bugün en çok da geleceği yaratma cüretini kuşanan bu bilinç üzerine düşünmeliyiz. Olağan koşulların davranışlarımızı belirlediği bir hareket tarzımız mı olacak, diğer bir deyişle koşullar mı bize hükmedecek, yoksa koşullara biz mi hükmedeceğiz; adımlarımızın sağlamlığını ve hızını belirleyecek olan ne? Koşullara boyun eğmeyen dönüştürücü bir ataklık gösterebilecek miyiz?

Kültür-Sanat

Günümüzde sinema ve kitaplarda fantastik temanın yeri

Son yıllarda film ve kitaplarda estiren fantastik rüzgarının **"duayeni"** olarak lanse edilen **Harry Potter**, serisinin son kitabıyla birlikte serinin 5. filmi izleyici ve okurlarının "beğenisine" sunulmuş, haberlerde ve gazete köşelerinde Harry Potter "çığlınlığı" işlenmeye başlanmış, sonrasında kitabı satın alabilme amacıyla oluşturulan kuruyuklar, çocuk ve gençlerin sevinç çığlıkları kitabı bilen-bilmeyen herkesin kafasına yerleştirilmişti. Kitabın "çekici" ya da "etkileyciliği" bir yana, oluşturulan reklam ablukası; yarım, tam sayfa ilanlar, köşe başlarında billboardlar, Harry Potter oyuncakları, filmde kullanılan kıyafetler, H. Potter resimli bardaklar vs. daha kitap piyasaya sürülmeden ve filmi gösterime girmeden hayatımıza girmiştir.

Harry Potter serisi de diğer benzer örnekleri gibi beraberinde kimi tartışmaları gündeme getiriyor. Bu derece reklam ve propagandası yapılan, çekilen filmleriyle beraber milyon dolarların konuşulduğu bir konunun tartışılması doğaldır da. Fakat bu tartışma kitabın içeriği ve edebi yönünden daha çok neden bu kadar öne çıkarıldığı üzerine odaklanmalıdır. Ancak o zaman kitabın içeriğini, kitlelerin oluşturulması ve yönlendirilmesi bakımından nasıl bir rol taşıdığı anlaşılabilir.

"Her kültür belli bir toplumun siyaset ve ekonomisinin, ideolojik yansımasıdır." (1) Bu ideolojik yansıma egemen sınıfların yaşamını her alanında bizlere empoze etmeye çalıştığı burjuva-feodal, gerici ve yoz kültürde de alabildiğine görülmektedir. Bizlere empoze edilmeye çalışılan bu yoz kültürün en

sinsi ve fark edilmez ayağı kuşkusuz ki yazılı-sözlü, görsel-işitsel sanat ve edebiyat alanıdır. Egemen sınıfların sanat ve edebiyata yükledikleri misyon kendi ideolojisini, siyasetini benimsetmek, kan emici-sömürücü yönünü haklı ve meşru göstermektir. Sanat bunun bir aracıdır ve bundan öteye gitmemektedir.

Bu bağlamda egemen sınıfların "usta romancıları", "usta yönetmenleri-senaristleri" yani "has adamları"nın kulübü olan **Hollywood** iş başında görevini "layıkıyla" beyaz perdede yerine getirmektedir. Milyon dolarlar harcanarak haslat rekorları kıran filmler ardı arkasına gözümüze sokulurken, her birinin taşıdığı misyon; işlediği konu itibarı ile doğaldır ki egemen sınıfların **çarkına su taşımaktadır.** Mesela bir bilim kurgu gibi gözükse de düşüncenin maddeye üstünlüğünü işleyen Matrix filmi ve serisi her sahnesinde idealizmin kitlelere sunulmasından başka bir şey değildir.

Egemen sınıfların "ustaları" son döneme damgasını vuran fantastik temalı filmlerle de (ki bu filmleri üst üste seri halinde yayımlayarak) şirin ve masum bir şekilde çocukları, gençleri ve yetişkinleri "farklı dünyalar"da gezdirmektedir. Farklı dünyalarda gezindiğini ve dertlerinden sıkıntılarının bir an uzaklaştığını düşünen izleyici-okur, bu halyle tam da istenilen kıvamda oluyor. Örneğin; medeniyeti, ilerici-güzel dünyayı istila etmek için toplanan "kötüler" ve onlara karşı birleşmek zorunda olan ve kahramanca savaşarak dünyayı kurtaran "iyiler" olarak izlediğimiz Yüzüklerin Efendisi film ve serisi fantastik filmde bize sıradan basit bir kurgu ile Batının, Doğu medeniyeti ve halkları üzerindeki

hâkimiyetinin de propagandasıdır. Filmdeki "kötülerin" vahşi karakterlerle Doğu'yu temsil etmesi; "iyilerin" ise bütün cihani kurtarmaları ve Batıyı temsil etmeleri tesadüf değildir. Emperyalist-kapitalist sistem görsel-işitsel, yazılı-sözlü sanat ve edebiyat alanında, özellikle de 7. Sanat olarak kabul edilen sinema alanında, korku, macera, fantastik türlerde çekilen hemen hemen her filmde işlenen "Doğu" düşmanlığı (örneğinizde de olduğu gibi) ile kitlelere kendiliğince ve doğrudan propagandasını yapmaktadır.

Görüldüğü gibi, "farklı dünya" diye tabir edilen fantastik filmler, verdiği mesajlar, kullanılan simgeler-semboller, karakterleriyle gerçek yaşamın ta kendisi olmaktadır. Görsel efektler, ilginç ve korkunç yaratıkları, sisli ve gizemli kurgularıyla, gerçekle-hayali dünyanın iç içe verilmesiyle, gerçek olanı fantastik algılayıp gerçek yaşamdan kopmamızı sağlamaktadır. Böylece fantastik film ve kitaplar, kişileri etkisi altına alıp onlara eğlenceli bir düş dünyası sunmaktadır. Artık egemen sınıfların "usta" yönetmenlerinin, yazarlarının etkisinin altındasınız. Mesela "ilgi çekici" diye ortalamla 1 saat 40 dk çekilen Harry Potter serisinden bir tanesini izlediğinizde, size eğlenceli bir düş dünyasının arkada egemen sınıfların zorla kabul ettiremeyeceği faşist ideolojiyi kolaylıkla ve estetik bir şekilde bulabilirsiniz. Yrd. Doç. Dr. Şükran Kara'nın deyimile **"faşist ideolojinin ele aldığı konu ve motifler ile Harry Potter kitap ve filmleri arasında şaşırtıcı benzerlikle göze çarpar..."** Faşist ideolojinin kullandığı kompo saplantısı, kuşatılmış-

lık, yabancı düşmanlığı, ortak iradeyi tek bir kişinin belirlemesi, farklı olana karşı duyulan korku, akıl ve bilimi yadsına günümüz fantastik çocuk ve gençlik kitaplarının ve sinemalarının kullandığı temel unsurlardır." (2) Mesela Harry Potter Zümrüdü Anka Yoldaşlığı filminde; Haywards Büyücülük okulunun başkanlığı ele geçiren kötülere karşı iyi kahraman ve seçilmiş kişi olan Harry Potter tarafından Dumbledore'un ordusu adlı gizli bir örgüt kurulup mücadele veriliyor. Ya da filmın ana karakterlerinden olan karanlık güç Lord Voldemort'a karşı durabilecek tek kişinin Harry Potter olması. Her iki örnekte de tek bir kişi ortak iradeyi belirliyor ve her iki örnekte de "kötüler" tarafından kuşatılmışlık söz konusu.

Başından sonuna kadar emperyalist kültürün ürünü olan bu filmler bir yandan örtülü ve estetik bir şekilde, kötü, vahşi, barbar olarak yansıtılıp bilinçli bir şekilde kitlelerde korku uyandırarak Doğulu halkların hatta göçmenlerin şiddete maruz bırakılabileceği, öldürülebilecekleri düşüncesi oluşturuluyor. Böylece insanların bu şiddet ve katliamların doğal-gerekliliği sağlanıyor.

Fantastik çocuk ve gençlik film ve kitapları, kişileri gerçek dünyadan kopartıp oradan oraya sürüklerken aynı zamanda onları dış ortamdan kopartarak asosyalleşmelerine, çevresine yabancılaşmalarına neden ol-

maktadır. Mesela insanın ya da bireyin doğal gereksinimi olan ilgi, sevgi, yakınlık, güven duygusu vb. gereksinimle-

rin her şeyin parayla ölçüldüğü toplumsal yapıda karşılanmaması, kendini bu film ya da kitap kahramanlarına özenti ve orada ifade etme şeklinde dışa vurabiliyor. Ve doğal olarak da aranan bu fantastik ürünlerde bulunmuş oluyor. Böylece yavaş yavaş çevresinden, değerlerinden, kültürlerinden kopmalar baş gösteriyor. Bu da **yabancılaşmanın** ta kendisi oluyor.

Fantastik çocuk ve gençlik filmi-kitabı adı altında bizlere seri seri sunulan yapıtlar baştan aşağı egemen sınıfların kendi çirkeflliğini mantıpla etme aracıdır. Burjuvazinin her fırsatta saldırıya geçtiği ezilen emekçi kitleleri, çocuklarımızı, herkesimden insanlarımızı emperyalist kültüre göre şekillendiren bu filmlerden uzak

tutmaya çalışmalıyız. Ama kesinlikle "izlenmesin" demek bu durumda doğru bir yöntem olmayacaktır. Önemli olan bilinçli bir şekilde izlenmesini veya ders çıkarılabilmesini sağlamaktır. **Kültürel alandaki saldırılar aynı zamanda ideolojik saldırılardır.** Burada da ideolojik mücadelenin araç ve yöntemleri esas alınmak zorundadır.

Sınıflı toplumlarda egemen kültür hâkim sınıfların kültürüdür. Egemen sınıfların kültürel hegemonyası toplumsal düzen bir devrimle değişmediği sürece bu kültürel hegemonya çeşitlenerek ve yoğunlaşarak kendini devam ettirecektir. Buna karşı mücadelenin de sürekliliği olmalıdır. **Bu mücadelede yıkma ve inşa etme iç içedir.** Teşhir ve propagandanın yanı sıra alternatif kültürün sunulması, çeşitli araç ve yöntemlerle hayata geçirilmesi bir zorunluluktur.

Egemen kültürü, alt ve üst yapıyı iktidarlaştıkça değiştirebileceğimize açıklık. Bu bağlamda kültür alanında da halkın düşüncesinde iktidarlaşma mücadelesi, bilinci verilmesi gerekmektedir. Ki ancak bu şekilde halkın burjuva gerici kültürden daha az etkilenmesi, egemen kültüre göre şekillenmesi engellenebilir.

(1) Kültür Sanat ve Edebiyat Üzerine, M. Zedung Sf. 19)

(2) Harry Potter'in Şiddet Büyüsü" Yrd. Doç. Dr. Şükran Kara, Evrensel 20.08.07)

Yeni Demokratik Gençlik 18. Olağan Kongresi Başarıyla Sonuçlandırıldı

23-24 Şubat 2008 tarihlerinde, Almanya'nın Frankfurt şehrinde 18.si gerçekleştirilen YDG Kongresi'ne, **Almanya**, Avusturya, **Hollanda**, İsviçre, **Belçika**, Fransa ve **İngiltere**'den katılan YDG'liler ve delegelerin yanında Türkiye Yeni Demokratik Gençlik'ten bir temsilci de katıldı. Bunun yanı sıra Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden dinleyici ve misafir olarak katılan onlarca katılımcının yer aldığı Kongre, 2 gün boyunca yoğun tartışmalar sonucu başarıyla sonuçlandı.

Kongrenin 1. Günü

Süreci doğru kavrayarak pratik adımlar atalım

Merhaba;

İçinden geçtiğimiz süreçte ülkemiz topraklarında gitgide sertleşen sınıf mücadelesi daha da boyutlanarak sürmektedir. Özellikle emekçilere karşı TEKEK işçilerinin militanca direnişi, SSGSS yasa tasarısına karşı gelişen kitle eylemleri, AKP hükümetinin Alevi mezhebinden olan halkımızı sisteme yedekleme çabaları ve Alevi halkımızın bu oyunlara boşa çıkararak verdiği tepkiler, Kürt Ulusal Sorunu karşısında burjuva-feodal faşist diktatörlüğün Kürt halkının temsilcilerine karşı uyguladığı imha ve inkâr operasyonları tüm hızıyla sürüyor. Bunların yanı sıra yeni yılla beraber hayat pahalılığının artması, elektrik, doğal gaz, su, ulaşım ve yiyecek fiyatlarının zamlarla beraber daha da boyutlanarak sürmesi, işsizliğin, yoksulluğun açlığın her geçen gün artması işçilerin asgari ücretlerine yapılan komik IMF tarafından çok görülmesi, kotalarla gitgide köylünün yaşamının daha da yaşanmaz hale gelmesi, aydınlarla-ilerici insanlara yönelik uygulanan linç kampanyaları, üniversitelerin özelleştirilme çabaları vb. durumlar kitleleri kendiliğinden de olsa eylemlere itmesi hiç de küçümsenecek bir durum değildir.

(23 Şubat Cumartesi)

Kongre saat 12.00'de, bir saatlik gecikmeyle başladı. 17. Dönem YDG- MYK'sı adına açılışı yapan arkadaş, özde ILPS kurucu üyelerinden El-Hakim Arap Ulusal Hareketin kurucusu ve FHKC lideri Dr. **George Habbas**, genelde ise ülkemizde ve dünyadaki demokrasi ve devrim mücadelesinde şehit düşenler için kitleyi saygı duruşuna davet etti. Ardından sözü 17. Dönem YDG-MYK'sı adına konuşma yapması için bir başka arkadaşta bıraktı.

Genelde kapitalist-emperyalist burjuvazi-

nin kâr amacıyla dünya halklarına ve emekçi yığınlara vahşice saldırılarını artırarak, işçi sınıfının bilinçsizliği ve örgütsüzlüğünden faydalanarak bugünlere geldiğini belirten arkadaş özde ise kapitalist emperyalistlere uşaklık etmekte tereddüt ve kusur etmeyen faşist Türk devletinin ezilen Kürt ulusuna yönelik başlatmış olduğu kapsamlı operasyonların kan ve barutla sürdüğüne dikkat çekti. Böylesi bir süreçte YDG'li olmanın ayrıcalığına değinen arkadaşımız, ezilen dünya halklarının safında olmakla, halk gençliğinin özlemlerini ve hayallerini gerçekleştirme mücadelesini yükseltmekle devrimciylebileceği yazısının görev sorumluluklarımızı yerine getirmemiz gerektiği, eksik ve yanlışlarımızı açığa çıkararak tartışmamız, bilince çıkarmamız ve çözümler üretmeye çalışmamız gerektiğine vurgu yaparak tamamladı.

Divan, 17. Dönem YDG- MYK'sı tarafından Kongreye sunulan 11 maddelik gündemleri delegelerin onayına sunarak, gündemlerin delegeler tarafından kabul edilmesi üzerine siyasi perspektif yazı taslağının sunulup tartışılması öncesinde geçmiş dönem Faaliyet Raporu tartışmaya açıldı.

Aynı gün faşist Türk devletinin saldırılarını kınamak için Frankfurt'ta düzenlenen mitinge YDG'liler yoğun bir şekilde katılım sağlayarak, Kürt halkının yalnız olmadığını pratikleriyle göstermişlerdir.

Kongre faaliyet raporunun sunulup tartış-

ılmasından sonra ikinci gündem olan "YDG'nin mevcut durumu ve ileriyte taşınmasının araçları neler olmalıdır?" başlıklı siyasi perspektif yazısının taslağının tartışmasına geçildi. Bu gündem de oldukça yoğun bir biçimde ele alındı.

Bunun ardından, Türkiye Yeni Demokratik Gençlik'ten Kongreye katılım sağlayan arkadaş Bologna sürecine ilişkin bir sunum yapıp, emperyalist saldırganlığın eğitim hakkı üzerindeki izdüşümlerine değindi. Bu sürecin emperyalist yanına vurgu yapan arkadaşımız, çıkarılan bu yasaların karşısında durmanın önemli olduğunu, gündemden kopuk ele alınmaması gerektiğini, geniş kesimlerle anti-emperyalist saldırıları püskürtmek hedefiyle bu yasalara karşı durmanın gerekliliğini belirtti.

Kongrenin 2. Günü (24 Şubat Pazar)

İkinci gün bir yıllık siyasi perspektif yazısının tartışılmasına serbest kürsü bölümünde devam edildi. Daha sonra 17. Dönem YDG-MYK'nın mali raporu delegeler tarafından oylanarak kabul edildi. Bu gündemin de ardından sunulan Denetim Kurulu raporundan sonra, yeni organların seçimleri izledi. Merkezi Yönetim Kurulu ve Denetim Kuruluna kendilerini öneren ve önerilen arkadaşlar delegelere sunulurken, yeni organ seçimleri de son buldu. Kongre YDG Almanca dergi redaksiyonu için de 10 kişilik bir ekip seçti.

Umut Yayımcılık kadın emekçilerinin 8 Mart Dünya Emekçi Kadın günlerini kutluyor, cinsel baskı ve sömürüye karşı yürütülen mücadelede kalplerimizin kalplerinizin yanında olduğunu ifade ediyor. Sevgilerimizle Sincan F Tipi Hapishanesi Tutsak Partizanlar

Gazi Mahallesi şehitlerini anıyoruz

Tarih: 10 Mart Pazartesi
Toplanma yeri: Eski Karakol'dan Cemevine meşaleli yürüyüş
Toplanma Saati: 19:30

Tarih: 12 Mart Çarşamba
Toplanma yeri: Eski Karakol
Toplanma saat: 10.00
Yürüyüş saati: 11.00

PARTIZAN

1 Mayıs Mahallesi şehitlerini anıyoruz

Tarih: 15 Mart Cumartesi
19:30- Mezar ziyareti
12:00- Yemek
Yer: Pir Bultan Abdal Derneği ve Cemevi
14:00- Yürüyüş
Yer: Cennet Düğün Salonu

PARTIZAN

Bunları biliyor musunuz?

Cam neden saydamdır?

Cam şaşılacak derecede basit bir maddedir. Dünyanın her köşesinde rahatça bulunabilen kum, kuvars ve sodadan meydana gelmiştir. Fakat camın asıl şaşırtıcı özelliği ne tam bir sıvı ne de gerçek bir katı oluşudur. Aslında sıvıya daha yakındır, çünkü atomik yapısındaki düzen sıvıdaki rastgele düzeni andırır. Katıların atomlarının kristal yapısı ise düzdür.

Katı bir cisminde atomların bir diziliş düzeni vardır. Yani bu diziliş düzeni belli aralıklarla kendini tekrarlar. **Camda ise bu özellik yoktur.** Çok kuvvetli mikroskoplarla yapılan incelemelerde bile camın yapısında hiç bir kristal oluşumuna rastlanmaz. Arada sırada görülen bazı kristaller ise camdaki kusurlardır.

Cam **çok ağıdalı bir sıvı** diyebiliriz. O kadar ağıdalıdır ki, normal dış etkenlerde bile şeklini değiştirebilir. Bir sıvıda iç sınırlar bulunmadığından camın içinden geçen bir ışık demeti kırılmaz ve yansımaya uğramaz, doğrudan geçer. Bu nedenle bir cama baktığımızda arkasındakileri olduğu gibi görürüz. Işık sadece camın yüzeyini aşarken hafifçe kırılır.

Cam saydamdır, su da saydamdır, öyleyse donmuş su olan kar taneleri niçin beyazdır ve niçin kar örtüsü saydam değildir? Bir cismin üzerine gelen ışığın tümünü yansıttığında beyaz, kısmi olarak yansıttığında siyah renkte görünür. Cam saydamdır ancak kırıldığına, tuzla buz olduğunda yerdeki küçük cam parçaları yığılı beyaz renkte görünür, çünkü her bir cam parçası ışığı değişik yönde geçirmektedir.

Bu yayınları dernekte bulduramayız

"Bizim insanlarımız veya bizimle ilişkiye geçme ihtimali olan insanlarla dahi ilişkiye geçmenize izin vermiyoruz. Gidin cemaatçilerin Kemalilerin içinde faaliyet yürütün."

Sadece bizi bilen, bizden başkasını tanımayan insanlarla da görüşmenize izin vermiyoruz. Değil sizinki gibi bir hareketin burada faaliyet yürütmesine, herhangi bir Kürt devrimcisinin dahi burada faaliyet yürütmesine izin vermiyoruz."

Bunların hepsi protokol bırakmak için gittiğimiz demokratik kitle örgütü olması gereken fakat bundan çok daha uzak bir konuma gelmiş olan YÖDER'deki (Yüzüncü Yıl Üniversitesi Öğrenci Derneği) sorumlu arkadaşların bize söyledikleridir. Bu söylenenler demokrasi, düşünce özgürlüğü ve benzeri kavramlar için yola çıkan bir kurumun yapmaması gereken şeyler olduğu gibi her alanda dayanışma çağrılarını yaptığımız, her zaman yardım edeceğimiz ve yardım alabileceğimiz Yurtsever Gençlikle aramızın açılmasına sebep olmuştur. Şunu da belirtelim bu durum sadece Van için geçerlidir. Fakat bugün burada yapacağımız eleştiri YÖDER'in durumu değil Yurtsever Gençliğin farklı kurumların gençliği ile ideolojik bir tartışmaya girmeme ve insanlarını bir odaya kapatır gibi onun farklı düşünceleri görmesini

ve tanımını engelleme çabasıdır.

Tarihi ilerleten çelişkiler, devrimcilerin gelişiminde ve kendilerini ideolojik anlamda ilerletmesine yardımcı olmaktadır. İdeolojik tartışmalar devrimci kurumlarda da belli ilkelere çerçevesinde her zaman olması gereken bir olgudur çünkü devrimcilerin yararınadır, halkın yararınadır. Türkiye devrimci hareketi de bunun örneklerini tarihinde barındırmaktadır. Bunun en güzel örneği de Doğu Perinçek revizyonizmine karşı ideolojik tartışmanın ürünü olan **Proletarya Partisi** ve bu süreçte komünistlik sıfatını kazanan **İbrahim Kaypakkaya**'dır.

Bugün Yurtsever Gençliğin belirttiğimiz tutumu ancak ideolojik anlamda kendilerine güvenmekten kaynaklanmaktadır. Partizan saflarında mücadele yürüten insanlar olarak, kurumlarımıza gelen diğer devrimcileri olumlu bir yaklaşımla karşılamak istemiyoruz. Ulaştığımız ideolojik bilinçten ve kültür haline gelmiş olan "iyiyi al kötüyü at" yaklaşımından kaynaklanmaktadır. Partizan, ilkel eleştirilere her zaman kendini açmıştır ve bu bütün devrimci kurumların da yapması gereken bir özelliktir. Hatalar ancak ideolojik tartışmalarla ortaya çıkar ve yine ideolojik çalışmalarla ortadan kaldırılır.

Komünistler tüm ezilenleri kendi saflarında birleştirmek için

çalışırlar. Bugün T. Kürdistanı'nda ve diğer alanlarda faaliyet yürütmemiz gerekmektedir, çünkü bu Demokratik Halk Devrimi'nin bir zorunluluğudur. Biz kimseyi başka bir devrimci kurumla ilişkisi olabileceği ihtimali veya sadece bir kurumu biliyor diye hedef kitlemiz dışına çıkarmayız. Ama şöyle bir gerçek de vardır; bugüne kadar pek çok kurum farklı kurumların kitesini hedef almış ve halka

Bugün tarihten ders aldık ve daha kararlı, daha inançlıyız. **Çeşitli milliyetten halkımız bizim temel kitlemiz ve dayanışmamızdır.** Komünist kararlılık halk için ölmeyi gerektirir ve yine komünist kararlılık düşünceleri için ölmektir. Önderimiz İbrahim Kaypakkaya bu konuda bir örnektir. **(Van'dan bir Partizan okuru)**

Merhaba,

Devletin eli kanlı kolluk gücü polislerle direnen Kürt gençliği arasında Van'da çatışma çıktı. Sınır ötesinde ve ülkenin diğer alanlarında özde Kürt ulusal hareketi olmak üzere genelde tüm devrimci kurumlara bir saldırı dalgası gerçekleştirilmektedir. Tüm bu saldırılara karşı olarak da Van'da

DTP'nin düzenlediği basın açıklamasından sonra Cumhuriyet Caddesi'nde toplanan gençlikle polis arasında çatışma çıktı. Dokuz kişinin yaralandığı eylemde 4 polis de kendini Kürt gençliğinin öfkesinden kurtaramadı. Ayrıca eylem sırasında aniden başlayan taşlı saldırıda polislerin kaçtığı da görüldü. Olay sonrasında tüm çarşı polis ablukasında ve panzerler çarşı içinde bekliyor. Ayrıca ara sokaklardaki esnaf da kepenk kapattı.

T. Kürdistanı'nda gerçek yüzünü saklayamayan faşizm karşısında her zaman direnen Kürt gençliği artık bir takım sorunların katillerle diyalog yapılarak çözülemeyeceğini anlamış ve her alanda Serhıldanlara yönelmektedir. İşte böyle bir süreçte temel yönelimimiz gerilla savaşını örgütlemek ve güçlendirmek olmalıdır. Bunun için de stratejimiz olan Halk Savaşı T. Kürdistanı'nda daha çok dillendirilmeli ve söylemlerimize uygun bir pratik izlenmelidir. Bölgede etkin bir güç olmanın yolu bundan geçmektedir. **(Van İK okurları)**

Merhaba...

Ben Sarıgazi'den, İşçi-Köylü Gazetesi'nin yeni bir okuyuyum. Tekstil işçisiyim. İşyerinde yaşadıklarımı sizinle paylaşmak istiyorum. İşyerinde yakacak odun-kömürümüz olmadığından işçiler hastalanıyorlar. Ben de hastalandım, 2 gün işe gidemedim. Patron 4 günlüğümü kesti. Ben yaptıklarının haksızlık olduğunu söyledim, onlar "bizi ilgilendirmez" dediler.

Bu nasıl bir adalet oluyor ki?

Yazhanelerinde oturup, elektrikli sobayla ısınıyorlar. Biz işçiler ise çok soğukta çalışıyoruz. Bu adalet mi?

Bizim gibi zor koşullarda çalışan işçi arkadaşlara şunu söylemek istiyorum. Haksızlığa uğruyorsak, haksızlığa karşı direnmek gerekiyor. Bu bizim en doğal hakkımız. Eğer bu bilinçle hareket edersek, yani örgütlü hareket edersek, kazanırız. Kazanmak umuduyla...

Sarıgazi'den bir tekstil işçisi

Türkiye'de tersanecilik 610 yıllık geçmişe sahip. İlk tersane Osmanlı İmparatorluğu döneminde, 1390'da Gelibolu'da kurulmuş. Temelleri 1455'te atılan Haliç Tersanesi, 16'nci yüzyılda "dünyanın en büyük tersanesi" olarak adlandırılmıştır. Ancak sektör sonraki yıllarda gelişmesini sürdürmemiş, 1969 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile Tuzla Tersanelerine ilk yatırımlar, 70'lerin ikinci yarısından itibaren gerçekleşmiş, bütünüyle taşınması ise, 1980'lerin ikinci yarısından sonra olmuştur.

Tuzla tersanelerinde 1995'te yalnızca 17 gemi inşa edilirken, 2004'te bu rakam 113'e yükselmiştir. Bugün inşa edilen gemi sayısı bu rakamın da çok üzerindedir.

Türkiye gemi inşasında birinci de-recede etkili olan iklim koşulları da sektör açısından oldukça uygun bir ülke. İnşa edilen gemiler ise, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere, Polonya, ABD, Rusya, Ukrayna ve Romanya'ya satılıyor.

Taşeronluk sistemi rekabeti kolaylaştırıyor

Tuzla'da faaliyet gösteren tersanelerin sayısı, kayıt dışı çalışmadan dolayı tam olarak bilinmiyor. Bu konuda hazırlanan çok sayıda rapor birbirleriyle çelişiyor. Devlet Planlama Teşkilatı raporundan hareketle söylenecek olursak, Tuzla'daki tersane sayısı 48.

Bunların 41 tanesi GİSBİR (Gemi İnşa Sanayicileri Birliği) üyesi. Bu 41 işletme biraz daha yakından incelendiğinde, bunların esas olarak 7 aile arasında paylaşıldığı görülüyor. Bunlar Kalkavan, Yardımcı, Sadıkoğlu, Torlak, Bayrak, Çiçek ve Üner aileleri.

Türkiye'deki tersanelerin dünyanın diğer bölgelerindeki tersanelerle rekabetini kolaylaştıran en önemli nedenlere gelince, bunların başında, çalışma temposunun hızlı olması, ucuz işgücü ve de düşük maliyet geliyor.

Ancak tersanelerde rekabeti kolaylaştıran esas unsur taşeronluk sistemi.

12 Eylül AFC sonrasında, neo-liberal politikaların ülkede hayata geçirilme çabalarının ürünü olarak özel sektör teşvik edilmeye başlanmış ve bunun yansımaları tersanelerde de ortaya çıkmıştı. Bu süreç aynı zamanda taşeronların da tersanelerde ağırlık kazanmaya başladığı bir süreçti. Böylece tersanelerdeki çalışmanın % 90'dan fazla bir bölümü taşeronlar üzerinden yapılmaya başladı.

Maliyeti ve de üretime ilişkin riski asgariye indiren tersane patronlarının giderek dünyayla rekabet edebilecek pozisyona getiren de işte buydu.

Patronlara ucuz emek cenneti, işçiyi cehennem

Maliyeti düşürme vb. kâr amacı güdümlere getirilen taşeronluk sistemi, işçiyi normalin çok üzerinde çalışma saatleri, iş güvenliğinden ve de güvencesinden yoksunluk, düşük ücret vb.

biçimlerde yansımının yanı sıra, işçinin yaşam hakkını elinden alan bir boyut almakta gecikmiyor. **Ve böylece patronlara ucuz emek "cenneti" olan tersaneler, işçiyi "cehennem" olmaya başlıyor.**

İnsanlık dışı çalışma koşulları, işçilerin birbiri ardına iş cinayetlerinde yaşamını yitirme sürecini başlatıyor. Tersanelerde kayıtlı ilk iş cinayeti 1985 yılında gerçekleşiyor. Tuzla Turizm A.Ş.'de çalışan Şükrü Gülgeç isimli işçi, boru patlaması sonucu yaşamını yitiriyor. Ve ölümlerin arkası kesilmiyor.

İş cinayetlerinde bugüne kadar yaşamını yitirdiği tespit edilebilen işçi sayısı 83. Tespit edilememiş ya da nasıl öldüğü muğlak olan çok sayıda ölüm vakaları olduğu düşünülüyor. Bunun en son örneklerinden biri de geçtiğimiz yıl yaşanmış. İşten eve dönmeyen Sadi Üstünbaş isimli işçinin cesedi tersanede boş bir odada, bütün kemikleri kırılmış halde bulunmuş.

Tersane işçisi "artık yeter" dedi

Tersanelerdeki iş cinayetlerinde

en büyük artış 2007 yılında yaşandı. Sadece Ağustos 2007'de, bir ay içinde 8 işçinin yaşamını yitirmesiyle birlikte, Tuzla Tersaneleri gerçeğini kamuoyunun gündemine daha yoğun olarak girmeye başladı. Bu süreçte bir dizi eylem yapan tersane işçileri seslerini duyurmak için yoğun bir çaba içine girdiler. Bu çabalara karşın, ölümler dur-durak demeden sürüyor, tersane patronları, ülke egemen sınıflarından ve de onların temsilcisi hükümetten aldıkları güçle, işçilerin feryatlarına kulak kapamayı sürdürüyor.

Ancak, işçilerin feryatlarına kulak tıkayan sadece patronlar ve de bir bütün olarak egemen sınıflar değildir. Sendika konfederasyonları da, özellikle de DISK Genel Merkezi, bölgede yaşanan had safhada sorunlara karşı üretimden gelen gücünü kullanmak yerine, bu süreçte destek eylemleri ile yetiniyordu.

Ta ki, Ocak 2008'de ölümler iyice

Gemilerde talim yok, grev var!

hız kazanana dek. Aynı günlerde peşpeşe yapılan eylemler, kamuoyunda tersanelere ilişkin duyarlılıkta da bir sıçrama yaratmıştı. DISK Genel Merkezi aynı günlerde, olgunlaşan bu zemin üzerinden, 27 Şubat tarihinde 1 günlük grev kararı alıyordu. DISK'in grev kararına paralel olarak, tersanelerdeki sorunları kamuoyuna duyurma çabasını aralıksız sürdüren Limter-İş Sendikası da, 27-28 Şubat'ta grev yapacağını duyuruyor ve tersane işçisi **"artık yeter!"** diyor.

Engelleme çabaları, gözaltılara rağmen boşa çıkıyor

Grevin yapılacağı 27 Şubat sabahı Limter-İş Sendikası yöneticileri ve bir grup işçi saat 6.00'dan itibaren tersanelere giden yolu keserek, işe giden işçileri greve katmaya çalıştılar. İşçilerin sayısı giderek artıyordu. Bu sırada sendikacılar ve tersane işçileri tersane bölgesinin giriş yollarını kesmişler ve işçilere hitaben, onları greve katılmaya çağırarak konuşmalar yapıyorlardı. Bu gelişmeler üzerine, yine erken saatlerden itibaren bölgeye yoğunlaşmış olan çevik kuvvet, sendikacıları ve işçileri engellemek üzere harekete geçti. Böylece tersane işçileri ile çevik kuvvet ekipleri arasında gerginlik başladı ve polis sendikacıları ve işçileri gözaltına almaya çalıştı. Eylemciler bunun üzerine birbirlerine kenetlenerek, oturma eylemine başladılar ve polise karşı direnişlerini sürdürdüler. Bu direniş karşısında coplarla eylemcilere saldıran polis, 80 civarında işçi ve sendikacıyı gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlardan biri de 3 yıllık tersane işçisi Önder Çağlar. Serbest bırakıldıktan sonra görüştüğümüz Çağlar, yaşadıklarını, oldukça çocuklu bir biçimde ve şu sözlerle aktarıyor: "Sabah önce yolu kestik ve kısa sürede kalabalıklaşmaya başladık. İşçiler üçer-beşer katılıyor bize. Büyük bir grup da yolun diğer tarafında birleşmiş ve bizim yanımıza gelmeye çalışıyordu. Bunu fark eden polis gücümüzü bölmek ve işçilere gözdağı vermek için saldırdı. Bir arkadaşımızın kafasında cop kırıldı. Bizi otobüslerde de dövmeye devam ettiler." Tuzla Karakolu'na götürülmüşler ve kalabalık oldukları için bahçede tutulmuşlar. "Bizi bir ara Vatan'daki Emniyet'e götürmek istediler, ancak biz karşı çıktık. Çünkü bir an evvel dışarı çıkıp, greve katılmak istiyorduk ve başardık, şimdi buradayız" diyor gözlemlerini içi gülerlek.

Greve destek yağıyor

Sabah saatlerinde yaşanan bu gözaltılar, grevi engellemeye yetmemiş, aksine direnişi ve de desteği artırmıştı. Grev alanı yapılan Tuzla Gemi önu giderek dolup-taşmaya başlamıştı. Yine erken saatlerde greve katılmak üzere tersanenin ara yollarından birinde toplanan TİB-DER'li-ler ve çok sayıda işçinin yolu çevik kuvvet tarafından kesilmiş ve işçilerin sloganlar eşliğinde ve de halaylar çekererek karşı koymaları karşısında polis barikattı kaldırmak zorunda kalmıştı.

Grev alanına toplanan eylemciler, DISK yöneticilerinin geleceği saat olan 11'e kadar eylemlerine konuşmalar ve sloganlarla devam ettiriler. SES, Emekli-Sen Kartal Şubesi, Deri-İş Tuzla Şubesi ve daha çok sayıda sendika, günün ilk saatlerinden itibaren, destek amacıyla grev alanına gelmişler ve kitleye hitaben konuşmalar yapıyorlardı.

Ve greve akın akın destek gelmeye devam etti. Direnişteki Arçelik işçileri ve Kocaeli Üniversitesi'nde

grevde olan OLEYİS üyelerinin yanı sıra, KESK, TMMOB, TTB, Tekstil-Sen, Alman Sendikalar Birliği, Petrol-İş Sendikası, Nakliyat-İş Sendikası, Emekli-Sen, Kristal-İş Gebze Şubesi, TÜMTİS, ÇHD gibi kurum ve sendikalar ve de çok sayıda devrimci çevre de destek için oradaydı. Destek için gelen sendika ve kurum temsilcilerinin yaptığı konuşmaların yanı sıra, grev alanına gelen Grup Yorum da kısa bir dinletiydi.

Grevci işçiler ise, Limter-İş Sendikası'nın açtığı ve üzerinde "İş cinayetlerinin sorumluları yargılsın; İş güvenliği, işçi sağlığı tedbirleri alınsın; Gurbetçiler için sağlıklı barınma evleri, soyunma dolapları, kaliteli yemek; Taşeronluk sistemi kaldırılmalı, tersanelerde sendikamıza temsilcilik açma hakkı verilsin" gibi taleplerin sıralandığı pankartın arkasında toplanmışlar ve sık sık **"Artık ölmek istemiyoruz"**, "Susma sustukça sıra sana gelecek", **"Grev grev grev"**, "Yaşasın sınıf dayanışması" gibi sloganlar haykırıyorlardı. Bu sloganlar grev süresince atılmaya devam edecekti.

Tersane işçilerinin bu onurlu direnişinden nemalanmaya çalışanlar da o gün oradaydı. Bunlardan en öne çıkanlar ise, DSP Genel Başkanı Zeki Sezer ve sahibinin sesi medyadan, Tuncay Özkan gibi isimlerdi.

Grev, gemi patronlarını dize getiriyor

Gözaltına alınanların akşam saatlerine doğru bırakılmasıyla grev coşkusu daha da artıyor. Serbest bırakılan sendikacılar kitleye hitaben konuşmalar yapıyorlar. Destek ziyaretleri ve destek için gelenlerin konuşmaları gece geç saatlere kadar sürüyor. Halaylar çekiliyor, sloganlar atılıyor...

Greve katılan işçilerle konuştuğumuzda, hepsinin grevden umutlu oldukları gözleniyor. Ve de oldukça coşkulular. Patronun işten atma ola-

Greveden notlar:

- Greve katılımın yüksek olması nedeniyle, grev sırasında birçok tersanede üretim aksadı.
- Birçok devrimci yapının, toplu ziyaretin dışında, tersane sorunu özgünlünde çıkarıldığı bildirileri dağıttığı gözlemlendi.
- GİSBİR talepleri değerlendirmek için bir hafta süre istedi.
- 29 Şubat'ta çok sayıda işçi greve katılmaları gerekçesiyle işten çıkarıldı. İşten çıkarmaların sürdüğü söyleniyor.
- Milletvekillerinden oluşan bir heyet, inceleme yapmak üzere 29 Şubat'ta bölgeye geldi.
- Partizan, ESP ve DTP 29 Şubat'ta Limter-İş'e destek ziyareti gerçekleştirdi.

slığını bile şu sözlerle karşılıyorlar: **"İşten atarlarsa atınsınlar. Zaten ne insanca yaşıyoruz ne de insanca çalışıyoruz. Neredeyse her gün bir arkadaşımız ölüyor."**

En zor koşulda olanlar, çoğunluğu Urfa'dan gelmiş olan, gurbetçi işçiler. İşçiler **"Kaldıkları yerleri bir görerseniz, insanın yaşayacağı gibi değil!"** diyorlar.

28 Şubat sabahı, destek için gelenlerin konuşmaları, atılan sloganlar eşliğinde sürüyordu. En önemli gelişme

ise, GİSBİR'in görüşmeyi kabul ederek, DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç ile görüşme masasına oturmasıydı. Üretimden gelen gücün üstünlüğü bir kez daha kanıtlanmış ve yine direnenler kazanmıştı.

Görüşme sürerken, grev coşkusu da artarak devam ediyordu. Grev saat 11.00'de bitirdi. Oradan toplu olarak Kadıköy'de yapılacak olan SSGSS eylemine gitmek üzere yola çıktılar. (Kartal)

Belediye işçilerinden Tuzla'ya destek eylemi!

Tuzla Tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerini protesto etmek ve işçilerin direnişine omuz vermek amacıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi.

27 Şubat Çarşamba günü Saraçhane'de bulunan Belediye-İş binası önünde bir araya gelen işçiler **"Patronların kâr hirsına kurban ediliyoruz"** yazılı Belediye-İş 1, 2, 3 No'lu Şubeler imzalı bir pankart açtı.

"Kaza değil cinayet", **"Birlik mücadele zafer"** yazılı dövizler taşıyan işçiler **"Tuzla işçisi yalnız değildir"**, **"İşçi kıyımına son"** sloganlarını haykırıyorlar.

Belediye-İş binası önünden yolun bir şeridini trafığe kapatarak Unkapanı'nda bulunan İstanbul Çalışma Bölge Müdürlüğüne yürüyen işçilerin coşkusu dikkat çekti.

Belediye işçilerinin eylemine

destek veren Gaziosmanpaşa'da bulunan fabrikada sendikalaştıkları için işten çıkarılan İlbek Tekstil işçileri de **"Yaşasın sınıf dayanışması"** sloganlarını haykırıyorlar.

Burada bir konuşma yapan Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ölümlerin durdurulması için bir an önce çalışma başlatılmasını istedi.

Yürüyüş boyunca işçiler, SSGSS ile birlikte kıdem tazminatlarının kaldırılmasını da protesto ettiler. (İstanbul)

Kaza değil cinayet!

Önce Davutpaşa'da sonra da Tuzla Tersanelerinde üst üste yaşanan iş cinayetleri Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Ba-

kanlığı önünde yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. Eylemde **"Bursa'da yandı, Davutpaşa'da patladı, Tersanelerde her gün ölüyoruz"** yazılı pankart açan Alinteri, BDSP, DHD, EHP, ESP, Kaldıraç, Partizan Bakanlığın önüne kadar yürüdü.

Bakanlığın önünde yapılan açıklamada; "Tersane havzası bir işçi öğretme merkezi. 8 ayda 20 işçi iş cinayetine kurban gitti" denildi. (Ankara)

"Tuzla tersane direnişini selamlıyoruz!"

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri, 28 Şubat'ta Kemeraltı girişinde yaptıkları basın açıklamasıyla, Limter-İş Sendikası'nın öncülüğünde greve çıkan Tuzla tersane işçilerini selamladı ve **"Tuzla tersane direnişini selamlıyoruz, iş cinayetlerine son"** dedi.

Kemeraltı girişinde bir araya gelen KESK İzmir Şubeler Platformu, DISK/Genel-İş Sendikası 3 ve 5 Nolu şubeler, ESP, DTP, İHD, Partizan, Devrimci Demokrasi, Yenikapı Tiyatrosu, Tekstil-Sen İzmir Şubesi gibi kurumlardan oluşan Emek ve Demokrasi Güçleri, **"Tuzla tersane direnişini selamlıyoruz, iş cinayetlerine son"** pan-

kartı ve "Çalışma Bakanı Faruk Çelik istifa", "İş cinayetlerine son", "Tuzla'da iş cinayetlerinin katili taşeronlaştırmadır" dövizleri açtılar.

BES İzmir Şube Başkanı Rahmiz Sağlam, kurumlar adına yaptı-

ğı açıklamada, Limter-İş üyesi işçilerin iki gündür sürdürdüğü direnişin kazanımla sonuçlandığını duyurdu ve "Tuzla işçilerinin zaferi, işçi sınıfın mücadelesi bakımından önemli bir kazanımdır" dedi. (İzmir)